

list

1
2
3
4
5
6
7
8
9

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

stran 6:

Peš ali z avtobusom?

stran 22:

Intervju z županom
Milanom Kopušarjem

stran 36:

Naše korenine

Kakšna so naša pričakovanja?

Peter Rezman

LETO VIII ŠT.9 26. SEPTEMBER 2002 200 SIT

Z
ROKO
V
ROKI
IN
MESDEBOJNEM
SPOŠTOVANJU
BO
LAŽJA
IN
HITREJŠA
NAŠA
POT
DO
USPEHA!

OB PRAZNOVANJU OBČINSKEGA PRAZNIKA
BODITE Z NAMI IN ISKRENE ČESTITKE,

SVET, ŽUPAN IN UPRAVA OBČINE ŠOŠTANJ

LIST

Glasilo Občine Šoštanj

Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. Člen 2: Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.

Izdaja

Občina Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanjo Milan Kopušar

Fotografija na naslovnici:
BAST

Odgovorni urednik
Peter Rezman

Uredniški odbor

Jožica Andrejč
Danilo Čebul
Marjana Celofiga
Brane Guzej
Milojka Komprej
Peter Rezman
Andrej Starič

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije
Milojka Komprej

Oglasno trženje

Vp Studio
telefon: 031/347 391
Taja Pejovnik
e-pošta: vpstudio@email.si

Oblikovanje in grafična priprava

Vinko Pejovnik ml.
e-pošta: vinko@eurograf.si

Tisk

Eurograf d.o.o.
Stantetova 17, 3320 Velenje
www.eurograf.si
e-pošta: info@eurograf.si

Naslov uredništva

Trg Svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj
telefon: 03/89 84 334
e-pošta: list@sostanj.si

Uradne ure

vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprej
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 10 (oktober 2002), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 15. oktobra 2002.

Zdi se mi, da se vse premalo zavedamo, kaj nam ta prostor lahko v bodočnosti prinese!

Stran 22

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

Fotografija meseca	4
Uvodnik	5
Naša občina	6
<i>Peš ali z avtobusom?</i>	
Upravna enota	10
<i>Katere so glavne priloge k vlogi za gradbeno dovoljenje?</i>	
Utrinki iz življenja Cerkve	12
Dogodki in ljudje	14
Intervju	22
<i>Milan Kopušar</i>	
Politika	26
Na kavo vabi Mojca Ažman	32
<i>Sebastijan Cimerotić</i>	
Izpod klobuka	33
Prostor	34
Jože Miklavc	35
<i>Levo od vzhodnega bloka</i>	
Naše korenine	36
<i>Maks Dvornik</i>	
Za dušo in telo	38
Kmetijstvo	41
Taborniki	42
Po svetu	44
<i>Langtang</i>	
Astrologija	46
<i>Sonce</i>	
Svetloba	48
Razvedrilo	49
<i>NAGRADNA "Dopustniška" KRIŽANKA</i>	
Neodgovorno klikanje. . .	50

OGLAR

Neti ogenj čez ravan
mlad oglar vso noč, ves dan.
Zvezdam se oči solze,
v nebu temnem rumene.

V kopi črni tiho tli,
se oglarju žgo oči,
se mu para, žge srce,
se mu točijo solze.

Kaj bi zvezdam on kadil,
kaj sred drevja se mudil,
če b' ga sreča ne obšla,
rožca zala vrtnica.

Tak' dehtelo je v logeh,
Tak' bleščalo je v očeh,
brencljev snubi jo deset,
vseh deset na beli cvet.

Jo utrgat' če oglar,
črn kakor vaški far,
svoje d'jat ji če srce,
se ponuja ji v roke.

Pije rožca svetli žar,
pije, kar ji da oglar,
dokler žar se ni shladil,
ogenj vroč se ni izpil.

Proč dišavka ga peha,
proč oglarja črnega,
ves od te je zmazan cvet,
zdi se, je nehal dehtet.

Kaj boš črni mi oglar,
kaj daješ srce mi v dar,
kaj če mi srca zlato,
snubcev zbrat je še na sto.

Vsazga mi je zapeljat,
ga dehteča preskušvat,
Sreča z d'narjem bo prišla,
z d'narjem le čem bit gospa.

Črn ni še bil kak dan,
tak ljubezni polnih ran,
da zakuril bi gorko
mlad oglar si pod nebo.

Pa je plamen ogorel
v oglje, skoraj nič v pepel.
Videt solz oglarja ni
nič razbrat mu iz oči..

Pojdi, misli, v beli svet,
snubcev če imaš deset.
Pojdi k njim se preskušvat,
se cvetoča zapeljvat.

Jaz pa kuril bom v nebo,
zaljšal si srce gorko,
z ogljem kupim kajže tri.
Cvet pa? ... Kaj! ... Cvet oveni.

Kakšna so naša pričakovanja?

Jesen je tu in volitve se bližajo, pa sem te dni zamoril nekaj znancev in prijateljev pa tudi drugih naključnih "pasantov" z brezveznim vprašanjem: "Kakšna so tvoja pričakovanja?" Večina se je odzvala z logičnim nasprotnim vprašanjem: "V zvezi s čim?" Bilo pa je še nekaj drugačnih odgovorov, ki so izdajali trenutne miselne tokove vprašanega. Manipulacija? Zabava? Ne eno, ne drugo. Vsakdo ima kakšna pričakovanja, hvalabogu, in to v zvezi z različnimi stvarmi.

Povem vam, če težko začenjate pogovor in bi radi navezali stike z (ne)znanci, je to pravo vprašanje. A eden od njih, ki je vedno pripravljen na takšne "igrice", mi je vrnil z drugim čudežnim vprašanjem: "A je to sploh pomembno?"

Kakšna so naša pričakovanja ob bližajočih volitvah? Ali imamo svoja pričakovanja, ali pa nam naša pričakovanja diktirajo televizija, časopisi, politične stranke,...? Vidite, že ve tej številki Lista se nismo mogli izogniti željam nekaterih "kandidatov", da pred uradno volilno kampanjo tako "mimogrede" malce opozorijo nase. Kaj bi skrivali. Saj boste itak sami prelistali časopis - nenazadnje pa; ali je s tem kaj narobe? In; ali je to sploh pomembno?

Mi smo s kampanjo torej začeli danes. Gre v bistvu za pred-pred-kampanjo. Da bodo naši bralci znali prepoznavati manipulacije tudi po drugih časopisih. Tistih, ki iz dneva v dan poročajo o, na primer, novih in novih predsedniških kandidatih. Pa veste koliko ji je v resnici. Redki vedo. Niti eden! Kandidature za predsednika države še ni vložil niti en "kandidat".

V politiki, (zdaj po skoraj dveh desetletjih sem se naučil tudi jaz), velja samo eno načelo. Da v politiki ni načelnosti. Da politiki požirajo besede. Ali kot je nekoč zapisal Marko Kravos v znameniti pesmi Beseda ni konj: "Ne boste na eni besedi jahali, jahajte na konju! Vi meni konja, jaz vam besedo, prav?" Zato kanim, kot "bivši" politik, tudi jaz požreti besedo in ponovno kandidirati za občinskega svetnika (na "zelem listu", jasno!)

Že res, da mi Zen-Aj pravi: "To ni to." Pa res to ni to? Je res vse le slepa ulica? Imajo Anton Komar in "njegovi" prav? Da je demokracija na veliki preizkušnji in zgolj farsa globalnega velekapitala? Je "rešitev" človeštva res v kaosu in preživetju najbolj prilagojenih? Revnih, lačnih, zaostalih, nerazvitih? Bo "rešitev" možna le za vsakega posebej v individualnem teku za golo življenje? "Run For Your Life" se reče temu pojavu med antiglobalisti!

Kakšna so naša pričakovanja? Jih poznajo kandidati? Jih boste vprašali to pred volitvami. Vi! Vi, ja! Vi, volivci! Boste sploh koga kaj vprašali?! Boste "volkovi" ali "dresirani psi"?

In... a je to sploh pomembno? ■

Peš ali z avtobusom?

Uredniško redigiran zapisnik 28. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 1. 7. 2002 ob 11. uri v veliki sejni dvorani Občine Šoštanj. Sejo je vodil župan Milan Kopušar, zapisnik je pisala Milojka Plamberger.

Rebalans proračuna

Predlog Odloka o rebalansu proračuna Občine Šoštanj za leto 2002 z obrazložitvijo splošnega dela rebalansa je predložil župan, **Aleksander Nežmah, svetovalec župana za finance in proračun**, pa je podal dodatno obrazložitev za večje zneske, ki jih omenja rebalans proračuna, tako na prihodkovni kot na odhodkovni strani.

Anton Skornšek ima pripombo na postavko izvensodnih poravn, ki jih v proračunu ni bilo, v rebalansu pa je predvidenih 2 mio sit. S to postavko se ne strinja, ker meni, da občina s preveliko lahko namenja davkoplačevalski denar za izvensodne poravnave. To ni prvi primer, da svetniki potrdimo nekaj, za kar pa sploh ni nobene strokovne utemeljitve oz. svetniki ne vemo, komu in zakaj ta denar. Nikoli občina ne pripelje sodnega postopka do konca in nikoli ne vemo, kaj je res oz. kdo zgubi pravdo in zakaj. Zdi se mu, da do svetnikov to ni korektno.

Na razpravo g. Skornška poda obrazložitev **direktorica občinske uprave Mirjam Povh**. Pove, da so v danem primeru bile vložene zoper občino tri tožbe, ki pa nobena ne vzdrži. Po razgovoru in nasvetu odvetnika, ki je vso dokumentacijo pregledal, se je ugotovilo, da kljub temu, če tožbe pripeljemo do konca in zmagamo, bi nas zadeva časovno in finančno stala neprimerno več kot pa poravnava in zato je bila odločitev, da se opravi poravnava.

Drugih vprašanj ali pripomb na rebalans proračuna ni bilo in so ga svetniki potrdili.

Posegi v prostor

Za Ureditveni načrt Družmirje v osnutku je bilo v času nastajanja dokumenta potrebnih veliko usklajevanj. Ureditveni načrt obravnava prostor med Cankarjevo cesto, Ribiško kočo, travnik proti Goricam, celotno jezero in pas do roba ureditvenega načrta odlagališča pepela.

Ureditveni načrt je precej ohlapen in bo dopuščal možnost prilagajanja različnim interesom, s katerimi se bo navezoval na mesto Šoštanj. Posebej poudari, da je ta prostor izredno zanimiv, ker se že sedaj tam veliko dogaja in je točka, ki je ljudem zelo priljubljena.

Anton Skornšek ima pomisleke okoli pregradnega nasipa med obema jezeroma. Če pravilno razume, bi ta nasip služil za to, da bo nivo stalno isti in bi voda odtekala po ceveh v TEŠ. Meni, da to ne bo dobro, saj bo ta voda motna, in sprašuje se, kakšna bo kvaliteta te vode. To prečrpavanje vode zna biti problematično in to bo moteče. Meni, da je potrebno razmisliti, kako kvaliteto vode izboljšati, zato ima pomisleke okoli varovalnega nasipa in prečrpavanja vode.

Drugih pripomb ni bilo in svet je osnutek sprejel, kar pomeni, da mora župan zagotoviti pripravo predloga tega ureditvenega načrta in se glasuje.

Osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom so svetniki sprejeli brez priomb soglasno. Prav tako osnutek Odloka o začasnih prostorskih ureditvenih pogojih za del območja urejanja z oznako P 4/12 v ureditvenem območju naselja Šoštanj.

Tudi osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvenem načrtu Šoštanja pri svetnikih ni vzbudil nobenega zanimanja in so ga zato sprejeli soglasno.

Informacija o organiziranju in financiranju prevoza otrok v šolo

Za razliko od prostorskih aktov, ki terjajo precej poglobljenega študija in ki svetnikov nikoli preveč ne pritegnejo, jih je malo razvnela informacija o organizaciji in financiranju prevozov osnovnošolskih otrok v Občini Šoštanj za šolsko leto 2002/03.

Anton Skornšek je opozoril, da so svetniki prejeli na dom kar nekaj dopisov krajanov, ki so neposredno prizadeti in je zagotovo potrebno o problemu razpravljati in ga seveda v dobro otrok tudi rešiti. Meni, da mora tistim otrokom, ki jim še ni "zasigurana" prometna varnost, tu gre predvsem za otroke zunaj mestnih okolišev, občina tudi mimo zakona zagotovi varno pot v šolo.

Drago Koren je izrazil veselje, da se je ta točka uvrstila na sejo, in menil, da je prav, da so svetniki seznanjeni s tem problemom, ki je za občino finančno kar veliko breme. Problem prevoza otrok z Lokoviškega vrha (pobuda g. Katanca že pred dobrim letom) se je vse prepočasi reševal s strani občinske uprave. Predlagani prevoz iz zg. Lokovice je zakonsko pokrit in zato ni potrebno o ničemer sklepati, ker so kriteriji, ki jih zakon določa, v danem primeru izpolnjeni. Finančno pa bi se lahko pokrivali ti stroški tudi iz sredstev, ki jih občina prejema od kurjenja kostne moke.

Marjana Čelofiga, svetovalka župana za področje družbenih dejavnosti, je podala še nekaj dodatnih pojasnil oz. razlag. Na klop so svetniki dobili dopis krajanov Lokovice (zaselk Križnik-Penk) in pa izveček mnenja Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Šoštanj. V tem mnenju želi svetnike opozoriti na izjavo g. Meža, da je omenjena pot nevarna. Sama se je namreč peljala s 35 sedežnim avtobusom po tej poti in jo je bilo kar strah. Zato, naj bo zapisano, da so se tako odločili starši in da oni želijo, da se po tej poti vozi otroke v šolo. Glede prevozov otrok v Belih Vodah na podružnično šolo se predlaga, da se pot avtobusa podaljša (prvi in drugi krak pri Savineku) drugi pa od Savineka do konca asfalta, tako bi pobrali večino otrok, problem ostane le družina Rezončnik, ki je oddaljena več kot 7 km, starši pa zaradi preobremenjenosti ne morejo otrok voziti. Zato iščejo variante, kako rešiti tudi ta problem.

Drago Koren je predlagal sprejem sklepa, da se vsi prevozi odobrijo.

Vojko Krneža je vprašal, ali za Bele Vode ni mogoče pridobiti terensko vozilo za prevoz teh otrok. Takšen način imajo v drugih sorodnih občinah, kjer so velike oddaljenosti posameznih domačij.

Marjana Čelofiga je povedala, da so razmišljali tudi v tej smeri, vendar pa bi za prevoz s terenskim vozilom moralo biti vsaj 5

otrok. V našem primeru pa gre le za družino Rezoničnik. Še nadalje pa si bomo prizadevali rešiti tudi ta problem.

Župan je razpravo zaključil in predlagal sklep, da svet sprejme predlog staršev, da se uvede prevoz šolarjev na progi Lokovica-Križnik-Šoštanj in da se zagotovijo denarna sredstva za prevoz otrok v Belih Vodah, ko bo za to podana rešitev. Svetniki so županov predlog soglasno potrdili.

Pobude in vprašanja svetnikov

Cvetka Tinauer: opozori, da so nekateri objekti v Šoštanju zapuščeni, dotrajani in zato nevarni. Predlaga, da se pripravijo spremembe odlokov in za take objekte lastnikom določi višje plačilo nadomestila za stavbno zemljišče. Daje pa pobudo, da občina pri pripravi novega proračuna planira denarna sredstva, s katerimi bi take objekte lahko odkupila.

Glede na to, da lastniki štirinožcev svoje ljubljence vodijo na veliko in malo potrebo kar po parkovnih in drugih javnih površinah (da zelenic in okolja ne onesnažujejo doma), predlaga, da se takoj pristopi k pripravi Odloka o javnem redu in miru, ki ga občina še vedno nima, in s tem odlokom tudi ta problem uredi.

Štefan Szabo.

Foto: Zdravko Kočever

Štefan Szabo sprašuje, kdo je odgovoren za javno razsvetljavo pri zdravstvenem domu Šoštanj. Tam je popolna tema in zato prilačno zbirališče.

Matjaž Cesar pa daje pobudo, da se v proračunu za leto 2003 planirajo sredstva za gradnjo večnamenskega športnega igrišča v Topolšici. ■

Mnenje komisije za tresenje tal o seizmičnih aktivnostih v okolici Šoštanja

Komisija za tresenje tal, imenovana na zboru krajanov, je na svoji 4. redni seji 20. 8. 2002, obravnavala poročila o seizmičnih aktivnostih in do sedaj sprejetih ukrepih v zvezi z omenjeno tematiko v okolici mesta Šoštanj.

Pregledana so bila poročila Premogovnika Velenje (Monitoring tresenja tal, Poročilo o zabeleženih seizmičnih aktivnostih za mesto Šoštanj

- obdobje 21. 7. do 27. 7. 2001 in na Koroški cesti 20 v Šoštanju, Poročilo o hidrogeološki problematiki na JV pobočju Goric - v aprilu 2001 in ostala) in Agencije RS za okolje, Urada za seizmologijo - v juniju 2002. Poleg tega je komisija pregledala še mnenja ostalih strokovnjakov, opravila sestanek na Premogovniku Velenje o morebitni povezavi tresenja tal in njihovo dejavnostjo ter preučila pojasnitve in ocene strokovnjakov Premogovnika Velenje.

Komisija želi poudariti, da so bili vsi sogovorniki in sodelavci pripravljeni aktivno sodelovati, zato ni imela nikakršnih težav pri pridobivanju podatkov. Pri analizi predstavljenih poročil ni bilo zaslediti medsebojnih bistvenih razlik ali prikrivanja podatkov. Ob natančni preučitvi dosedanjih aktivnosti in celotne dokumentacije je komisija pri pregledu poročil s strani Premogovnika Velenje enotno ugotovila, da so njihova poročila sicer izčrpna in korektna, vendar ne dajejo odgovora na bistveno vprašanje, zakaj, kako in kje se pojavlja tresenje tal v mestu Šoštanj. Premogovnik Velenje v svojih analizah ne nakazuje oz. obravnava konkretne povezave med tresenjem tal in dejavnostjo Premogovnika, niti ni zaznati tovrstnih analiz ali morebitnih povezav med tresenjem tal in dejavnostjo Premogovnika v neposredni bližini. Komisija je natančno preučila tudi poročilo Urada za seizmologijo, katerega rezultate in izvajanje opravljenih meritev je tudi sprotno spremljala. Komisija tudi ocenjuje, da so strokovnjaki Urada za seizmologijo povsem korektno in z največjo mero strokovnosti opravili vse meritve in hkrati s konkretnimi rezultati, analizami in praktičnimi meritvami podali več konkretnih strokovnih odgovorov na vprašanje vzrokov za tresenje tal v mestu Šoštanj in okolici. V poročilu so obširno prikazani vsi rezultati meritev in analiz od 4. aprila 2002 pa vse do 13. junija 2002, navajamo pa naslednje najbolj očitne ugotovitve:

- izrazit pojav večjega števila potresnih pojavov na območju mesta Šoštanj in v okolici (zabeleženih je bilo preko 398 pojavov v omenjenem obdobju),
- pojava tresenja tal na merilnih napravah ni bilo zaznati ob nedeljah in praznikih, kar kaže na povezavo z določenimi dnevi v tednu,
- intenziteta sunkov je dosegala 1,5 magnitude ali IV.-V. stopnjo po evropski potresni lestvici,
- lastnost potresnih sunkov je, da so dalj časa trajajoča nihanja povzročena s površinskim valovanjem; takšni zapisi so po mnenju strokovnjakov značilni za žarišča na majhnih globinah,
- žarišča analiziranih dogodkov se nahajajo v področju 2 km², omejenih s kraji: Šoštanj, Gaberke, Hrastovec in Velenje,
- žarišče pojavov je na globini med pol in enim kilometrom; ob upoštevanju morebitne napake pa ne presega 4 km globine.

Glede na navedena poročila strokovnjakov je komisija podala še mnenje, da potresni sunki oz. tovrstni pojavi niso v povezavi z geološkimi prelomnicami na območju mesta Šoštanj (morebiti z izjemno redkih posameznih pojavov, ki jih beleži Urad za seizmologijo na širšem območju Slovenije in so naravnega izvora).

Sestavni del omenjenega mnenja komisije so tudi poročila Premogovnika Velenje:

- Poročilo o zabeleženih seizmičnih aktivnostih za mesto Šoštanj za obdobje marec-maj 2002,
- Poročilo o zabeleženih seizmičnih aktivnostih od 21. 7.- 27. 7. 2001 na Koroški cesti 20 v Šoštanju,
- Povzetek sestanka članov komisije na Premogovniku Velenje 4. junija 2002.

Poročilo Urada za seizmologijo:

- Poročilo o seizmičnih aktivnostih v okolici Šoštanja in Velenja od 4. aprila do 13. junija 2002.

Omenjena poročila so na voljo za vpogled vsak dan v času uradnih ur na upravi Občine Šoštanj, kjer lahko vsak posameznik še dodatno podrobno preuči ugotovljena dejstva in ostale analize z vsemi strokovnimi ugotovitvami. ■

Člani komisije za spremljanje in pojasnitev tresenja tal v Šoštanju

Svet občine Šoštanj

je dne 16. 9. 2002 odločil, da letos prejmeta priznanje občine:

Terme Topolšica in

Janez (Janko) Zacirkovnik
iz Šoštanja.

OBVESTILO

Rokometno igrišče v Šoštanju je last Občine Šoštanj. Trenutno ni sredstev za njegovo obnovo, čeprav bi bila nujno potrebna. Objekt želimo zaščititi pred nadaljnjim razpadom, zato bo zaklenjen. Vsak, ki želi športne aktivnosti izvajati na rokometnem igrišču v Šoštanju, se naj obrne na Občino Šoštanj (8984310). Podjetja bodo sklenila najemne pogodbe, društvom pa bomo omogočili brezplačno uporabo. ■

Uprava Občine Šoštanj

OBČINA ŠOŠTANJ

Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, telefon: (03) 89 84 300, fax: (03) 89 84 333

objavlja

**JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE
UREJANJA KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ V
OBČINI ŠOŠTANJ**

1.

Višina razpoložljivih sredstev je 5.000.000 SIT.

2.

Predmet razpisa so agromelioracije, ki zajemajo čiščenje zaraslih površin, izravnavo zemljišč, osuševanje manjših zamočvirjenih površin.

3.

Merila in pogoji:

Na razpisu lahko kandidirajo fizične osebe, ki jim je kmetijska dejavnost glavna dejavnost, in pravne osebe, registrirane za kmetijsko dejavnost. Najvišja priznana vrednost investicije je 1.000.000 SIT/ha. Investicija mora biti zaključena.

4.

Vloga mora vsebovati:

- podatke o vlagatelju,
- dokazilo vlagatelja, da mu je kmetijstvo glavna dejavnost (odločba o statusu kmeta) oz. dokazilo o registraciji za kmetijsko dejavnost za pravne osebe,
- ureditveni program s popisom del, predračun oz. račun,
- dokazilo o pravici razpolaganja s kmetijskim zemljiščem (posestni list ali najmanj 5-letno pogodbo o zakupu),
- dovoljenje za poseg v prostor, če gre za naložbo, za katero je po zakonu potrebno tako dovoljenje,
- kartografski prikaz oziroma lokacija naložbe,
- seznam parcel po katastrskih občinah.

5.

Prednost pri izbiri in dodelitvi sredstev bodo imele naložbe, ki v skladu z razvojno strategijo kmetijstva omogočajo ohranjanje poseljenosti podeželja, dajejo optimalne gospodarske učinke, čim manj obremenjujejo okolje in urejajo kmetijska zemljišča na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko proizvodnjo. Upošteva se tudi kompleksnost obnove zemljišč in do sedaj vložena sredstva v tovrstne naložbe.

6.

Rok za prijavo na razpis je 9. oktober 2002.

7.

Prijavo na razpis pošljite na naslov: Občina Šoštanj – komisija za agromelioracije, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

8.

Prosilci bodo pisмено obveščeni o rešenih vlogah najkasneje v 30 dneh od roka za prijavo.

Pravila

**za objavo predstavitev
kandidatov in njihovih
programov
za lokalne volitve 2002**

Uredniški odbor Lista je na svoji seji dne 18. 9. 2002 določil način objave predstavitve kandidatov in njihovih programov na lokalnih volitvah 2002.

List bo objavljal na dva načina:

- objave skladno z veljavnim cenikom (oglasno trženje Vp Studio 031/347-391);
- gratis objave (po teh pravilih).

Gratis objave:

Vsak kandidat za župana Občine Šoštanj, ki bo imel potrjeno kandidaturo s strani pristojne volilne komisije, bo imel na voljo polovico strani v Listu.

Kandidat mora pisno privoliti v objavo in podrobno navesti vsebino in obliko predstavitve ter dostaviti vse potrebne elemente za oblikovanje (fotografije, logotipe, ...) v ustrezni kakovosti.

Kandidatne liste za člane Sveta Občine Šoštanj, ki bodo potrjene s strani pristojne volilne komisije, bodo imele na voljo polovico strani v Listu.

Predstavniki kandidatnih list morajo pisno privoliti v objavo in podrobno navesti vsebino in obliko predstavitve ter dostaviti vse potrebne elemente za oblikovanje (fotografije, logotipe, ...) v ustrezni kakovosti.

Vrstni red objav bo izžrebal uredniški odbor Lista v petek, 18. 10. 2002, ob 13. uri. Žrebanje bo javno.

Rok za oddajo materialov je petek, 18. 10. 2002, do 13. ure na uredništvo Lista.

Vsi kandidati za člane svetov krajevnih skupnosti v Občini Šoštanj, ki bodo imeli do 21. 10. 2002 veljavno vloženo kandidaturo pri pristojni volilni komisiji, bodo po načelu enakopravnosti objavljeni po abecednem vrstnem redu za posamezno KS, ki bodo prav tako objavljene po abecednem vrstnem redu.

Vsak kandidat bo lahko objavil predvolilno besedilo v obsegu do 200 grafičnih znakov. **Rok za oddajo teksta je do vključno ponedeljka, 21. 10. 2002, na uredništvo Lista.**

Za volitve predsednika države ni gratis objav. ■

UO Lista

PRIREDITVE V MESECU SEPTEMBRU

nedelja 1. september ob 09.00 uri
Tradicionalni turnir v malem nogometu za pokal Občine Šoštanj
Igrišče Pohrastrnik

2. do 21. september
Kuhanje oglja na Pristavi
veselični prostor

četrtek 5. september ob 19.00 uri
Otvoritev razstave slikarskih del Veljka Tomanca z motivi Šoštanja in okolice
Mestna galerija

petek 7. september od 14.00 ure dalje
Turnir v odbojki za pokal občine Šoštanj med krajevnimi skupnostmi, svetniki in občinsko upravo občine Šoštanj
Bazen Šoštanj

petek 13. september
Propagandni dan tabornikov odreda Pusti grad
dopoldan vpis novih članov na OŠ Biba Roček, popoldan od 17.00 ure dalje druženje na Pustem gradu

nedelja 15. september ob 15.00 uri
1.koncert Roberta Goličnika s prijatelji.
V programu bodo poleg ostalih odličnih gostov sodelovale tudi sestre Budja iz Švedske
Kulturni dom

sobota 21. september ob 16.00 uri
Otvoritev fotografske razstave "Andrejev dom skozi čas"
Odhod izpred Grebenška v Belih Vodah do Andrejevega doma, kjer bo ob 16.00 Kulturni program in v večernih urah živa glasba
Andrejev dom

ob 17.30 uri
Nastop Harmonikarjev Roberta Goličnika in
ob 18.00 uri
Ulična predstava Taxi
Kajuhov park

nedelja 22. september
Dan brez avtomobila.
Tečaj roljanja.
ob 10.00 uri Matineja za otroke
ob 16.00 uri za odrasle
Zaključek s podelitvijo priznanj
Rokometno igrišče

27.- 29. september
2. medobčinska kiparska delavnica
Vila Rožle v Sončnem parku v Velenju

sobota 28. september ob 09.00 uri
Enodnevna likovna delavnica z akademskim slikarjem Veljkom Tomanom
Pred Mestno galerijo

dopoldne
Šmihelov sejem na Trgu B. Mravljak
ob 17.00 uri
Koncert Pihalnega orkestra Zarja
Kajuhov park

29. september ob 08.00 uri
Tradicionalni pohod na Smrekovec
Izpred gostišča Grebenšek. Na vrhu brezplačen golaž.

30. september ob 19.00 uri
Osrednja slovesnost ob prazniku v Kulturnem domu
Razstava slikarskih izdelkov z Likovne delavnice
Svečana seja

Podelitev priznanj in plaket ter razglasitev častnega občana Občine Šoštanj s kulturnim programom Pedagogov GZS Fran Korun Koželjski, oddelek v Šoštanju

sreda 2. oktober ob 19.00
"Taki smo" predstavitev KUD Ravne
Kulturni dom Šoštanj

četrtek 3. oktober ob 18.00 uri
Predstavitve Karte občine Šoštanj
in Kratka predstavitev projekta "Mlinske ceste"
Mestna galerija

sobota 5. oktober od 09.00 ure dalje
Celodnevni seminar ob zaključku projekta Phare za Mlinske ceste
Mestna galerija

Mesto svetlobe
čestita
občanom
za
praznik.
svet KS Šoštanj

mestna občina
VELENJE

Občankam in občanom
Občine Šoštanj
ob občinskem prazniku
30. septembru
iskreno čestitamo ter želimo
mного medsebojnega
sožitja in razumevanja.

župan in uprava Mestne občine Velenje

Zgradil bi hišo, postavil uto, adaptiral podstrešje, zamenjal kritino...

KATERE SO GLAVNE PRILOGE K VLOGI ZA GRADBENO DOVOLJENJE?

Pred izdajo gradbenega dovoljenja, ki se ukvarja predvsem s stabilnostjo, varnostjo in kakovostjo predvidenega objekta, je potrebno proučiti tudi samo lokacijo ali lego predvidenega objekta v prostoru. Gradbeno dovoljenje se torej izda na podlagi pogojev, ki jih določa predhodno izdano, pravno-močno lokacijsko dovoljenje. Edino izjemo, ko je možno izdati gradbeno dovoljenje brez predhodne predložitve lokacijskega dovoljenja, predstavlja rekonstrukcija obstoječega objekta in še to pod pogojem, da se z rekonstrukcijo ne spreminja namembnost, velikost in zunanost objekta.

LOKACIJSKA DOKUMENTACIJA

Lokacijskega ali enotnega dovoljenja seveda ni možno dobiti brez lokacijske dokumentacije (v nadaljevanju LD), ki jo lahko izdelajo le za to dejavnost registrirane organizacije. Gre za mapo (k vlogi je potrebno priložiti dve mapi), kjer morajo biti poleg pravne osnove za predviden poseg zbrani vsi potrebni podatki o predvidenem posegu, vključno z določitvijo možnosti priključitve na obstoječi komunalni sistem in proučitvijo vseh vplivov predvidenega posega na okolico. LD mora biti izdelana v skladu s 55. členom Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor ter v skladu s pogoji prostorsko izvedbenega akta občine, kjer se nahaja zemljišče. Če je za vaše zemljišče izdelan prostorski izvedbeni načrt, kot je na primer zazidalni ali ureditveni načrt, je LD izdelana le s povzetki takega načrta (v glavnem fotokopije le-tega). Iz prostorsko izvedbenega načrta bi namreč morali biti razvidni vsi potrebni pogoji, ki jih sicer določi izdelovalec LD. Podlaga za izdelavo lokacijske dokumentacije pa je geodetski načrt obstoječega stanja zemljišča, vključno z obstoječo komunalno ureditvijo, ki ga mora izdelati pooblaščen geodet. Projektant, ki vam bo izdelal LD, torej potrebuje geodetovo podlogo, podobno kot pooblaščen inženir, ki vam bo izračunal stabilnost gradbene konstrukcije, potrebuje geološko poročilo o nosilnosti tal. Pravilno izdelana LD torej mora vsebovati vse potrebne podatke o zemljišču, velikosti in namembnosti predvidenega objekta, pogojih občine, zapisanih v ustreznem odloku, kot sestavni del LD pa morajo biti tudi soglasja upravljalcev tistih vodov in naprav, na katere se namerava objekt priključiti, kot tudi morebitna soglasja tistih, ki so zadolženi za varovanje in upravljanje z vodi, napravami in ostalimi objekti (ceste, vodna

zemljišča, koridorji vodov, varstvena območja itd.). Skratka, LD mora imeti vse podatke, ki jih potrebuje projektant za izdelavo načrta in upravni organ za izdajo lokacijskega dovoljenja.

PROJEKTNÁ DOKUMENTACIJA ZA PRIDOBITEV GRADBNEGA DOVOL- JENJA

Projektna dokumentacija oz. projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja (s kratico PGD) je nujna priloga k vlogi za gradbeno dovoljenje, enotno dovoljenje za gradnjo ali rekonstrukcijo obstoječega objekta (kadar se spreminjajo le konstrukcijski elementi stavbe). PGD predstavlja običajno tudi najdražji del potrebne dokumentacije, saj gre za obsežno in strokovno gradivo, ki ga lahko izdelujejo le za to pooblaščen projektantske organizacije, s svojimi podpisi pa potrdijo le pooblaščen inženirji, ki so člani IZS (Inženirska zbornica Slovenije, ki vodi tudi seznam vseh projektantov). Za vlogo potrebujete dva izvoda (en izvod se hrani na UE, drugi pa se potrjen vrne investitorju). Za vsebino in kvaliteto projektne dokumentacije vam torej ni treba skrbeti, saj zato odgovarjajo pooblaščen odgovorni projektanti in odgovorni vodja projekta. Samo vsebino projektne dokumentacije precej podrobno določa poseben pravilnik. Opozoriti velja le na obveznosti investitorja, in sicer na projektno nalogo, ki je osnova oz. naročilo, kaj naj projektant izdela ter na koncu še posebna izjava, da se kot naročnik z izdelanim projektom strinjate. Čeprav naj bi omenjena zbornica skrbela za kvaliteto izdelkov, vam pri izboru projektanta priporočam veliko mero previdnosti. Verjemite, razlike med njimi so zelo velike, tako po kvaliteti kot po ceni, ki jo zaračunajo za svoje izdelke. Ne varčujte pri izbiri projekta, saj vam lahko po ceni, po možnosti še malce popravljen tipski projekt, zelo podraži investicijo. Bolj kot na ceno projekta bodite pozorni na tisti del projekta, kjer je ocenjena vrednost samega objekta oz. investicije. Nenazadnje se tudi višina upravne takse določi glede na vrednost investicije, ki je zapisana v projektu.

Večje investicije bi praviloma morali voditi profesionalni strokovnjaki, ki jim predpisi s področja posegov v prostor niso neznani. Glede na vedno večjo kompleksnost in zahtevnost poznavanja predpisov pa tudi ni slabo, da si za pridobitev ustreznega dovoljenja tudi za manjše investicije (na primer gradnjo stanovanjske hiše) proti plačilu najamete strokovnjaka, ki vam bo za relativno malo denarja prihranil veliko časa in neprijetne hoje od vrat do vrat različnih institucij, služb in uradov.

VEČSTANOVANJSKE STAVBE

Za posege na večstanovanjskih blokih, kjer imamo opraviti z etažno lastnino objekta in pripadajočega funkcionalnega zemljišča, pa je v skladu s stanovanjskim zakonom potrebno pridobiti soglasja vseh etažnih lastnikov za vse posege, ki presegajo upravljanje stavbe. Med take posege štejemo na primer spremembe namembnosti stavbe, povečave prostorov, s katerimi se spremeni lastniško razmerje, posegi v nosilno konstrukcijo (na primer preboj nosilne stene), posegi v skupne inštalacije, posegi na fasado (na primer sprememba okenskih odprtin in zasteklitev balkonov), skratka, vsi posegi, ki spreminjajo skupne dele stavbe (le-ti so natančno določeni v stanovanjskem zakonu). Za vzdrževalna dela, kot je na primer popravilo strehe, ki pušča, pa je dovolj, da s posegom soglaša več kot polovica lastnikov, pri čemer se upošteva dejanski lastniški delež posameznega etažnega lastnika.

KDAJ LAHKO ZAČNEMO Z GRADNJO OZ. POSEGOM V PROSTOR?

Z gradnjo ali postavitvijo pomožnih objektov se praviloma lahko začne po dokončnosti izdanega dovoljenja (odločba je praviloma pravnomočna petnajst dni po prejemu odločbe, če seveda ni pritožbe na odločbo). Pred pričetkom gradbenih del pa je potrebno inšpektorju, pristojnemu za gradnjo (dobite ga v četrtem nadstropju stavbe na Rudarski 6a v Velenju), sporočiti dan, ko boste pričeli z deli in to vsaj osem dni prej. To je najlažje storiti s kopijo statističnega obrazca, ki ga je tako ali tako potrebno izpolniti zaradi spremljanja statističnih podatkov, ki ga izvaja Statistični urad RS. Pred gradnjo pa morate zagotoviti strokovno nadzorstvo nad gradnjo objekta, kar pomeni, da morate najeti pooblaščenega osebo, ki je dolžna nadzirati, da gradnja poteka po potrjenem projektu, ter da se pri gradnji upoštevajo veljavni predpisi, standardi in normativi. Če pa gradite objekt, ki presega 250 m² koristne površine, pa boste morali nadzor s pogodbo zaupati pooblaščenemu podjetju, pa tudi graditi ne smete več v lastni režiji, temveč morate to zaupati ustrezni gospodarski družbi.

Gradnja se uradno zaključi šele po uspešno opravljenem tehničnem pregledu izvedenega objekta, za katerega je bilo izdano gradbeno dovoljenje, in nato z izdajo UPORABNEGA DOVOLJENJA. Investitor (lahko pa tudi izvajalec) je po končani gradnji dolžan vložiti zahtevek za tehnični pregled in izdajo uporabnega dovoljenja. Zgrajeni objekt ali njegov del, ki pomeni tehnično, tehnološko ali funkcionalno celoto, se namreč sme uporabljati, ko je izdano uporabno dovoljenje. Pristojni inšpektor lahko celo prepove uporabo objekta, za katerega se v roku, ki ga določi z odločbo, ne pridobi uporabnega dovoljenja. A ne skrbite preveč, saj za družinske stanovanjske in počitniške hiše to zaenkrat ne velja.

Na koncu teh nasvetov naj opozorim še na dejstvo, da so vsi v tekstu omenjeni zakoni v postopku temeljitega spreminjanja (še zlasti Zakon o urejanju prostora in Zakon o graditvi, v manjši meri pa tudi Stanovanjski zakon). Spremembe zakona, ki jih trenutno premlewa parlament, naj bi zagledale luč sveta (objavo v Uradnem listu RS) še letošnje leto. Zato velja biti pozoren. Če boste pričujoči tekst brali pol leta kasneje, je možno, da večina povedanega ne bo več držalo. Vas bomo pa takrat v Listu, če bo le možno, seznanili z vsemi novostmi nove zakonodaje. ■

Edi VUČINA, vodja oddelka za okolje in prostor

POSLOVNI SISTEM PREMOGOVNIK VELENJE

Občankam
in občanom
Šoštanja
čestitamo ob
občinskem prazniku.

Zaposleni
v Poslovnem sistemu
Premogovnik Velenje.

Obnova cerkve sv. Antona puščavnika v Skornem

Na južnem vrhu Skornega, na sami meji šoštanjske in šmartinske fare, stoji znamenita in priljubljena cerkev sv. Antona puščavnika, ki je podružnica župnije Šoštanj. Kdaj je bila v Skornem postavljena prva cerkev, ne vemo. Vemo pa, da je bila v 16. stol. cerkev sv. Antona znana romarska božja pot. Da so bili romarji primerno sprejeti, so ob cerkvi postavili cerkveno hišo. Tudi mežnarija je dobila na hribu svoje mesto, saj je cerkev imela zvonove, katerih glas se je razlegal daleč naokrog. Brez mežnarja pa včasih tega glasu ni bilo moč slišati.

Cerkev sv. Antona v Skornem.

Foto: Zdravko Kočevar

Cerkev sv. Antona in cerkvena hiša sta klicali po obnovi, ki je stekla leta 2001, ko so bila zamenjana vsa okna. Hiša pa je dobila tudi novo opečno kritino.

Letos meseca maja se je obnova nadaljevala. Cerkev in hišo ob njej so obdali gradbeni odri. Najprej je bil na vrsti zvonik. Pri snemanju pločevinaste kritine se je pokazala dotrajanost gornjega dela lesene konstrukcije ostrešja. Vse je bilo potrebno zamenjati. Na povsem nov leseni opaz je bila nameščena bakrena kritina. Kar 700 kg bakra je šlo na streho.

Med obnavljanjem strehe na zvoniku je celjski Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine, na osnovi sondiranja starih ometov, izdelal načrt za obnovo fasade. Vse stare omete je bilo potrebno odstraniti. Pri novih ometih je bilo potrebno nakazati vsa obdobja, v katerih je določen del cerkvene stavbe nastal. Ko je danes delo končano, vidimo na cerkveni ladji in prezbiteriju, kakšna sta bila v začetku 16. stol. Zakristija kaže svojo podobo s konca 16. stol. Vsi ti trije deli pa nam tudi pokažejo, na kateri višini so bili v 18. stol. nadzidani.

Zvonik se blešči v novi obleki, v takšni, kakršno je imel v 18. stol., ko je bil pozidan.

Na prezbiteriju sta bili odkriti in gradbeno ter barvno restavrirani dve gotski okni. Ob tej restavraciji se je pokazala notranja gotška poslikava prezbiterija, katere odkrivanje je že v teku. Tako bo v bližnji prihodnosti tudi prezbiterij cerkve pokazal svojo podobo z začetka 16. stol.

Popotnika, ki obišče sv. Antona, razveseli tudi pogled na prenovljeno cerkveno hišo, ki kaže svoj "mladostni" videz s srede 19. stol. Blaženi Anton Martin Slomšek je rekel: "Lepe cerkve so žive vere očitna priča". Kdor je od blizu spremljal obnovo sv. Antona, bo Slomšku pritrtil. Saj je bila večina del opravljena udarniško in z dobro voljo. ■

Jože Pribožič, dekan

Kako smo doživljali delovni tabor pri sv. križu

Delovni tabor je potekal od 20. do 24. 8. 2002. Mnogi se sprašujejo, kaj sploh je delovni tabor in kaj se tam počne. Namen delovnega tabora je, da se mladi družimo, spoznamo in seveda tudi kaj koristnega naredimo. Fantje ponavadi delajo težja dela, ki jih je bilo letos kar veliko. Dekleta pa smo zadolžene za to, da fantje niso lačni in da jim ne zmanjka energije!

Delovni dan se je začel s pripravo zajtrka, s katerim so si fantje nabrali moči za delo, ki jih je čakalo. Po zajtrku smo dekleta že začela pripravljati kosilo, saj ni lahko pripraviti kosila za petnajst lačnih ust. Fantje so bili glede hrane zahtevni, zato smo se kot neizkušene kuharice morale potruditi, da je bilo hrane dovolj in da je bila dobra ter okusna.

Po kosilu sledi pomivanje posode in pospravljanje – čas pa kar beži. In že je tu priprava večerje, po njej pa smo se skupaj še poseleli in poklepetali. To se je včasih zavleklo pozno v noč. Ker so bili dnevi naporni, smo z veseljem legli k počitku. Zavedali pa smo se, da bo naslednji dan prav tako naporen.

Vesela sem, da sem na delovnem taboru pri Sv. Križu dobila nekaj kuharskih izkušenj, ki bodo v življenju še kako prav prišle! Drugo leto se bom zopet udeležila delovnega tabora, če bo v šoli vse OK, saj tam ne moreš nič izgubiti, kvečjemu lahko pridobiš kakšno izkušnjo in prijatelja več! Zato vabim še ostale mlade, da se drugo leto tega tabora udeležijo, ker se imamo "ful fajn"! ■

Janja Ločan

Tudi letos smo se tretji teden v mesecu avgustu zbrali na delovnem taboru pri Svetem Križu. Udeležilo se ga je štirinajst mladih iz Šoštanja in Belih Vod, od tega štiri dekleta, ki so nam pripravljala vedno okusne obroke. Fantje pa smo pod nadzorom naših duhovnikov župnika Jožeta Pribožiča in kaplana Janka Babiča opravljali različna dela, kot so: rušenje delov sten in tal v prostorih, ki se obnavljajo, skopati pa smo morali tudi globok kanal, po katerem smo položili cev za vodo. Ta kanal nam je zaradi pomanjkljivega orodja vzel dva dni, nekaj živcev in dobre volje! Najprej smo se lotili kopanja kanala z orodji, kot so kramp, lopata, motika in železna palica. Že ob prvem srečanju s kamnitimi tlemi je šlo vse počasneje in težje, saj smo naleteli na velike skale, ki so bile tako trde, da jim ni bil kos niti kramp niti naša vztrajnost. Rešil nas je župnik, ko nam je naslednji dan pripeljal kompresor, s katerim smo stolkli vse, tudi najbolj trde in uporne skale ter končno skopali globok jarek. Nato smo položili cev in vse skupaj zasuli. Zadnji dan smo vso hišo očistili, nato pa je prišlo na vrsto še malo zabave in kar prehitro je prišel čas slovesa! V upanju, da se bomo naslednje leto zbrali še v večjem številu kot letos, smo se le stežka poslovili od svojih prijateljev in odšli domov polni lepih spominov in doživetij. ■

Peter Požgane

Rožni venec

V muzeju v Vatikanu hranijo rožni venec, ki ga je naredil vojni ujetnik iz snovi, ki je bila zanj nadvse dragocena. Na nit je zvrstil jagode, ki jih je oblikoval iz drobtin kruha. On, ki je stradal, se je odpovedal dragoceni telesni hrani, da bi mogel držati v rokah vidno in otipljivo znamenje za molitev, ki mu je bila v nepogrešljivo duhovno hrano.

V svetem pismu beremo, da človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz božjih ust. Molitev rožnega venca je bila tekom stoletij mnogim kakor vsakdanji kruh. Iz te molitve so črpali moč ne samo neuki, ki niso znali brati svetega pisma, ampak tudi učenjaki. Tudi danes je molitev rožnega venca mnogim kakor studenec žive vode. To potrjuje tudi zgodba Janeza Carnevallija, s priimkom Piccio, ki je kot umetnik dolga leta taval po svetu. Najprej se je ustavil v Cremoni, potem v Milanu in končno v Bergamu. Naveličan vsega je proti koncu življenja začutil silno domotožje. Napotil se je proti domu. Ponoči je prišel v rodno vas in se končno ustavil pred domačo hišo. Skozi okno je pogledal v družinsko sobo in videl, kako so vsi njegovi zbrani okoli družinske mize molili rožni venec. To ga je tako ganilo, da je začel jokati: "O, to je tisti pravi mir, tista prava sreča, ki sem ju zaman iskal v svetu. Tu je tista vera, ki daje človeku moči, da živi, četudi se že vse ruši." Ko so končali molitev, se je slikar umaknil. Ni hotel vstopiti v hišo in motiti domače s svojo bolečino. Toda v srcu mu je zopet zagorelo mladostno upanje. Odkril je skrivnost sreče in jo dobro izkoristil v zadnjih letih svojega življenja. Ko je umrl, so pri njem našli močno izrabljen rožni venec.

Toliko stvari je, ki nas v življenju ločujejo: delo, televizija, želja po dobičku in še marsikaj. Poskrbimo, da nas bo vsaj molitev rožnega venca povezovala. Potem tudi lahko upamo, da bomo nekoč za večno vsi združeni pri Bogu v nebeškem kraljestvu.

V mesecu OKTOBRU ste vabljeni k molitvi rožnega venca pred vsako sveto mašo; vabljeni ste k tihi in osebni molitvi; vabljeni k molitvi v vaših družinah; vabljeni, da se ustavite ob bolniku in skupaj z njim molite in sonce bo zasijalo na vašem obrazu! ■

Janko Babič, kaplan

ŽUPNIJSKA OBVESTILA ZA MESEC OKTOBER

Mesec oktober je posvečen Mariji, naši nebeški materi, ki jo v tem jesenskem mesecu častimo z molitvijo rožnega venca. 7. oktobra obhajamo praznik Rožnovenske Matere Božje. Po tem prazniku je dobila ime tudi prva oktobrska nedelja.

Posebna cerkvena slavlja v oktobru pa bodo:

- **Na rožnovensko nedeljo, 6. oktobra**, bo romarski shod pri Sv. Križu nad Belimi Vodami, kjer je v stranski kapeli mogočen oltar Rožnovenske Matere Božje. Maša bo ob 9. in 10.30 uri.
- **V nedeljo, 13. oktobra, je god** Fatimske Matere Božje. V Šentvidu na Slemenu bomo obhajali 11. obletnico posvetitve tamkajšnje cerkve sv. Vida. Maša bo ob 15. uri.
- **Tretja nedelja v mesecu, 20. oktobra**, se imenuje misijonska. Pri vseh mašah nas bo misel popeljala k našim misijonarjem, katerim bomo namenili tudi nedeljsko nabirko.
- **Zadnja nedelja v mesecu, 27. oktobra**, se imenuje žegnanjska. Na to nedeljo se spominjamo blagoslova in posvetitve naših cerkva, za katere ne vemo datuma, ko so bile izročene svojemu namenu.
- **Na žegnanjsko nedeljo, 27. oktobra**, bo v Gornji Radgoni diakonsko posvečenje mariborskih bogoslovcev. Med njimi bo tudi naš bogoslovec Janez Turinek iz Skornega. To je zadnja stopnica pred mašniškim posvečenjem prihodnje leto. Slovesna maša z diakonskim posvečenjem bo ob 15. uri. ■

Kolpa 2002

Ze tretje leto smo se "Robinzonski zanesenjaki" iz Šoštanja odpravili na večdnevno čolnarjenje po reki Kolpi, kjer smo na pravi pustolovski način odkrivali to čudovito reko in čar narave ob njej.

Število udeležencev se vsako leto večja in letos se nas je na pot podalo kar šestnajst prijateljev, privržencev čolnarjenja, ribolova in neokrnjene narave. Na pot smo se podali po večkratnih sestankih, kjer smo se dogovorili za vse potrebno, tako da smo se na dan odhoda pripravljali in organizirani odpravili proti Kočevju in potem naprej proti Osilnici, kjer se je naše čolnarjenje tudi začelo. Tam nas je pričakal Tine iz Starega Trga ob Kolpi, pri katerem vsako leto najamemo kanuje, in potrebno je bilo le še spraviti taborno opremo in vse potrebno in že smo bili na vodi, pripravljeni na novo avanturo. Prepustili smo se slikovitim brzicam reke Kolpe, neokrnjeni naravi in prijaznim domačinom te lepe zgornje Kolpske doline. Uživali smo v čolnarjenju, kopanju, taborjenju, ribolovu, vseskozi pa nas je spremljal čudovit občutek tovarštva, kar je vsemu skupaj dajalo še poseben čar. Vsi, ki so bili letos prvič z nami, so pogumno preživeli tako imenovani krst z veslom, ob katerem ni manjkalo smeha in veselja.

Tako kot je vsega lepega enkrat konec, je minila tudi Kolpa 2002. Ko smo se po štirih dnevih vračali proti Šoštanju še polni lepih vtisov in doživetij, smo v mislih že kovali načrte za naslednje leto, ko se bomo zopet odpravili proti reki Kolpi, se prepustili njenim čarom in ko se bo zgodila Kolpa 2003.

V imenu vseh "Robinzonov" iz Šoštanja najlepša hvala sponzorjem: Kovinska galanterija Brglez, Avtoservis Vrčkovnik, Trgovina Saša, Riček Vera - vezenje Rodel, Kava bar Ippon, Trgovina Marina, Storitve in prevozi Vertačnik Boštjan, Dublin Pub Cigler, Gostišče Pirnat, Tesarstvo Grudnik in vsem ostalim, ki ste nam pomagali. ■

B. Goličnik

V jeseni življenja je sonce ravno tako prijazno

Terezija Drev je najstarejša krajanka Lokovice. Kljub temu da jih bo letos 1. oktobra dopolnila 94, tega nikakor ne kaže. V teh zgodnje jesenskih dneh, ko sem jo obiskala, sem jo našla pri obiranju fižola. "Saj ne, da bi bilo treba, mladi itak postorijo, le jaz se boljše počutim, če delam," je pojasnila kot v svoj zagovor.

Sedli sva pod brajdo zadaj za hišo, ki sta jo pred mnogimi leti zgradila skupaj z možem Rudijem, zdaj pa jo prenavlja in vzdržuje sin Marjan, ki je ostal doma skupaj s svojo družino.

Lepo je tam pri Drevovih v Lokovici. V tistem zavetju brajde v družbi z muco in med rožami, ki jih je okrog hiše več kot dovolj.

Terezija Drev se je rodila v številni kmečki družini Florjančevih v Lokovici, kjer je ob delu, pa vendar ne v pomanjkanju, odrasčala skupaj s šestimi sestrami in enim bratom. Šlo je obiskovala v Šoštanju, doma pa pasla in pomagala pri kmečkih opravilih. Poročila se je s sovaščanom Rudijem in nekaj časa sta še prebivala pod domačo streho. Rudi je hodil v tovarno usnja, Terezijin oče je odstopil zemljo in mlada dva sta začela graditi. Medtem so prišli otroci, Ivan, Zofija in Marjan, od katerih je žal živ še samo Marjan.

Ob spominu na svoja dva otroka, ki ju ni več, se Tereziji orosi oko, saj

Terezija Drev.

Foto: Milojka Komprej

je tudi moža že dolgo tega izgubila.

Recepta za dolgo življenje, pravi Terezija, da ga nima. Nikoli ni živela v pomanjkanju pa tudi v bogastvu ne. Veliko je bilo žalostnega pa tudi lepega v njenem življenju, vendar pravi, da moraš biti potrpežljiv. "Življenje ti naloži breme in potrpežljivo ga moraš nositi."

Z domačimi se dobro razume, to je bilo čutiti iz njenega pripovedovanja in oko se ji je kar zaiskrilo, ko je govorila o svojih vnukih in pravnukih, ki so še prav poseben dar v jeseni njenega življenja. Neka umirjenost veje iz Terezije, mešanica žalosti in veselja, oboje pa sprejema s potrpežljivostjo in zavestjo, da ji je pač življenje naložilo, kar ji je.

Ko sem se poslovila, mi je bilo lepo na nek poseben način. In stisk roke z voščilom: "Vse najlepše za vaš rojstni dan in da bi vam zdravje služilo," je bil mišljen nadvse iskreno. ■

Milojka Komprej

Vesele urice v Topolšici

Tako smo jih poimenovali predvsem zato, ker so bile te urice zares vesele. Trajale so tri tedne od 8. 7. do 26. 7. 2002 ob delavnikih od 9. do 12. ure.

Obiskovali so jih otroci od 8. meseca starosti z mamico pa tja do 12. leta.

Prišli so predvsem otroci iz Topolšice, iz bližnjega Florjana, pa tudi otroci, ki so bili na počitnicah pri babicah iz drugih krajev.

Poleg otrok, ki so prihajali z veseljem, je potrebno omeniti animatorke, vse Topolščanke: Zalo Gumzej, Polono Napotnik, Emo Tamše in Jono Mirnik, ki so na uricah sodelovale predvsem zaradi otrok in nji-

Foto: Milojka Komprej

hove družbe, ne pa zaradi plačila.

Kaj vse pa so otroci počeli?

Ustvarjali so z glino, risali, se kopali v "perišču", postavljali šotor, veliko hodili na sprehode v naravo ter se pogovarjali.

Všeč pa so jim bile tudi športne aktivnosti, kjer so lahko veliko tekali, skakali "fuč", igrali badminton, odbojko in razne otroške igrice.

Obiskale pa so nas tudi novinarke Našega časa, nad čimer so bili zelo navdušeni, saj je lahko vsak povedal svoje občutke.

Upamo, da je bil naš namen, to pomeni druženje in skupno preživljanje prostega časa naših otrok, izpolnjen.

V upanju, da se prihodnje leto zopet srečamo, se za letos poslavljamo. Hvala, da smo bili skupaj. ■

Za DPM Topolšica, Morena Pergovnik

Veselo v Topolšici

Poletja v Topolšici ne bi bilo brez Veselja ob Toplici, katerega že vrsto let pripravlja tamkajšnje turistično društvo s pomočjo krajevnih skupnosti. Res, da vsako leto pogruntajo še kaj zraven, a idejna osnova izpred let je ostala – prikazati življenje in običaje našega človeka še ne dolgo nazaj.

Letošnja sončna nedelja 28. julija je dobro postregla in v zdraviliškem parku v Topolšici je bilo nadvse pisano in živahno. Da je malce težko pripraviti iz leta v leto prireditve na enaki ravni oziroma jo iz leta v leto izboljšati in jo narediti še bolj pestro in privlačno, se organizatorji s predsednikom društva Dušanom Krivcem dobro zavedajo, zato se vedno znova dobro pripravijo.

Letošnji program se je začel ob 15. uri s povorko izpred Krivčeve hiše, ki je naznanjala začetek prireditve. Seveda so jo spremljali takti muzike, tako, da je bil prihod na kraj dogajanja vesel in bučen. Tudi letos so se vrli Topolščani in nekateri okoličani kar kosali, kdo se bo bolje izkazal pri najrazličnejših opravilih. Kosci in grabljice so ob krepki malici pokazali, kako lepo opravilo je lahko košnja na roke, perice so prale, predice so predle in ovce so dajale volno. Ob kotlu za žganje je pridno sedel varuh žganjekuhe, pod rokami pridnih čipkaric in pletilj so nastajali lepi izdelki in kuharice so si kar same nasekale in našagale drv, ko žagarja ni bilo v bližini. Seveda so pokazali tudi, kako

se izdelujejo skodle za strešno kritino pa rože za okras in kako se splete koš. Pa še mlatev je prišla na vrsto in kovaštvo in studenčarstvo in pri čebelarjih si lahko poskusil med z dodatkom kačje slane. Dobrote iz kmečke kuhinje so bile ravno za sproti, da si laže počakal na veselilni del, kjer je za polne želodce skrbel bistro Bell de jour, da pa niso preveč tiščali, si jih lahko potresel na plesišču, kjer se je vse

Foto: Milojka Komprej vrtelo ob zvokih muzi-

REDNAK

PROIZVODNJA IN TRGOVINA d.o.o.

**Ob prazniku občine
Šoštanj čestitamo
vsem občankam in
občanom in jim
želimo srečno in
svetlo prihodnost.**

*Kolektiv družinskega
podjetja Rednak*

Obenem Vas vabimo v naši prodajalni v Šoštanju in Velenju, kjer Vam po ugodnih cenah nudimo:

- usnjene jakne od **29.000,00 SIT** dalje
- nogavice 5 parov
- barvne **700,00 SIT** bele **650,00 SIT**
- sobni copati **160,00 SIT**
- jeans hlače iz lastne proizvodnje in v različnih barvah že od **4.900,00 SIT**

KONFEKCIJA ŠOŠTANJ tel.: 03 898 37 30 fax: 03 898 37 31
TRGOVINA 03 586 18 41 PROIZVODNJA 03 588 25 61
FLORJAN 37 3325 ŠOŠTANJ

ke ansambla Goličnik. Prireditve je povezovala Špela Menih, ki se je dobro odrezala pri poznavanju posameznih običajev, saj je ob vsaki dejavnosti podala komentar in ga poživila tudi z izjavo nastopajočega. Ljudsko petje je dalo prireditvi svoj pečat, pa tudi nogomet je menda "narodni" običaj, saj so se tudi letos tradicionalno pomerili debeli in suhi in tudi tokrat je zmagala večja kilaža.

Ob vsem tem bi se dalo reči, da je prireditev zelo dobro zasnovana, da je tudi izpeljana po najboljših močeh in da bi jo bilo vredno prikazati širšemu prostoru. Upamo, da Topolščanom ne bo zmanjkalo energije in bo drugo leto ob Toplici spet veselo. ■

Milojka Komprej

Slovenski express

Slovenski express so fantje, ki na slovenski sceni niso zgolj naključje. Njihov moto – delati glasbo z ljubeznijo in za ljudi je v razmeroma kratkem času že dal dva hita. Prvi je dobro znan z nogometne hitomanije *Vražje usnje*, drugi, skladba *Izi* pa je bila uspešnica letošnjega poletja in zmagovalka na kar nekaj radijskih postajah. Petega oktobra jih bomo lahko spremljali v oddaji *Orion*, na kateri bodo sodelovali s pesmijo *Ljubezni vlak*. Za sodelovanje na *Orionu* so se dobro pripravili in so prepričani, da uspeh ne bi smel izostati. V začetku decembra pa lahko pričakujemo izid njihovega CD z enajstimi skladbami.

Fante Slovenske expressa poznamo tudi drugače. Njihovo sodelovanje na najrazličnejših prireditvah širom Slovenije ni ostalo neopaženo in če so vam že igrali na kakšnem žuru, ste si jih gotovo zapomnili. Njihova pozitivna energija, ki jo znajo s pesmijo in spremljajočim programom prenesti na ljudi, je dobra garancija, da se boste v njihovi družbi nasmejali, naplesali in se imeli na splošno "fajn". Tudi njihove lastne skladbe so razpoznavne po plesnem in melodičnem ritmu, besedila pa jim, pravijo, piše kar življenje, oni ga samo prenesejo v glasbeni zapis.

Pa še povejmo, kdo so člani Slovenskega expressa. Več ali manj so ostali zvezde stalnice Franci Falant iz Vitanja, mož na klaviaturah, harmoniki, kitari in tudi vokal, Slavko Bojncic iz Nazarij, ki igra kitaro, bas kitaro in poje, ter Jani Kortnik, vokalist, kitarist in tisti, ki obvlada trobila. Podaljšana roka Slovenskega expressa je še Dejan Zorman iz Maribora, ki igra bas kitaro, kitaro in je mojster na violi. Aranžma je v rokah Darka Obretana, ki je tudi producent in pravzaprav kar peti skriti član tega sestava. Avtor skladb je v glavnem Jani Kortnik, ki je tudi vodja skupine, z idejami pa mu pomagajo vsi člani.

Slovenski express.

Foto: Uroš Acman

Če bo peti oktober uspešen (mi bomo glasovali, kajne!!), se bodo fantje vrnili kot zmagovalci. Če pa ne, jim še vedno ostane drugo leto, ki ga nameravajo temeljito izkoristiti in sodelovati na najrazličnejših festivalih. Ideje se že pletejo in notni zapisi so čedalje daljši. ■

Milojka Komprej

Papirji za novo šolo gotovi čez štiri mesece

Spodpisom pogodbe med Občino Šoštanj in Esotech Velenje o izdelavi lokacijske in projektne dokumentacije za izgradnjo nove šole s športno dvorano, ki je bil v uradu župana Občine Šoštanj 13. septembra, smo Šoštanjčani korak bliže pri izvedbi projekta gradnje nove osnovne šole v Šoštanju. Nobena novost ni, da se bo v Šoštanju gradila nova osnovna šola in da se je na tem področju že marsikaj dogajalo.

Zdaj pa bo!

Foto: Milojka Komprej

Na razpis o izdelavi projektne dokumentacije za novo šolo se je javilo kar dvanajst ponudnikov, sedem od teh jih je vložilo pravilne ponudbe. Največ točk je zbral Esotech Velenje skupaj s partnerjem Sava projekt Kranj. Slednji imajo večletne izkušnje prav pri izdelavi projektov za šole.

Direktorica Esotecha gospa Zofija Kukovič je izrazila zadovoljstvo in veselje nad sodelovanjem, župan občine gospod Milan Kopušar pa zaupanje, da bodo zadeve stekle v pravi smeri. Podjetje Esotech je v znak dobre volje ob sodelovanje zagotovilo dve štipendiji za bodoča dijaka naših šol.

Esotech in Sava projekt Kranj sta se v pogodbi zavezala, da bosta pripravila dokumentacijo v roku štirih mesecev in pol, kar pomeni, da bi po postopkih, ki jih zahtevajo še izdaja gradbenega dovoljenja in nato izbira izvajalca, drugo leto v mesecu aprilu le lahko pričeli z gradnjo nove šole. ■

Milojka Komprej

ŠD Pohrastnik

2. Turnir odbojke na mivki

Vsoboto, 27. julija, se je ob 13. uri na igrišču Pohrastnik začel turnir odbojke na mivki.

Sodelovalo je 12 ekip, vsako ekipo pa so sestavljali trije igralci – dva predstavnika moškega spola in predstavnica ženskega.

Turnirja so se udeležili predvsem domačini, vendar pa je treba pou-

Foto: Arhiv

dariti, da predstavniki ekipe, ki je zmagala, prihajajo iz bližnje okolice Pohrastnika in prav je tako, da so si prvo mesto zasluženno priborili prav oni.

Zmagovalna ekipa KR NEKI je prejela praktične nagrade Frizerstva N s Pohrastnika in simbolični pokal za doseženo prvo mesto.

Drugo in tretje mesto so si priborili domačini, in sicer: drugo mesto ekipa PURŠ TEAM ter tretje mesto ekipa SKINY.

Organizatorja turnirja Janez Zajc in Marko Novak pa sta poskrbela za prijetno vzdušje z glasbo in hladno pijačo, ob kateri so uživali predvsem gledalci in zvesti navijači posameznih ekip. ■

ŠD Pohrastnik

9. kravje dirke v Gaberkah pri Šoštanju

Čeprav popolnoma nenevarne kravje dirke le niso, se tokrat (in tudi doslej ne) v Gaberkah pri Šoštanju ni zgodilo nič slabega.

Prireditve Kravje dirke v Gaberkah je večplastna. Je prireditve tamkajšnjih delavcev in predvsem kmetovalcev ter vrlih turističnih zanesenjakov, gasilcev in drugih krajanov. Ob predstavitev različnih kmečkih običajev, domačih obrti, domačih kulinaričnih posebnosti, ob špricerjih in pivu, ob dobri domači in zabavni glasbi med drugim preganjajo tudi domače krave molznice, predvsem tiste, ki so vajene pašnikov in občasnih sprehodov. Prireditve se vedno prične s sejmarjenjem, ogledovanjem in nato s hladno pijačo. Ker je poskrbljeno za

Jevšniki.

Foto: Jože Miklavc

**Vsem občanom
občine Šoštanj
želimo ob
občinskem prazniku
veliko
delovnih uspehov!**

KOMUNALNO PODJETJE VELENJE d.o.o.

**OBČINI ŠOŠTANJ
IN
NJENIM OBČANOM
ISKRENO ČESTITAMO OB OBČINSKEM PRAZNIKU
ZAPOSLENI V PUP VELENJE.**

- PE GRADNJE IN VZDRŽEVANJE POVRŠIN
- PE RAVNANJE Z ODPADKI
- PE VRTNARSTVO

**PODJETJE ZA UREJANJE PROSTORA
PUP Velenje d.d.
Koroška cesta 37/b, 3320 Velenje**

Kdo je pametnejši?

Foto: Jože Miklavc

red, za varnost in funkcioniranje prireditve velikega formata, je to prej ko slej prijazno druženje Štajercev ter krajanov Šaleške doline, ki se množično zgrnejo na travniku med pogreznjenim Družmirjem in vitalnim zaselkom Gaberke. No, s konjskimi dirkami za uverturo so pričeli šele pred leti, zdaj pa gre že za rutiniran športni spopad med domačimi in šolanimi konjeniki. Letos so dodali še spektakularno predstavitev psov in njihovih vodnikov, nato pa ... ko so množice za trenutek ohromele, s pravimi kravjimi dirkami. Kdo bi torej očital prirediteljem nekakšno nasilje nad živalmi, ko pa vendarle vemo, da razen pravih kmetov za živali nihče več ne skrbi, nasprotno, od hleva do prodajalne z mesnimi izdelki jih čaka veliko hujših stvari, kot je odrešilna smrt.

Turistično kulturno društva Kulturnica Gaberke pri Šoštanju je 23. avgusta 2002 priredilo doslej najatraktivnejšo prireditev, 9. kravje dirke z najštevilčnejšo udeležbo. Kakšnih sedem, osem tisoč ljudi si je najprej ogledalo konjeniško tekmovanje, konjski galop, nato pa je Kinološko društvo Velenje predstavilo simpatične pse in njihovo znanje. Pozno popoldne pa so na zelenem tepihu nastopile še "njihovo veličanstvo" - krave iz Gaberk, Plešivca in Brunšvika.

Da je potrebno veliko ljudi za takšno organizacijo, povedo besede direktorja kravjih dirk Franca Šteharika, da je pri organizaciji in izvedbi sodelovalo več sto ljudi. "Vsem smo hvaležni, saj so veliko prispevali k zabavni in turistični prireditvi, ki jo pripravljamo skupaj z rejci domačih živali ter strokovnjaki s področja kmetijstva. Cilj je tudi pridobitev nekaj cvenka v ta kraj, ki poleg ruševin po odkopu premo-ga v bližini naših vasi nima pokazati bogvekoliko turističnih znamenitosti.

Najhitrejši v ježi so bili po predtekmovanjih in nato v finalu Mitja Naveršnik iz Topolšice na tretjem, Teja Kelc iz Šaleka na drugem ter Peter Janič z Gorice pri Velenju na prvem mestu. V kinološki predstavi, ki so jo pripravili člani Kinološkega društva Velenje, so se predstavili lastniki različnih psov s svojimi ljubljenci, največ pozornosti pa je doživela skupina trenerjev psov v prikazu obrambe, Franc Pusovnik kot marker, Liljana Ograjenšek s psom Šakom ter drugi animatorji. Prireditve bi že s prikazanim uspela v celoti, če ne bi bila tu še osrednja atrakcija.

Na kravje dirke se je prijavilo devet domačinov "vodnikov" in gostje iz Brunšvika, vsi pa so imeli svoje jahače ter športno usposobljene krave. Še najbolj so se utrudili priganjači in pomočniki kravjih šampionk, ki so lovili glavo ali rep, sem ter tja pa je kakšen jahač tudi poletel skozi zrak. V polfinalu je kravo Blondy, last Antona Špitala iz Gaberk, jezdil sam šoštanjski župan Milan Kopušar, ki je tako s predvolilno kampanijo pričel že pred uradnim terminom ter za las zgrešil uvrstitev v

Zmagovalci, organizatorji, sponzorji.

Foto: Jože Miklavc

odločilno tekmo, saj se je krava sredi proge ustavila in razmišljala o dosedanjih uresničenih obljubah župana na področju kmetijstva. Najhitrejši so bili ob zaključku pravih športnih iger s kravami Anton Špital z gonjačem Bojanom Slamekom ter kravo Bukvo na tretjem mestu, oče in sin Ludvik in Peter Krenker s kravo molznico Švarco na drugem mestu ter Valter in sin Boštjan Jevšnik s kravo Savinjo na prepričljivem prvem mestu. Osrednje kravje dirke je vodil direktor Kmetijske zadruge Šaleška dolina in hkrati direktor Mlekarne Celeia Marjan Jakob, asistiral mu je direktor kabineta v kmetijskem ministrstvu Boštjan Prašnikar, osrednji pokal za zmagovalno kravo Savinjo in oba Jevšnikova iz Gaberk pa je podelil državni sekretar v kmetijskem ministrstvu Dare Simončič. No, ko so še Primorci z brhko punco za mikrofonom položili plesalce na odru, se je storila prijetna poznoavgustovska noč, ena redkih, ko je z neba nekaj ur skupaj prizanesljivo sijalo vroče sonce. Do naslednjih tradicionalnih desetih kravjih dirk pa Gaberčane loči le še slabo leto, medtem pa bodo pridno gladili svoje kravice in jih vadili za čim hitrejši korak na 50-metrski tekmovalni stezi. Menda si bo prihodnjo prireditev ogledal tudi predsednik države, kdo pa bo to, pa tudi organizatorji kravjih dirk še ne vedo zagotovo! ■

Jože Miklavc

Knjižnica

September je v knjižnico prinesel ustaljen delovni čas.

Treba je uskladiti programe in se dogovoriti za obiske šol in vrtcev. V oktobru bomo zopet začeli z uricami pravljic, in sicer dvakrat mesečno. K obisku pravljicnih ur vabimo otroke od tretjega do šestega leta starosti. Datum in ura bosta objavljena na vratih knjižnice. Zopet uvajamo tudi Cool knjigo, namenjeno najstnikom med 12. in 16. letom starosti. To so pogovori o najstniških temah, ki niso namenjeni obnovi knjižnih vsebin ali pisanju referatov, ampak sproščnemu razgovoru najstnikov. Prva Cool knjiga bo 10. oktobra (četrtek) ob 17. uri v prostorih knjižnice.

V knjižnici pa bomo tudi letos pripravili literarne večere in potopisna predavanja.

O novostih na naših knjižnih policah pa v naslednji številki.

Z jesenjo bodo večeri daljši in prav prijetno jih bo preživeti z dobro knjigo ali pa v družbi na eni od prireditev v naši knjižnici. Vabljeni. ■

On Off.

Foto: Jani

Rock živi naprej

Rock skupina ON OFF je nastala 15. 10. 2001, točno 20 let pozneje kot njihovi ljubljenci METALLICA.

Nastopili so na mnogih koncertih v bližnji in daljni okolici kot predskupina mnogim znanim bendom, med njimi tudi Demolition Group ... Od letošnjega leta naprej deluje skupina v novi zasedbi, z nekaj vadbe pa bodo nastopili že prav kmalu. Videli in slišali smo jih v soboto, 21. 9. v Velenju na zaključku letošnjega Rallya na Titovem trgu, kjer je bil njihov ognjeni krst. Najstniška skupina nastopa v naslednji zasedbi: pevec Luka Tesovnik, solo kitara Nace Sredenšek, ritem kitara Polona Hrastnik, bobnar Nejc Kolar in bas kitara Nejc Tesovnik.

Skupina ON OFF se zahvaljuje svojim prejšnjim članom Borisu Golavšek, Matiji Kadličku ter Juretu Franku za njihov prispevek in dobre trenutke, ki so jih preživeli skupaj. Da lahko nemoteno vadijo, pa izražajo zahvalo Občini Šoštanj in njenemu županu, ki so jim omogočili vadbni prostor.

Uredništvo Lista jim želi mnogo glasbenih uspehov na njihovi rockovski poti in bliskovit prodor zuna domačih meja. ■

Argentinski Slovenci so naši ambasadorji

Maks in Anica Ovčjak

Kako daleč je Argentina od Slovenije? Več tisoč kilometrov ali pa nič, če ima človek rodni kraj v svojih mislih in srcu. Veliko naših ljudi, ki živijo v tujini, se svoje domovine ni odreklo, temveč se oklepajo vezi, takšnih in drugačnih, ki jih vežejo na rodno grudo. Najmočnejše vezi so seveda družinske in te ponavadi postavijo most v oddaljene dežele.

Tudi Maks in Anica Ovčjak sta, ne glede na to, da sta v Argentini že od druge svetovne vojne, ohranila stik z domačimi. Maks si je s svojo sestro Ljudmilo Brložnik, ki živi v Florjanu, redno dopisoval, leta 1975 pa je svojo domovino po tridesetih letih spet obiskal. Vezi so se utrdile tudi preko drugih tu živčih sorodnikov in nečak Tone Brložnik z družino ga je lani ob njegovi 70-letnici obiskal v Mendoza, kjer živi. Letos sta bila Maks in Anica spet v Sloveniji in rada sta povedala nekaj iz svojega življenja.

Maks je bil z družino, ki je živela Bevčah, pri svojih 14. letih najprej

Foto: Milojka Komprej

izgnan v Avstrijo, po treh letih pa se je družina razen sestre, ki je šla v Kanado, selila v Argentino v Buenos Aires. Iz Buenos Airesa so nato odšli v 1000 km oddaljeno Mendoza, kjer so v tistih časih vladale dobre razmere za življenje. Tam se je Maks z očetom in bratoma zaposlil v gradbeništvu in ker je bil podjeten in napreden, kmalu ustanovil svoje podjetje, katerega vodi še zdaj. Ukvarja se z gradnjo stanovanjskih hiš. V Mendoza se je leta 1962 tudi poročil s Slovenko Anico iz Hrastja pri Kranju, ki je bila v Argentino skupaj s svojo družino izseljena pri šestih letih. Imata tri hčere, ki so že na svojem, in tri vnuke in vsi znajo govoriti slovensko.

O življenju v Argentini pripovedujeta z ljubeznijo. Argentina jima je v teh letih postala drugi dom, tam so njuni otroci, prijatelji in nekateri sorodniki, tam je tudi skupnost Slovencev, kakih 300 družin, ki se družijo in gojijo ljubezen do domovine. Argentina je razdeljena na 22 pokrajin, ena izmed njih je Mendoza, v kateri Ovčjkova živi, ta pa je razdeljena še na 17 občin. Jezik je v glavnem španski pa tudi angleški, hiše so večinoma v španskem stilu. Take tudi gradi Maksovo podjetje in takšno imata tudi sama. Spodaj kuhinja, jedilnica, dnevna soba, sanitarije in kakšna pisarnica, po stopnišču pa prideš v nadstropje, kjer so spalnice. Hiše so zaradi varnosti v ogradah. Vse pa so grajene protipotresno. Podnebje je suho, temperature so poleti do 40 stopinj, pozimi pa se ponoči spustijo do 7 stopinj pod ničlo. Snega ne poznajo. V Argentini že od Indijancev naprej deluje namakalni sistem, po katerem mesta in pokrajine dobivajo vodo. Ker je ni vedno dovolj za vse, imajo določeno, kdaj in kje spustijo vodo. Življenje je bilo v Argentini dolga leta dobro, zdajšnji kapitalistični sistem pa je povzročil, da v njej praktično ni srednjega razreda. Je samo sloj bogatih in sloj revnih in to revnih do take mere, da stradajo. Zato je seveda porastu tudi kriminal. V Mendoza je skupnost Slovencev lepo povezana, imajo nekakšen slovenski dan, pa maše in svoj dom, kjer se zbira. Tudi planinsko kočjo imajo na višini 4000 m in svoj zbor ter fantovski oktet, tako da slovenska beseda tam še ni izzvenela.

Kar nekaj znanih Slovencev se je vrnilo iz Argentine. Med njimi nedvomno dr. Andrej Bajuk, ki je živel prav v Mendoza, in nadškof dr. Franc Rode, ki je živel v Buenos Airesu. (Njega sta tu tudi obiskala.) Ovčjakova sta še vedno navezana na domovino. Na domače kraje ju vežejo spomini in še tu živčijo ljudje. Najbrž se za stalno v Slovenijo ne bosta vrnila, saj so v Argentini njuni otroci. Svoji prvi domovini pa želita, da bi ne šla po poti trdega kapitalizma in da bi ljudje imeli delo in prijetno življenje. Rada imata to deželo in Maks pravi, da lepše kot Slovenije pač ni. ■

Milojka Komprej

Akcija!

Foto: Zdravko Kočever

Brez njih ne gre.

Foto: Zdravko Kočever

Bilo je 19. tekmovanje starih gasilskih brizgaln in bila je gasilska veselica

Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj - mesto je organiziralo že 19. tekmovanje starih ročnih in motornih brizgaln in poskrbelo, da se je v Šoštanju zopet zbrala vsa, še delujoča gasilska tehnika častitljive starosti.

Tokrat je bilo tekmovanje v soboto in za razliko od prejšnjih let smo se šoštanjski gasilci odločili, da naredimo po tekmovanju tudi gasilsko veselico. Na to tekmovanje smo se šoštanjski gasilci dobro pripravili, saj smo dodobra preučili dosedanja tekmovanja, tako da je bilo samo točkovanje zastavljeno zelo široko in je temeljilo predvsem na ohranjanju kulturne in tehnične dediščine in ne toliko na sami hitrosti izvedbe vaje. Tekmovanja se je udeležilo 21 gasilskih desetini, med njimi so bile tudi štiri ženske desetine. Domači veterani so tekmovali izven konkurence. Za ocenjevanje same gasilske tehnike in opreme je skrbela tričlanska komisija, ki je ocenjevala izvirnost tekmovalne enote, opremljenost, ki prikazuje etnografsko značilnost kraja, od koder enota prihaja, in seveda originalnost črpalk, starih spojk, ročnikov in dvojakov ter ostale opreme. Enote so tekmoval v razredih stare ročne in stare motorne brizgalne. V tekmovanju ročnih brizgaln je med moškimi desetinama zasedla prvo mesto desetina PGD Ljubno ob Savinji, drugo mesto člani PGD Blanca, tretji pa so bili gasilci PGD Šentjur. Med ženskami so zma-

gale članice PGD Blanca, drugo mesto so osvojile gasilke PGD Ljubno ob Savinji, tretje pa so bile veteranke iz PGD Blanca. V razredu starih motornih brizgaln so prva tri mesta osvojile desetine PGD Trnovlje, PGD Teharje in PGD Parižlje – Topovlje, od ženskih desetini pa je nastopila desetina PGD Gornji Grad. Zmagovalne desetine so prejele pokale, poskrbeli pa smo tudi, da so vse desetine prejele priznanja za udeležbo. Podelili smo tudi nagrado za najstarejšega udeleženca tekmovanja, sliko sv. Florjana, delo Draga Šumnika, ki jo je prejel 92-letni Jože Kukovič iz PGD Šentjur, nagrado za najbolj izvirno desetino so prijeli gasilci PGD Ljubno ob Savinji, ki so si prislužili ogled Muzeja premogovništva v Velenju, najbolj oddaljenim gasilcem iz PGD Blanca pa smo pot olajšali s platojem piva.

Samo tekmovanje je spremljalo veliko število gledalcev, ki so z bučnim navijanjem skrbeli za prijetno vzdušje in spodbujali desetine ob njihovih nastopih.

Prijeten je bil pogled na množico ljudi, ki se je zbrala pred gasilskim domom v Šoštanju, in opravičeno smo šoštanjski gasilci ponosni in veseli, da je naša prireditev tako lepo uspela. Na koncu bi se rad v imenu vseh gasilcev zahvalil vsem, ki ste in ki nam še na kakršen koli način pomagata pri našem delu.

Vidimo se naslednje leto na 20. tekmovanju starih ročnih in motornih brizgaln, za katerega se bomo šoštanjski gasilci še posebej potrudili. ■

B. Goličnik

Mali Oglas

Opremljeno dvosobno stanovanje v Velenju oddam. Telefon: GSM 031 259 010 in 03 58 68 905.

TRANSPORTNO, TRGOVSKO
IN STORITVENO PODJETJE d.o.o.

direktor Vojko KRNEŽA
Šoštanj, Levstikova 21

Vsem
občanom
čestitamo
ob
občinskem
prazniku!

Prijetne praznike

in veliko uspeha!

Foto: Zdravko Kočevar

Napotnikova mala kiparska kolonija

V Zavodnjah nad Šoštanjem v mesecu septembru tradicionalno poteka kiparska kolonija, ki jo za otroke šol Šaleške doline organizira Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje. Tudi letos se je je 13. in 14. 9. udeležilo devet šol iz doline, pridružili pa sta se jim tudi šoli Prebold in Brezno Podvelka.

Dvodnevna izkušnja mladih "kiparjev" je bila vodena s strani desetih mentorjev, od katerih je kot predstavnik šaleških likovnikov sodeloval tudi Milan Matko.

Delavnico je vodila mentorica Dragica Čadež Lapajne, ob zaključku pa se je trintrideset udeležencev lahko pohvalilo s šestnajstimi plastikami. Tokrat so bili kiparski izdelki malce drugačni. Otroci so, namesto da bi rezbarili, les sestavljali.

Vsak od udeležencev je prejel priznanje, otroci pa so se iz Zavodnej vračali z nepozabno izkušnjo.

Gospa Tinca Kovač, predstavnica Zveze prijateljev mladine je pohvalila enkratno vzdušje, ki je vladalo oba dneva, in se hkrati zahvaljuje vsem: mentorjem, otrokom in tistim, ki so pripomogli, da je kolonija uspela. Med njimi tudi predsednik KS Zavodnje gospod Tone Potočnik ter Mizarstvo Hudovernik iz Velenja, Kovač iz Ljubije ter Mizarstvo Meh Branko.

Dela bodo na ogled na različnih lokacijah v dolini. ■

Milojka Komprej

**Vsem občanom čestitamo
ob občinskem prazniku
in se priporočamo
za obisk.**

Cvetličarna Nahtigal

SLS.

Slovenska ljudska stranka
občinski odbor Šoštanj

**Vsem občanom občine Šoštanj
čestitamo ob občinskem prazniku!**

090-42-32

Astrologinja Ana

cena impulza je 157,10 SIT/min

Telefon otrok in mladostnikov
080 1234
M

107 MHz FM
moj
radio
www.mojradio.com

RADIO BAKLA
97,7 MHz FM RDS STEREO

**KRS z.o.o.
Zadruga Šoštanj**

**Zdi se mi, da se vse
premalo zavedamo,
kaj nam ta prostor
lahko v bodočnosti
prinese!**

Energije imam dovolj

Milan Kopušar

Praznični intervju z županom

Ne znam se uvodoma izogniti stereotipni napovedi praznika Občine Šoštanj. To je tudi čas, da se pred javnostjo položijo računi. Zato menim, da je kljub temu prav, da kot župan povzamete obdobje od lanskega praznika.

Moram reči, da je bilo minulo leto še vedno v prvi vrsti namenjeno urejanju finančne konsolidacije občine. Mislim, da je bilo to zadnje leto in pika na i, kar se tiče poplačila minulih dolgov.

Da nam je to uspelo, smo morali uvesti precej več finančne discipline in reda pri poslovanju, izogibali pa smo nepriljubljenih in mnogokrat neučinkovitih sankcij. Prepričan sem, da je to najboljša popotnica za nadaljevanje dela v občini.

Ste lahko bolj konkretni glede nekaterih projektov, ki so v preteklosti negativno odmevali v javnosti? Kaj to pomeni na primer za investicijo kulturnega doma, daljinsko ogrevanje Lokovice, ... ?

Naj poudarim, da te investicije kot takšne niso bile nikoli sporne, res pa je, da niso bile finančno ustrezno pokrite. Bile so narejene na pamet in bremenile prihodnost, mi pa smo vse te investicije dejansko poplačali. Tako smo prišli iz približno 550 milijonov dolgov na 70 do 80, ki so tekoče odprti in jih sproti poravnavamo. Dolgovi so tako poplačani, investicije so zaključene in pripravljeni smo na začetek novega investicijskega ciklusa.

Treba pa je vedeti in jaz to tako razumem, da se je pred dvema mandatoma, ko se je občina na novo ustanovila, veliko pričakovalo od nove občine. Za vsa pričakovanja in želene investicije pa ni bilo takoj na razpolago dovolj denarja. Zato je res prišlo do pretiranega zadolževanja, a sedaj smo te stvari uredili in moramo gledati naprej. Pri tem smo imeli nekoliko sreče, da se je za našo občino ugodno razpletla zgodba o

kostni moki, saj ima res zelo pozitivne finančne učinke.

Ce je bil to, celovito gledano, res največji dosežek lanskega leta, bi bilo vseeno zanimivo vedeti, kaj konkretno je bilo poleg te "skrite" finančne konsolidacije še zaključenega.

Najlažje bi bilo te zadeve predstaviti kar po krajevnih skupnostih in predlagam, da začneva kar v **Lokovici**. Nekje je pač treba začeti. Tako kot povsod se tudi v Lokovici trudimo vzdrževati in obnavljati ceste. To je, lahko rečemo, "rak-rana" vseh KS, ne samo Lokovice. V Lokovici smo tudi končali s sanacijo plazu Novak - Draž, zelo daleč pa smo z urejanjem in dogovori, da bi dom krajanov končno tudi prešel v last občine oziroma krajevnne skupnosti Lokovice.

Treba je tudi omeniti, da je bila v tem obdobju zaprta investicija toplovoda, po drugi strani pa se že izdeluje idejna dokumentacija za toplifikacijo spodnjega dela Lokovice.

V krajevni skupnosti **Skorno - Florjan** se je v minulemu letu veliko naredilo pri obnovi cest v naselju Florjan, tik pred realizacijo je cesta proti Mlakarju, Začenjamo s popravili ceste v Skorno, ki bodo temeljitejša kot do sedaj. Sama KS pa ureja dom krajanov in izvedena je sanacija plazov, ki jih je pa financira država.

V **Belih Vodah** je v glavnem potekala sanacija in vzdrževanje cestnega omrežja, po lanskem menjavi oken na šoli smo tudi letos vlagali v ta objekt, vendar veliko manj kot lani.

Šentvidčani so dve leti "hranili" sredstva za modernizacijo naslednjega, tretjega odcepa v tem mandatu, tako da bodo vzporedno z dokončanjem modernizacije ceste Črna-Šoštanj, ki se nadaljuje ravno v teh dneh, imeli na tem področju asfaltiranih že kar precej krajevnih cest. Poseben problem pa predstavlja dom krajanov, to je bivši objekt SLO, ki smo ga dali v "upravljanje"

KS in ki ga bodo krajanji zanesljivo obudili k življenju.

Ceste seveda obnavljamo tudi v **Zavodnjah**, v centralnem delu vasi so si napeljali kabelsko televizijo, kar je bilo v bistvu financirano iz sporazuma med TEŠ in KS.

V **Topolšici** smo financirali del javne razsvetljave, preplastilo se je igrišče pri osnovni šoli, skupaj pripravljamo projekt označevanja kraja, ki naj bi na širšem območju opozoril na Terme Topolšica. In seveda obnova cestne infrastrukture.

V Lajšah pa se na državni cesti končno pridobiva dovoljenje za gradnjo avtobusne postaje, saj je tam varnost otrok precej ogrožena.

Pri ravenski šoli je bilo preplasteno igrišče, kar se pa cest tiče, so **Ravne** skoraj najbolj problematične in vlaganja tja nenehno tečejo.

Letos smo vložili prvih 10 milijonov za obnovo najbolj kritičnega dela vodovoda, vzporedno pa tudi kanalizacije.

Na drugi strani hriba, v **Gaberkah**, intenzivno poteka izgradnja kanalizacijskega omrežja, hkrati se gradi sistem kabelske televizije. Bralcem se bo najbrž zdelo dolgočasno, pa vendar naj rečem, da s pomočjo prizadevnih krajanov tudi v Gaberkah redno obnavljamo in vzdržujemo cestno infrastrukturo.

V **Šoštanju** je treba opozoriti na dobro sodelovanje s svetom KS, ki je letos zaključil odmevno akcijo barvanja fasad. Zaključena je obnova Kajuhovega parka, prenovljen je Trg bratov Mravljakov, pred tem pa še cela trasa Levstikove od bencinske do trga, vseljena so stanovanja v novem bloku, kjer je pošta. Tam pa naj bi premostili reko Pako še z enim mostom za pešce med "upokojenjskim blokom" in Domom kulture.

Perspektivno daleč najvažnejše za Šoštanj in občino pa se mi zdi odprta razvojna možnost na področju bivšega TUŠ. Zdi se, da se še vse premalo zavedamo, kaj nam ta prostor lahko v bodočnosti prinese!

Po drugi strani je v mojem mandatu največ glavobola povzročala izgradnja nove šole, saj projekt ne teče v skladu s obljubami ne v skladu s pričakovanjem javnosti.

Za Šoštanj kot občinsko središče pa se mi zdi zelo pomembno, da je uspešno zaživel oddelek Upravne enote, ki deluje v Šoštanju. To je bilo posebej koristno letos, saj je tukaj urejalo svoje osebne dokumente veliko ljudi, ki niso iz naše občine.

Treba je še povedati, da počasi teče tudi obnova zdravstvenega doma. Do konca leta pa bi morala biti urejena tudi Koroška cesta. Če zdaj povežemo navedeno z uvodoma omenjeno finančno konsolidacijo proračuna, mislim, da ne pretiravam, če samozavestno rečem, da je bilo minulo leto zelo uspešno.

Ob priložnostih, kot je ta praznik, se mi včasih zazdi, da predstavniki ljudstva podležejo potrebi po opisovanju infrastrukturnih, da ne rečem "asfaltnih investicij". Vendar je znano, da je bilo v občini v minulem letu opravljenih tudi kar nekaj "nematerialnih" proračunskih vložkov, denimo, na področju kulture, javne podobe mesta in občine, pojavljanja Šoštanja na računalniškem spletu ...

Ob tem me zanima tudi "usoda" treh zelo zanimivih objektov, ki bi lahko bili namenjeni "duši" občine. V mislih imam Mayerjevo vilo, Vilo Široko in Langusovo hišo.

Na kulturnem področju je res narejeno precej. Obnova Doma kulture je terjala finančno zaprtje. Smo pred nadaljevanjem obnove, predvsem kar se tiče opreme odra. V teku je registracija zavoda za kulturo, ki smo ga ustanovili, in ko bodo vse formalnosti opravljene, bo to gotovo velik korak naprej. Že v tem času je občina direktno financirala kar nekaj predstav in prireditev, ki so se odvijale v kulturnem domu, ne more pa ta stvar trajno sloneti na občinski upravi.

Pri promocijskih aktivnostih moram reči, da smo ena redkih občin, ki ni vizualno zaznamovana z obcestnimi simboli. O tem smo velikokrat razmišljali in bilo je tudi nekaj pobud na svetu občine, vendar jaz zagovarjam celovit pristop. Je pa pred izidom turistični vodnik občine. Tudi na internetu smo prisotni, vendar je obiskov na domači strani občine zelo malo. Gotovo pa se bodo te stvari hitro spreminjale, kot narekuje sodobna tehnologija.

Omenili ste tri zanimive objekte, ki zdaj bolj ali manj samevajo.

Nedavno smo se uspešno dogovorili s Premogovnikom Velenje, da je Mayerjeva vila prešla v last Občine Šoštanj. Na vrhu bodo ostali ateljeji še naprej, v razstavne prostore bi postavili stalno zbirko Napotnikovih skulptur, v pritličju bi radi uredili poročno dvorano z vsemi potrebnimi prostori.

Vila Široko je ujetnica denacionalizacijskih postopkov, lastnica pa naj bi postala TEŠ. Zato že potekajo dogovori, da bi objekt uporabljali v reprezentančne namene.

In še Langusova hiša. Tudi tukaj je problematično lastništvo, saj je občina lastnica polovice in je potrebno vse stvari usklajevati. Jaz sem mnenja, da bi se s solastnikom dogovorili o odkupu, da bi lažje določili namen in vsebino hiše. V tem kontekstu smo veliko tudi razmišljali o prostoru za mlade v Šoštanju. A najprej je treba rešiti lastništvo.

Če povzamem namesto vas, najbrž ocenjujete, da je bilo leto uspešno ...

Če bi rekel ne, bi se zlagal samemu sebi. Ko sem kandidiral za župana, sem obljubljal trdo delo in tako tudi je, zato so sadovi dela vidni. Treba je vedeti, da se tudi najmanjši projekti ne zgodijo sami od sebe in je treba vsako reč dobro organizirati, se dogovoriti in izpeljati.

Naj dodam, da smo v političnem smislu strnili vrste. Mi ne poznamo več strankarskih ali drugačnih razprtij in metanja polen pod noge. Če se ne ukvarjamo sami s seboj, lahko delamo bolj koristne reči, kar so s svojim delovanjem pokazali tudi člani Sveta Občine Šoštanj. Tudi za to je bilo potrebno vložiti precej energije.

Večkrat ste omenili uspešno finančno konsolidacijo in najbrž je v tem pogledu čutiti ugodne finančne posledice sežiganja kostne moke v TEŠ. Zanima me, kako občina spremlja ekološke vidike tega posla v elektrarni. Od začetka smo namreč zabeležili tudi nekaj negativnih odzivov javnosti. Sedaj tega ni več in je vprašanje, ali gre za res idealno opravljeno delo v TEŠ ali zvišan tolerančni prag javnosti zaradi večkrat omenjenih financ.

V TEŠ je narejen strokovni monitoring celoga procesa. Kolikor je meni znano, so se v TEŠ po začetnih težavah zadeve lotili zelo

profesionalno. Prepričan sem, da je ob vsem monitoringu zavest ljudi v Šaleški dolini in tudi zaposlenih TEŠ tako visoka, da zaradi izkušenj v preteklosti na tem področju ne bi dovolili nobenih manipulacij. Jaz jim zaupam.

Na področju varovanja okolja je bil medijsko zelo odmeven problem tresenja Šoštanja. Videti je, da se je javnost umirila, česar za tla v Šoštanju še ne moremo reči. Kaj je občina storila na tem področju?

Mi smo dobili ravno te dni na mizo obširno poročilo, ki je bilo pripravljeno do 20. 8. letos. Tudi sam ocenjujem, da je bila med občani bolj kot sama skrb zaradi "potresov" pravzaprav večja skrb zaradi tega, ker nismo natančno poznali razlogov. Iz dosedanjih strokovnih ugotovitev pa izhaja, da je mogoče zadevo, ki po normativih fizično ni ravno nevarna, pripisati v veliki meri raznim učinkom oziroma posledicam pridobivanja premoga v Šaleški dolini.

Če bi se posledice teh tresenj lahko natančno definirale, saj je problem tudi slabo temeljenje starih objektov, ki niso bili grajeni za današnje predvsem prometne razmere in bi jih bilo mogoče na ta način ločiti in vrednotiti, bi najbrž morali zadevo reševati s Premogovnikom Velenje in ne z občino.

No, bilo je kar nekaj špekulacij, da Premogovnik daje občini precej denarja, da bi se ta zadeva uredila ali utišala ...

Sredstva, ki jih dobivamo po letnih sporazumih od Premogovnika, so namenjena za razvoj območij, ki so bila zaradi nameravnega odkopavanja premoga pod Šoštanjem minula desetletja nedotakljiva. Občina s Premogovnikom zelo natančno usklajuje namen porabe teh sredstev. To je počela že prej, preden je problem tresenja sploh prišel v ospredje zanimanja ljudi in posledično medijev. Lahko rečem, da bo iz letošnjega sporazuma na ta način sofinanciran delež za pločnik ob Koroški cesti, za katerega se je z državnimi službami, ki so pristojne za to cesto, dogovorila občina.

Prej ste dejali, da vam največ glavobola povzroča gradnja nadomestne šole. Zadeve so vsaj v kuloarjih predstavljene tako, kot da je glavni krivec za zaplete projektant. Po drugi strani pa se kar samo

vsiljuje vprašanje vloge inženiring firme Pro-plus d.o.o. iz Maribora, ki je ves čas koordiniral ta projekt in bi najbrž morala že prej opozoriti na domnevne probleme izbranega projekta.

Prvi velik in zelo resen problem nove šole je bila sama lokacija. Zaradi tega smo izgubili več kot eno leto.

Glede samega izbora arhitekta oziroma projekta arhitekture, ki jo je zasnoval Nande Korpnik, sem bil jaz zanesljivo najdalj časa in najvztrajnejši zagovornik, da se takšna šola tudi dejansko naredi. Vendar, ko je prišlo do potrebe konkretizacije projekta, so bila odstopanja prevelika, čeprav smo vsi ves čas govorili: Šoštanj si zasluži boljšo šolo, kot ju imamo sedaj.

Kar se tiče firme Pro-plus d.o.o., so se bili pripravljeni umakniti. Treba pa je poudariti, da je pri vsaki stvari določena specifika in dejstvo je, da arhitekt Korpnik šole pred tem še ni delal.

Upoštevati je potrebno še en moment. Če bi bil investitor samo občina, bi morebiti sam vztrajal do konca in zaključil zasnovani projekt. A se pri šoli pojavlja sofinancer država s svojimi kriteriji in kot takšen se pojavlja Premogovnik zaradi šole Bibe Roeka. Tudi s teh dveh strani so prihajali resni namigi, da je potrebno zadeve spraviti v realne okvirje. Ves čas so namreč opozarjali na predimenzioniranost ponujenega projekta.

Domnevam, da smo s projektantom korektno uredili razhod in njemu, ki je v minulem obdobju pri nas zasnoval kar nekaj uspešnih projektov, kot je Kajuhov park in prenoval Trga bratov Mravljakov, so z naše strani vrata še vedno odprta. Pri šoli smo se pač morali odločiti drugače in ravno danes (13. 9. 2002, op.p.) podpisujemo pogodbo po javnem razpisu, ki je pravkar potekel.

Volitve so pred vrati, nobena skrivnost ni, da zaključujete nadomestni mandat po smrti prejšnjega župana. Vemo, da boste kandidirali za naslednja štiri leta. Zdi se, da je prepričanje v ponovno izvolitev veliko, saj je predvsem na področju financ vse nered za nov investicijski cikel s šolo kot najzahtevnejšim projektom. Kako si vi predstavljate naslednja štiri leta, če boste izvoljeni?

Mislím, da smo na dobri poti, ki jo je pač treba nadaljevati. Volitve so samo en dan, vmesna postaja, drugače pa procesi in delo

v občini teče, ne glede na to, kdo bo izvoljen na župansko funkcijo. Zemlja se vrti in je ne more nihče ustaviti, enako je z delom v občini. Zamenjave res pomenijo možnost rahlih odmikov glede na minulo obdobje, vendar bistveno drugače, kot gre, ne more iti. Porabi se lahko samo toliko, kot je na voljo.

Štiri leta, ki so pred nami, bodo poleg rednega dela zanesljivo zaznamovana z izgradnjo šole in nadaljevanjem širjenja komunalne infrastrukture. Zgradil se bo drugi del čistilne naprave, potrebno je zaključiti vodovode in kanalizacije. Nadaljevati bo treba z izgradnjo daljinskega ogrevanja v občini. To so veliki projekti, ki jih bo treba nadaljevati in se bodo gradili in odplačevali zanesljivo več kot eno leto. Čaka nas resna sanacija zdravstvenega doma, zaključiti moramo funkcionalnost kulturnega doma. Plani so resni in veliki, ne bi pa rad, da ta intervju izzveni kot predvolilna kampanja, saj bo za to še dovolj časa.

Včasih so občinam rekli komune in od tega menda pride beseda komunalna. V najinem pogovoru jo omenjate tako bolj mimogrede, pa me vseeno zanima, kako gledate na dejstvo, da lahko Občina Šoštanj vpliva v tem sistemu manj kot z 20% teže glasov, kolikor po delitveni bilanci znaša lastniški delež naše občine v Javnem komunalnem podjetju. Se vam zdi, da je vpliv na cenovno politiko dovolj velik, ali pa nismo vsi skupaj "talci" cenovne politike, ki ustreza mestu Velenje?

Po stroki sem ekonomist in menim, da bi moralo biti gospodarjenje v tem velikem podjetju vsekakor boljše, kot je. Naš vpliv, kot ste omenili, je majhen. Tudi pri politiki cen.

Res, da je bilo našo območje, predvsem na področju daljinskega ogrevanja, primerjalno precej nizko. Zato so se ta razmerja morala malo popraviti. Ocenjujem pa, da bi se moralo s tako pridobljenimi sredstvi gospodariti veliko bolj racionalno.

Je pa to področje zelo kompleksno in je najbrž premalo prostora na široko razpredati v tem pogovoru. Rad bi, da bi tudi v samem sistemu odločanja na področju komunale v celi Šaleški dolini resno razmislili o možnosti povečanja vpliva Občine Šmartno ob Paki in seveda naše občine.

Če človek vrže pogled na parkirano službeno vozilo šoštanjskega župana, mu

pade v oči kosmodisk na sedežu. Očitno ste še vedno veliko v avtomobilu. Še vedno ste poslanec in še vedno vam očitajo, da sedite na dveh stolih in da to za našo občino ni dobro.

Delo, ki ga opravljam, res zahteva celega človeka, čeprav kosmodisk bolj kot sedanje težave blaži občasn timer težavice, ki so pa posledica športnih aktivnosti v prejšnjih letih. Poleg tega se je pot do Ljubljane bistveno skrajšala.

Tiste, ki jih skrbi ta dvojnost, moram potolačiti, da tudi ko sem v Ljubljani, v glavnem razmišljam o Šoštanju, ko pa sem tukaj, nima časa razmišljati o Ljubljani. Je pač tako, da si v parlamentu eden od 90, tukaj pa sam na čelu občine z odgovornostmi, ki so tako velike, kot je visok proračun in vrednost investicij, ki se jih občina loteva.

Moram poudariti, da vsi, ki imajo podobno pozicijo kot jaz, in tudi veliko tistih županov, ki niso poslanci, pritrjujejo, da boljše kombinacije ni. Trdim, da to ne gre v škodo poslanskega dela, prihranjeno mi pa je marsikakšno čakanje na sprejem pri tem ali onem ministru, ki ga tisti, ki nimajo takšne možnosti, pač morajo dati skozi. Naučil pa sem se tudi nekaterih spretnosti legitimnega lobiranja in trdim, da je ta dvojnost prednost za občino in bom trdil tudi, če sam ne bom več na takšnem položaju. Dejstvo pa je, da zaradi tega najbolj trpi družinsko življenje, saj sem zelo malo doma. A takšno delo mi zaenkrat ustreza, energije imam dovolj, modri ljudje pa pravijo, da sem v najboljših letih, tako da se novih izzivov ne bojim.

In na koncu moram v tem kontekstu poudariti, da sem zadovoljen z delom občinske uprave, ki jo vodi direktorica Mirijam Povh, čeprav vem, da zaradi same narave njihovega dela ta segment občine pri ljudeh pač ni in nikoli ne bo najbolj priljubljen. Vem, da prihaja do konfliktov, pa ne zaradi tega, ker me ni tukaj, saj tudi sam ne morem vseh težav rešiti s kakšno čarovniško palico. Ocenjujem, da je delo uprave dobro in to je tudi jamstvo za nemoteno delo občine, ki mora funkcionirati ne glede na to, kdo je župan. ■

Peter Rezman

Po hišo ali stanovanje v Šoštanj

V Šoštanju od 1. septembra dalje deluje agencija za promet z nepremičninami "MN", katere lastnik je Novalija Muminovič s Ceste M. Gubca 12.

Ukvarjajo se s posredovanjem pri nakupu in prodaji nepremičnin, finančnim svetovanjem in seveda kompletno ureditvijo dokumentacije ob zamenjavi lastnika nepremičnine. Noben problem ne bo, če ne boste prepričani o vrednosti nepremičnine pri nakupu ali prodaji, pri agenciji vam zagotavljajo tudi ocenitev in predvsem poštene posle.

Pri njih boste nakup v kratkem lahko opravili tudi s kreditom, in sicer tako, da boste papirnato vojno prepustili kar njim.

Novalija Muminovič.

Foto: MK

Pisarno boste našli odprto vsak dan od 16.00 do 18.00 ure popoldan na Cesti Matije Gubca 12, vse informacije pa lahko dobite kadar koli na telefonski številki 03 891 16 30 ali GSM 031 660 573.

Gospod Muminovič si je v Šoštanju leta 1999 postavil hišo in skupaj z družino takoj ujel utrip Šoštanja. Za dejavnost posredovanja pri nakupu in prodaji nepremičnin se je odločil, ker je začutil, kaj tukaj manjka oziroma česa še ni. Prepričan je v razvoj in napredek tega kraja, zato želi sodelovati tudi s svojim kapitalom. Svojo dejavnost želi razširjati in s tem tudi zaposlovati ljudi.

Vse posle v zvezi z nakupom in prodajo stanovanj, hiš, videndov, zemljišč in tako dalje lahko odslej torej opravite tudi v Šoštanju. ■

M.K.

CABARET

ZLSD Šoštanj je 5. 9. 2002 ob 19.00 uri na roketnem igrišču v Šoštanju organizirala gledališko predstavo z naslovom CABARET.

Nastopilo je družinsko gledališče Kolenc iz Vač. Večer sta nam polepšali sestre Mojca, ki je hkrati manager, in Jana; pomagal jima je tudi oče Zvone. Za kulisami, ki so jih pripeljali s sabo in jih sami postavili ter ob koncu pospravili, pa je bila mama Anka, ki je glavni šofer.

Kljub oblačnemu vremenu in grožnjam meteorologov s krajevnimi plohami in nevihtami se je na tribunah roketnega igrišča zbralo zavidljivo število gledalcev, ki so prihajali tudi še med predstavo.

Ena ura, kolikor je trajala predstava, nam je ob močnih salvah smeha minila kar prehitro. Med drugim nas je obiskala Marilyn Monroe, ki nam je zapela svojo zelo znano pesmico Diamonds, Gene Kelly se nam je predstavil s svojo Singing in the rain, obiskal nas je fotograf, ki je posnel nekaj zelo unikatnih slik, spoznali smo vaške klepetulje in njihove probleme s sosedi in možmi, predali smo se pripovedi Karla Špacapana, bilo pa je seveda še več zelo smešnih točk.

Želimo si lahko le, da bi še večkrat preživel tako lep večer ob veseli glasbi, petju, plesih, vedri poeziji in skečih, ki nam jih je na zelo profesionalen način prikazalo družinsko gledališče Kolenc. ■

Cvetka Dražnik Ladinek, tajnik OO ZLSD Šoštanj

Razširjeno predsedstvo Občinskega odbora ZLSD Šoštanj je na svoji seji dne 10. 09. 2002 soglasno sprejelo naslednji sklep:

Kandidat ZLSD za Župana Občine Šoštanj na lokalnih volitvah je Branko VALIČ iz Šoštanja.

"Time" - čas desetih let

Vojko Krneža, lastnik in direktor podjetja TIME d.o.o., letos beležite deseto obletnico vašega podjetja s sedežem v Šoštanju.

"V bistvu sem kot obrtnik avtoprevoznik začel že pred 14 leti. Pred desetimi leti pa sem ustanovil družbo z omejeno odgovornostjo TIME. Nadaljevali smo s transportno dejavnostjo.

S prevozi blaga se ukvarjamo v domačem in mednarodnem prometu, domala po celi Evropi, za naročnike prav tako iz vse Evrope.

V lasti imamo pet licenčnih vozil, kar pomeni, da imamo vsa ustrezna dovoljenja za opravljanje te dejavnosti, to pa terja kar precej izpolnjenih pogojev. Licenca je izdana za obdobje petih let.

Deseto obletnico smo zabeležili natančno 2. junija letos, na ta dan pred desetletjem je bila naša firma registrirana na sodišču v Celju. Obletnico smo proslavili tiho, delovno, odločili pa smo se za drugačen način promocije, kot je temu običaj. V firmi smo se namreč odločili, da ob tej priložnosti Centru za bolnike z sklerozo multipleks v Topolšici namenimo donacijo, za katero smo se dogovorili z go. Lidijo Fijavž in vodjo terapije. Po razgovorih, ki sva jih z ženo, ki tudi dela v firmi TIME, opravila s pristojnim osebjem iz centra, smo centru podarili masažno mizo, ki jo sedaj ti bolniki že uporabljajo."

Donatorji in obdarjeni.

Foto: Zdravko Kočever

V naši občini deluje cela vrsta avtoprevoznikov. Zanima nas, ali obstaja kakšna stopnja sodelovanja med vami oziroma kako uspešna je bila akcija pridobitve skupnih parkirnih prostorov za tovorna vozila.

"Prevozniki smo začeli sodelovati v zadnjem obdobju, ko se je pojavila problematika teh parkirnih mest, ker kljub specifični različnih prevozov obstaja skupni interes, da pridobimo mesto za centralno parkirno mesto. V naši občini je registriranih 43 licenčnih prevoznikov, večina od teh je tudi zainteresiranih za izgradnjo tega parkirišča. Ideja, da bi bilo parkirišče na desnem bregu Pake, vzporedno s čistilno napravo, nam iz več razlogov ne ustreza, predvsem pa menimo, da bi bil to stroškovno prevelik in nepotreben zalogaj.

Po prvotnih razgovorih in idejah se nam še vedno zdi najprimernejše področje na samem koncu industrijske cone Premogovnika, na področju bivšega podjetja EFE. Trikotnik med Pako in bivšim EFE-jem se nam, prevoznikom še vedno zdi eden najprimernejših prostorov, saj bi se izognili tranzitu tovarnjakov skozi Šoštanj."

Podjetje TIME ni vezano na poslovanje industrijskih gigantov v Šaleški dolini, kot so Gorenje, Premogovnik, TEŠ. Ali vi dejstvo, da je sedež vašega podjetja v Šoštanju, čutite kot prednost ali oviro?

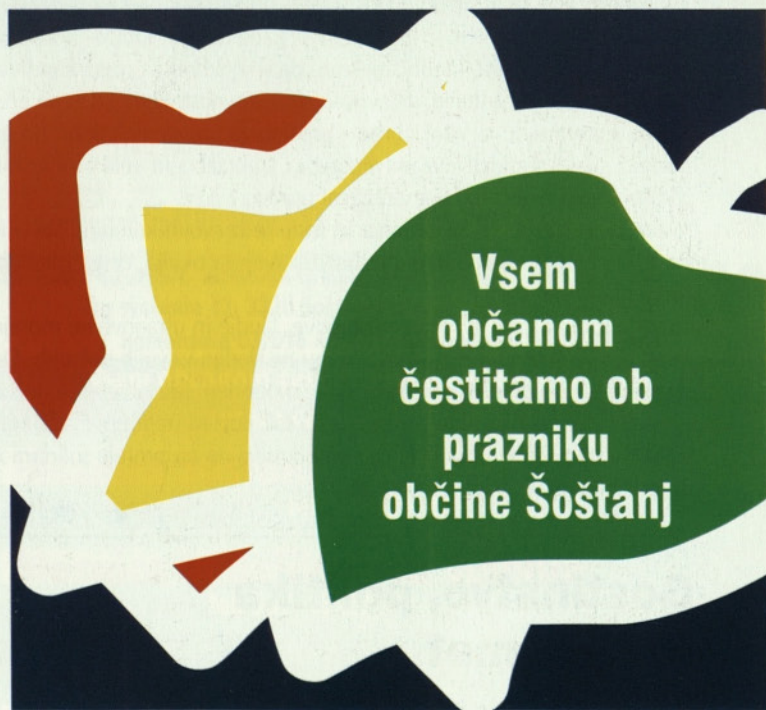
"Sedež podjetja za nas ni pomemben. Pomembnejši se mi zdi naš odnos do mesta, da želimo tukaj ustvarjati in razvijati našo dejavnost ter na ta način pomagati k razvoju Šoštanja, ki je nenazadnje tudi moj rojstni kraj." ■

pr

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
ŠOŠTANJ

ZA DANES, ZA JUTRI, ZA OBČINO ŠOŠTANJ

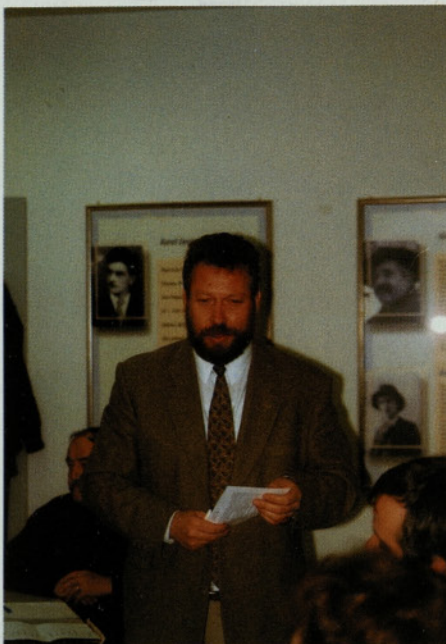
**Vsem občankam
in občanom
čestitamo ob
občinskem prazniku.**

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov
OE Šoštanj

N.Si

Krščanska ljudska stranka in SLS Slovenska ljudska stranka imata skupnega kandidata za župana Občine Šoštanj

Drago Koren.

Foto: Zdravko Kočever

malnosti in končno tudi prispevala pri vzpostavitvi samostojne slovenske države.

Tudi zaradi tega je prišlo do dogovora o skupnem nastopu na županskih volitvah novembra letos. Naš skupni kandidat je Drago Koren iz Lokovice pri Šoštanju. Prepričani smo, da smo izbrali pravega kandidata, saj ga odlikuje poštenje, delavnost in strokovnost. Vemo, da zna prisluhniti vsakemu, ki se nanj obrne s prošnjo za nasvet ali kakšno drugo pomoč. Naš kandidat ima univerzitetno izobrazbo in veliko delovnih izkušenj tako v občinski kot v državni upravi.

Vsaka živa stvar se lahko ohranja in raste le iz svojih korenin; obstane pa lahko le, če postane nepogrešljiv del svojega okolja, če ga obenem sprejema in spreminja.

To velja tudi za ljudi in njihove ustanove. Ljudje in ustanove ne morejo živeti, če ne čutijo svojega smisla in mu ne sledijo v svojih dejanjih. Do pristnega smisla pa nas lahko privede le svoboden, jasen, oster in neprizanesljiv pogled navznoter in navzven. Tak pogled nam pove, da zvestoba ne nasprotuje odprtosti, da dostojanstvo ne nasprotuje solidarnosti ter svoboda ne odgovornosti. ■

OO N.Si Šoštanj in OO SLS Šoštanj

Gostinstvo, politika in nogomet

Obiskali smo Marjana Vrtačnika, gostinca iz Šoštanja. Bralcem je najbrž bolj poznan pod vzdevkom Cigler, s katerim je zaradi družinski dejavnosti prepoznavna celotna družina Vrtačnikovih iz Raven pri Šoštanju. Ali je danes, osmo leto po ponovni vzpostavitvi Občine Šoštanj, še vedno gostinec, ali pa mu je bližje politika?

Politika me spremlja samo del moje življenjske poti. V preteklosti za to nisem imel niti priložnosti, saj so poklici, ki sem jih opravljal, potrebovali predvsem pridne roke.

Brez teh si poklica rudarja, ki sem ga po končani rudarski šoli v Zagorju opravljal v Rudniku lignita Velenje, ne moreš zamišljati. Tudi kasneje, ko sem več let delal v gradbeništvu, ki je bilo takrat najbolj angažirano na izgradnji naselja Pesje, ni bilo nič drugače. Šele pozneje sem opravil šolo za gostince v Slovenj Gradcu in postal gostinec, kar sem še danes. V poli-

tiko pa sem se vključil pri novem nastajanju Občine Šoštanj, kajti navezanost na svoj kraj je bila prevelika, da bi kar od strani opazoval, kako se drugi trudijo in postavljajo nove temelje za našo zgodovino. Ko se ti politika prilepi, ne moreš iz nje, zato tudi jesenske volitve ne bodo minile brez moje udeležbe. Pričakujem, da bodo tudi uspešne.

Ker sva v zadnjem mandatu skupaj zasedala klopi v občinskem svetu in Krajevni skupnosti Šoštanj, Vas mogoče poznam bolj podrobno. V spominu mi ostaja Vaš

smisel za humor, s katerim ste v mnogih kočljivih situacijah znali ublažiti ostrino razprave in s tem približati rešitev. Ali še vedno smatrate, da odločitev o kurjenju kostne moke poleg neškodljivosti za okolje dejansko prinaša zlate klučke?

Moje stališče o kostni moki je bilo jasno že na sami razpravi v občinskem svetu. Če ni zdravju škodljivo in nima negativnih stranskih učinkov, potem sem za kurjenje kostne moke. Seveda proti dobremu plačilu. Danes se je pokazalo, da je župan z občinskim svetom ravnal pravilno.

Čeprav ste v občinskem svetu zastopan z enim mandatnim mestom, saj vam je drugo za las ušlo, ste se uveljavili kot mojster političnega lobiranja, ki je vseskozi igral močno vlogo na tehtnici odločanja.

Lobiranje je osnovni pogoj za dobre odločitve. Velikokrat so na mizi dobri projekti, pa ni politične volje za realizacijo. Tu pa je potrebno lobiranje. Strankarska disciplina je enoumje. Z eno in to tujo glavo je težko razmišljati. Z lobiranjem pa pričnejo razmišljati tudi tisti, ki so bili nepravilno poučeni oziroma jim je bila prikazana samo ena stran zadeve.

V Krajevni skupnosti, zasedate mesto podpredsednika. V mandatu izstopata predvsem dva projekta, to je barvanje fasad in Kajuhov park, ki je v mestu in okolici požel veliko pohval. Tudi midva sva sledila mnogim meščanom in si izbrala za najin pogovor ravno ta čudoviti park. Projekt so vseskozi spremljale mnoge težave, ki ste jih sprotno premostili. Torej vam upravičeno pripisujejo zasluge za njegovo realizacijo?

Zasluge ima Krajevna skupnost Šoštanj, osebno sem imel samo pooblastilo, da vodim vsa koordinacijska opravila, ki pa resnično niso bila preprosta. Največja težava je bila pri pridobivanju ustreznih dovoljenj. Pridobivanje zemljišč od lastnika bivše bencinske črpalke in pozneje razširitev gradbenega dovoljenja za most. Most res ni bil zajet v gradbenem dovoljenju, vendar se je kasneje pokazalo, da je nujno potreben adaptacije. Zaradi pomanjkanja denarja sem iskal tudi sponzorje in bil tudi uspešen. Park je lep, je ponos kraja. Kajuh je bil mlad, ko je padel,

Marjan Vrtačnik.

Foto: Arhiv

in prav je, da se danes zbirajo okoli njega mladi.

V tem mandatu se je zgodil stečaj Tovarne usnja Šoštanj, ki je prenehala z delom po 212 letih.

Bili ste v pogajalski skupini Krajevne skupnosti Šoštanj, ki je poizkušala poseči v proces prisilne poravnave. Prav tako ste bili sklicatelj izredne seje Sveta Občine Šoštanj na to temo.

Danes je vprašanje te tovarne zaključeno. Ali menite, da bi zadeve lahko stekle drugače?

Najbolj boleča je izguba delovnih mest, ki jo lahko nadomestijo samo druga delovna mesta. Prepričan sem, da se tega sedaj, ko je postal lastnik Gorenje, upravičeno nadejamo. Odstranitev dotrajanih objektov pa je seveda največja pridobitev, saj smo se tako rešili ekološkega ogrožanja in prav ta o požarnega. S tem je tudi občina pridobila prostor za izvedbo svojih urbanističnih planov, med katerimi je predviden tudi prostor za usnjarski muzej, ki bo ohranil vez s to bogato tradicijo.

Videvamo Vas domala pri vseh delih, ki se izvajajo na področju naše občine. Na eni od preteklih sej sveta je bilo postavljeno vprašanje o Vaši pristojnosti na Občini Šoštanj.

Kot podpredsednik Sveta KS Šoštanj ste odgovorni za ceste in infrastrukturo. Ste član občinskega sveta. Kakšno funkcijo pa opravljate na nivoju občine?

Sem član sveta in tudi član komisij, ki jih potrebuje občina. Sem predsednik Komisije za plazove ter član Komisije za okolje in prostor, skratka, predvsem tam, kjer je potrebno aktivno delo na terenu ter usklajevanje med lastniki zemljišč in izvajalci. Tu moram reči, da odkrita beseda reši mnogo problemov, ki se bi lahko nadaljevali v prihodnost in tako ogrozili marsikateri projekt.

Približuje se jesen, ko so razpisane volitve v Svet Krajevne skupnosti in Svet Občine Šoštanj. Po dosedanjih izkušnjah ne moremo biti ravno ponosni nad prijemi, s katerimi so bili kompromitirani nekateri kandidati, ki so se potegovali za najvišje položaje. Kot poznavalca dosedanjih dogajanj, ki se je tudi sam potegoval za članstvo v svetu občine in KS, me zanima, ali smo v Občini Šoštanj že dosegli tisti nivo politične kulture, ki bo omogočal pošten politični boj, ki bo po končanih volitvah zagotovil tudi pričetek normalnega dela.

Mislim, da je politična kultura danes že dosegla višji nivo. Ljudje se zavedajo, da so lokalne volitve zelo pomembne predvsem za razvoj kraja. Blatenje ljudi, trganje plakatov, kritiziranje določenih podjetij pred volitvami ni primerno. Ljudje tega ne marajo in kandidati so to že spoznali.

Predvidevam, da se boste s svojo listo tudi tokrat udeležili razpisanih volitev. Na katerega konja bo stavila Lista za razvoj mesta in vasi glede na to, da so volivci že utrujeni od takšnih in drugačnih obljub?

Že samo ime liste pove njeno usmeritev. Razvijati mesto in vas. Vasi nimajo trgov, ulic, parkirišč. Upravičeni pa so imeti dobre ceste, mostove, vzdrževanje družbenih objektov, gozdne ceste in podobno. Lista se trudi in se bo še naprej trudila, da prisluhne vsaki želji, ki jo imajo krajani, ne glede na njihovo strankarsko ali drugo pripadnost.

So kakšne dosedanje zasluge, ki jih ne bi dovolili pripisati preostalom političnim konkurentom?

Ljudje točno vedo za vsak korak, ki ga opravi občinski funkcionar. Zato si zaslug ne moremo pripisovati mi, ampak jih lahko ocenijo samo občani.

V Občini Šoštanj ste postali precej vpliven in upoštevan. Omenili ste, da pričakujete tudi ugoden volilni rezultat. Smatrate, da je udeležba neodvisnih list na lokalnem nivoju prednost ali pa samo lanski sneg?

Nikakor ni prednost, res pa je, da članstvo na neodvisni listi ni podvrženo strankarski disciplini, kar ji daje večjo gibljivost. Smatram, da slovenski

SDS

**Občankam in
občanom
voščimo ob
občinskem
prazniku!**

**PROIZVODNJA IN TRGOVINA
KMETIJSKA ZADRUGA ŠALEŠKA DOLINA z.o.o.**

Trg svobode 12, 3320 Soštanj, telefon: tajništvo 03/898 49 70
komerciala 03/898 49 78 računovodstvo 03/898 49 72

**Vsem občanom čestitamo ob občinskem prazniku
ter jih vabimo v poslovalnice.**

Mesnica Šoštanj
(za Kajuhovim domom), tel. 588-25-27

Mesnica in delikatesa Velenje
(Tomšičeva 10b), tel. 587-43-29
Nudimo vam zdravo in kvalitetno meso
iz kmečkih hlevov Šaleške doline. Zaupajte kakovost!

Kmetijska trgovina Velenje
(Cesta talcev 2), tel. 897-28-30

Kmetijska trgovina Šmartno ob Paki
tel. 588-51-24

Prodaja jabolk Turn - Velenje
(Hrastovec 1), tel. 586-80-01
Prodaja poteka od pon. do pet. od 12.h do 16.h

Ne pozabite!

politični prostor še ni dokončno oblikovan, saj je poplavljen s strankami, ki so si v marsičem podobne. Prav v tem vidim prednost in priložnost neodvisnih list, ki neobremenjene uspevajo predvsem na lokalnem nivoju. Kar pa se tiče vprašanja o snegu, pa mislim, da so ljudje danes previdni in ne stopajo trikrat na led, kaj šele na lanski sneg.

Vaša podpora današnjemu županu Kopušarju je v veliki meri oblikovala rezultat nadomestnih volitev. Glede na to, da se v politiki hitro sovražniki prelevijo v zaveznike in obratno, me zanima, koliko sta si še v soglasju.

Z Milanom Kopušarjem sva delala več let skupaj v opoziciji kot svetnika in imela precej skupna stališča. Bil je deležen moje podpore ravno zaradi soglasja. Pomembno pri njem se mi zdi to, da ne vztraja trmasto na enih stališčih, ampak prisluhne mnenju drugih in sprejme optimalno rešitev. Danes ne razmišljam nič drugače. Mojo podporo je opravičil s svojim delom in znanjem.

Ali torej podpora županu pomeni tudi Vašo simpatijo do Stranke liberalne demokracije.

To vprašanje mi je bilo že večkrat postavljeno. Lista za razvoj mesta in vasi je nestrankarska in je dala podporo Milanu Kopušarju. Stranka LDS pa mi seveda ni tuja.

Hoteli ste prodati svoje imetje in se odseliti proti morju?

To bi tudi storil, saj me je bilo sram živeti v takšnem mestu, ki samo nazaduje, sam pa si pri vsem tem nemočen. Danes so stvari bistveno drugačne. Šoštanj počasi, a vztrajno pridobiva novo podobo in biti šoštanjčan ponovno pridobiva pomen. Upam si trditi, da ne bo dolgo, ko nam bodo po običajni slovenski navadi to zavidali tudi sosede.

Torej Vam je optimizem, s katerim gledate na prihodnost, tudi vrnil veselje do vključevanja v društvene organizacije. Vas zato sedaj pogostejše videvamo na nogometnem igrišču v Širokem?

Šoštanj ima zelo bogato tradicijo v tem športu. Tudi sam sem se v mladosti potegoval za barve šoštanjskega Usnjara. Seveda so se v preteklosti vključevali v ta šport pretežno domačini, ki so bili v mnogočem ponos kraja. Danes so se razmere spremenile, saj je zavladalo napačno mnenje o slovenski nadarjenosti za ta šport, ki je tako zašel v krizo in neupravičen očitek, da so si nogomet v Šoštanju prilastili predvsem nogometaši iz nekdanjih jugoslovanskih republik. V novem upravnem odboru, katerega član sem tudi sam, vidim dobro garancijo za delo v prihodnje, prav tako smo lahko zadovoljni z izbiro igralcev, ki se ne glede na svojo pripadnost trudijo dostojno in uspešno predstavljati naš kraj. Prepričan sem, da imamo lepe možnosti za uspeh, zato vabim tudi vas, bralce, da se nam pridružite. Bodimo skupaj šoštanjčani tudi pri nogometu.

Pravite, da ste mož beseda. Torej lahko zaključiva najin pogovor z mislijo o čistem vinu?

Sam sem pristaš čistega vina, pa naj si ga nalivamo v politiki ali gostinstvu. Zadnja beseda pa je vedno pripadla njegovim uporabnikom, ki se k dobremu vinu vedno radi vračajo. ■

Danilo Čebul ml.

Obvestilo javnosti

Janko Kopušar, rojen 20. 3. 1965, po poklicu univerzitetni diplomirani ekonomist, zaposlen kot tajnik Občine Šmartno ob Paki, obveščam javnost, da bom na lokalnih volitvah v letu 2002 kandidiral kot NESTRANKARSKI KANDIDAT ZA ŽUPANA OBČINE ŠMARTNO OB PAKI na podlagi podpisov volivcev - občank in občanov Občine Šmartno ob Paki.

Janko Kopušar.

Foto: Damijan Kljajič

Za kandidaturo so me nagovorili nekateri znani Šmarčani, ki so svojo podporo izrazili s svojimi podpisi, prav tako pa me poleg moje družine podpirajo prijatelji, znanci in ljudje, s katerimi se pri vsakdanjem delu srečujem in sodelujem.

Zavedam se, da je biti župan najodgovornejša funkcija v občini, vendar sem se odločil sprejeti ta izziv na osnovi dosedanjega dela, ki ga opravljam, pridobljenih izkušenj in znanja ter poznavanja problematike, ki tare naše občane.

Kot župan Občine Šmartno ob Paki bom dosedanje uspešno delo lahko le še nadgradil, v svojem programu pa v središče postavljam človeka - občana, skrb za njegovo dobro počutje in čim boljše zadovoljevanje potreb, ki sodijo v delovno področje in pristojnost občine. Z mojo izvolitvijo bodo občanke in občani pridobili župana, ki bo znal prisluhniti njihovim težavam, in kar je še pomembneje, trdil se jih bom čim več tudi uspešno rešiti.

S spoštovanjem. ■

Janko Kopušar

Trgatev bo!

Nestrankarski kandidat za župana občine Šmartno ob Paki, Alojz Podgoršek, ki ga podpira tudi Združena lista socialdemokratov, je zaradi jesenskih volitev malo nejevoljen, saj ga čaka pomembno opravilo, trgatve. Vendar; jesen je tu in volitve se bližajo. ■

Alojz Podgoršek.

Foto: Arhiv

BLUES®

Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, d.o.o.

TRŽENJE

Sedim v postelji. Na nogah mi počiva prenosni računalnik. Pišem. Iz otroške sobe slišim pridušene glasove iz zvočnikov. Pravljica. Kozlovska sodba v Višnji gori. Pravkar so razsodili, da bodo kozla topli po njegovi senci, ker je hotel v sosedovo zelje. Dobra iztočnica za temo, o kateri nameravam napisati nekaj stavkov, čim bolj preprostih, kajti tema je komplicirana.

Trženje je danes čudežna beseda, ki ne odzvanja samo v gospodarski sferi. Dandanes tržimo vsi. Smo prodajalci, kupci ali pa celo blago. Smo del procesa, pa če to hočemo ali pa ne, pa če se tega zavedamo ali pa ne. Seveda trženje ne pomeni samo prodaje in nakupa in, seveda, trženje ni nekaj slabega, čeprav ima nekakšen slabšalni zven. Ta se ga najbrž drži še iz časov, ko je trgovati pomenilo bolj drugorazredno zaposlitev. Delo, produkcija, udarnišstvo, doseganje proizvodnih planov, tone, kilometri, hektolitri so bili v tistih časih prave besede in prava dejanja, trgovanje pa je pomenilo nekakšno bogatenje na tuj račun. Da je bilo potrebno tone, hektolitre itd. spraviti na trg in prodati, smo seveda že vedeli, a kaj, ko to ni bila posebna umetnost, saj je bilo ponudbe manj od povpraševanja.

Danes je drugače. Danes trženje je čudežna beseda, čudežna dejavnost. Danes je blaga dovolj, ne dovolj, preveč! Preveč je ton, kilometrov, hektolitrov, pa kaj tega, preveč je besed, celo ljudi je preveč. Kaj v poplavi besed ne poslušamo kar naprej, kako nas je preveč? Preveč zaposlenih v podjetjih, preveč nezaposlenih na borzi, preveč upokojencev za pokojninsko blagajno, preveč otrok za premalo vrtcev. Človek včasih dobi celo občutek, da živimo v državi izobilja - če je vsega preveč. Nekaj pa je vendarle res. Ni več problem narediti, problem je prodati! Nekateri bi še dodali, da je problem tudi dobiti denar za prodano blago.

Vsega materialnega je preveč. Police se šibijo od hrane, oblačil, avtomobilov, tehničnih izdelkov, luksuza, zavarovalniških storitev, bančnih ugodnosti, športnih spektaklov, zabavnih dogodkov, televizijskih programov,... Kako nas premamiti, kako nas prepričati, kako nas prisiliti, da to kupimo, da to potrebujemo, da brez tega sploh ne moremo živeti? To je naloga trženja, pa seveda ne samo ta in tudi trženje ni samo to! Trženje je dandanes vse bolj komunikacija, dvogovor na trgu, dialog med prodajalcem in kupcem, med prodajalcem in blagom, med kupcem in blagom. Prodajalec govori svoj jezik, kupec svojega, celo blago ima svoj jezik. Trženje ima vlogo nekakšnega prevajalca in spodbujevalca, da ta komunikacija teče čim bolj gladko, tekoče, čim hitreje. Trženje je nekakšna kompleksna znanost, mešanica ekonomije in psihologije, antropologije in sociologije, sodobnih veščin in prirojenih lastnosti. O trženju danes pišejo na tone knjig in jih seveda tržijo. Vabijo nas na najrazličnejše seminarje in jih tržijo. Elitne fakultete za področje trženja odlično tržijo svoje programe in svoje profesorje. Trženje je danes edina globalna vera z eno samo božjo zapovedjo. Prodati!

In spoštovani bralci, zakaj na začetku uvod s pravljico o kozlu in Lukežu Drnulji? Da bi vam lažje in bolj nevsiljivo »prodal« temo, ki je preveč dolgočasna, da bi o njej brali. Trženje! Kot da bi pisal o vremenu. Dolgočasna tema za pogovor, je pa res, da je tudi neizčrpna. Tako kot vreme je tudi trženje vsak dan drugačno in nihče ga ne zna zanesljivo napovedati.

Janez Pušnik

Lekarna Velenje

OE Lekarna Center Velenje

Vodnikova 1, Velenje

telefon: 898 18 80, fax: 898 18 95

OE Lekarna Kersnikova Velenje

Kersnikova 2d, Velenje

telefon: 897 05 71, fax: 897 05 72

OE Lekarna Šmartno ob Paki

Šmartno ob Paki 80,

telefon: 891 51 30, fax: 891 51 31

OE Lekarna Šoštanj

Lampretov trg 1, Šoštanj

telefon: 897 26 10, fax: 897 26 12

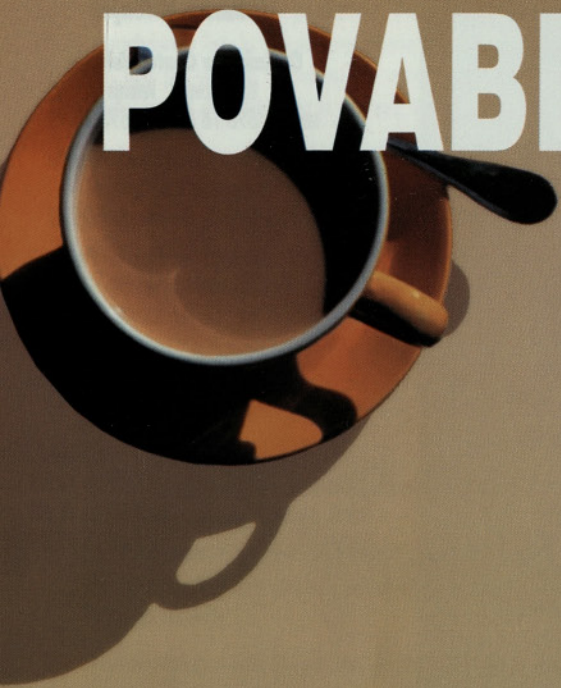
Poslovni čas Lekarne Šoštanj:

ponedeljek, četrtek, petek	od 8.00 do 16.00 ure
torek, sredo	od 8.00 do 18.00 ure
sobota	od 8.00 do 12.00 ure

**Čestitamo
ob
prazniku
občine
Šoštanj**

POVABLJEN NA KAVO

Sebastijan Cimerotič, slovenski nogometni reprezentant

Verjetno ga ni Slovenca (in Slovenke !!!), ki ne bi vedel o Sebastijanu Cimerotiču vsaj tega, da je nogometaš. Slovenski reprezentant. Nekdanji zmagaj. Strelec enega izmed slovenskih golov v Južni Koreji. Sicer v neki drugi pravljici. Ki pa se piše ponovno. Tudi po njegovi zaslugi. V Trstu in končno tudi za Bežigradom. Ko je Cime vendarle zadel tudi doma. In spravi v delirij vso nogometno (kar jo je še

počnejo, ko se Sebastijan podi za žogo v italijanski serie B, ampak me počnemo to dosti bolj zares. Bolj s srcem. Verjetno Sebastijan to dobro razume, ker hitro doda, da mu je najlepše, ko pride domov. Na oddih. Med prijatelje. Ali pa v reprezentanco. Kar je zanj izpolnitev otroških sanj. In zato je na Brdu vedno tako igrivo razpoložen. In prijazen do številnih štrlečih mikrofонов in televizijskih

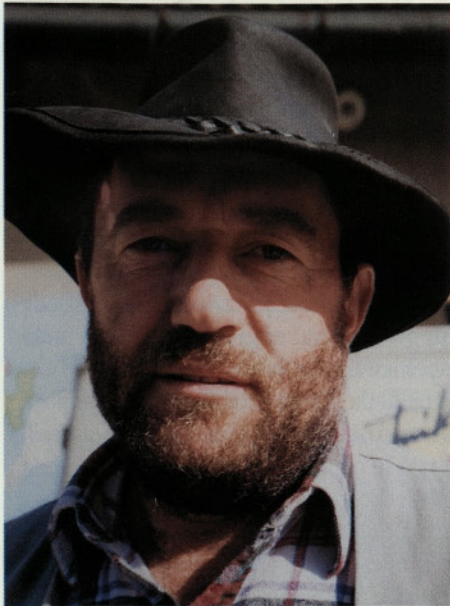
Načeloma izberem jaz. In povabim. Ker so v igri vedno kavalirji (pa ne namenoma), je moja dominantna pri plačilu po navadi ogrožena. A v glavnem stvari tečejo v tej smeri. Se mi pa zgodi, seveda, da me včasih kdo preseneti. Z vabilom. Po možnosti na kavo. Seveda se ne upiram. Niti najmanj. In seveda potem na veliko oklevam, če bi zamolčala, da je vsa stvar zgolj naključje. Da pravzaprav nima nobene zveze s tole mojo rubriko. Da nisem imela niti najmanjšega namena pisati o tem. A dejstvo je, da me je na kavo povabil Sebastijan Cimerotič. Zakaj bi lagala?

ostalo) Slovenijo. Kot že nekajkrat doslej. Čeprav njegova pot ni vedno le pot navzgor. Je tudi neskončno čakanje. In prenašanje bolečin. In včasih tudi razočaranje. A Cime se vedno vrne v svojem slogu. In brezkompromisno preigrava. Na očeh vse, tudi svoje Italije. Ki jo neizmerno obožuje. Italijo in vse, kar je italijanskega. Hrano. Modo. In ženske. Predvsem to. Govori o vsem. Veliko. In še največ o tem. Da so Italijanke drugačne. Bolj sproščene. Odprte. Odkrite. Ob vsem tem se naenkrat počutim kar malo zapostavljena. Halo?! Kdo pa stiska zanj pesti, si grize nohte in trepeti ob njegovem neskončnem slalomiranju v dresu z državnim grbom? Me, neodkrite, nesproščene in neodprte Slovenke ali one druge? Že res, da mogoče vse to

kamer. Kamor se po navadi smehlja. Obilno. Kljub temu se vedno najde kdo, ki ga sprašuje, kako je vendarle z njegovim priimkom na hrbtu dresa državne reprezentance. In Sebastijan že stodrugič pojasnjuje, da je še vedno Cimerotič in da je tisti i namesto eja pač napaka. In da nikoli ne bo Cimerotič. Po navadi pojasnjuje predvsem drugačne stvari. O prijateljstvu med reprezentanti. Da se nadaljuje in plete na novo. Kar je najbolj pomembno. Zanj. Za reprezentanco. Za Slovenijo. In zaradi vsega tega se rad vrača domov. Da na kavo povabi tudi še kakšno (zapostavljeno) Slovenko. Seveda ne razmišlja o tem, da bo potem govorila o tem naprej. A to naj bo na račun naše zaprtosti in nesproščenosti ■

IZPOD

KLOBUKA

Pravzaprav tudi sam nisem vedel kako dolgo bom sploh vztrajal s to svojo rubriko v Listu. Ugotavljam, da ne morem zgodb kar tako stresati iz rokava ali jih jemati izpod klobuka, oziroma pisati kot bi se utrgal oblak. Sem že nekaj razmišljal, da bi pripravljalcem Lista nekako sporočil, da zaradi pomanjkanja idej rubrika do nadaljnega odpade /nekako tako kot včasih v gledališču odpadejo predstave zaradi bolezni v ansamblu/ Po drugi strani sem po tihem upal, da mi bo urednik diskretno namignil, da nekako nima več prostora za moje pisanje. Kar bi bila zelo elegantna rešitev. No, moram sicer reči, da kakšnih polen pod noge ali zavistnih kritik nisem ravno slišal, in celo prijatelji mi niso rekli, da sem preširoko zinil.

Seveda bi takšen namig dobrohotno sprejel, saj se nisem mislil postavljati na prste in se delati višjega kot sem. Toda nič takega se zgodilo in ker se ne spodobi kar tako za sabo zaloputniti vrata, bom še kaj malega dal na papir.

Moram reči, da je bila ideja o naslovu te moje trajajoče kolumne čisto urednikova. Ko sem ga prekladal v mislih sem ter tja, sem ga nekako sprejel za svojega. Saj so mi nenazadnje klobuki nekako pri srcu, včasih pa pod njimi naletiš na zelo zanimive in posebne osebe.

Odkar sem se pravzaprav zavedal, sem vedno srečeval s klobuki in njihovimi lastniki. Takšne snežno bele, je nekako snobovsko nosil pokojni maršal, kavboji iz filmov so svoje prašne bodisi vrteli v rokah ali streljali na njih, pokojni šolski upravitelj, pa je zaradi markantnega klobuka in svetovljanskega pozdravljanja z njim, res bil, že v tistih časih, pravi gospod. Kadar si lovci za trak klobuka zataknejo smrekovo vejico, se jih drži glave kot Gubca krona, planšarji so se postavljali s širokokrajnimi, beračem pa služijo kot nekakšen delovni pripomoček. Vendar ti gotovo nimajo treh lukenj, kot poje ljudska pesem.

Prvega sem najbrž zagledal na glavi mojega očeta. Dobri mož je sedaj gotovo v nebesih, saj za življenja ni bogu večje zgage delal, za njim pa je ostalo še nekaj klobukov. Od tistih nedeljskih, ki jih je bogaboječe nosil v cerkev, onih delovnih, vsakdanjih ali tistega iz časa njegovega hmeljskega starešinstva, širokokrajnega in okrandljanega s hmeljskimi simboli. Ti njegovi klobuki so bili večnamenski. Čeprav so mu služili predvsem za pokrivanje glave pred soncem, dežjem in vetrom, ali jih je včasih nosil zgolj za okras, so bili očetu nenadomestljiv pripomoček. Ko se je po kosilu zleknil pod lipo k počitku, si ga je poveznil na glavo. Tako je lahko v miru in temi odremal svojo četrtinko, spet drugič je lopnil kakšno nadležno žuželko ali ga zalučal proti petelinu, ki se je nesramno drl in ga motil pri prebiranju časopisa. Naslednjič ga je uporabil za prispodobo rekoč, da je videl takšno kravo, ki bi ji je na rebro komotno obesil ta svoj klobuk. Na nogometni tekmi ga je bodisi besno zalučal ob tla /no, pohodil ga ni nikoli/ ali pa prešerno vrgel v zrak. Po klobuku smo otroci in mama tudi poznali trenutno razpoloženje njegovega lastnika. Čisto na oči poveznjeno pokrivalo je pomenilo stisnjene ustnice, nasršene obrvi, nagubano čelo; skratka stanje, ko smo končali s kazanjem zija, z medsebojnim ščipanjem in norenjem in smo celo brez besed ubogali mamo, ko nam je žajfala ušesa. No, ampak ta očetova jeza ali slaba volja, je bila vedno nekako očetovska in ni nikoli dolgo trajala. Spet drugič, ko je malo več častil boga Bakhusa, je na tilnik pomaknjen klobuk oznanjal, da sta gospodarju šegavost in šaljivost najpomembnejši stvari na svetu.

Tako sem sem si pred leti tudi sam poveznil na glavo svoj prvi klobuk. Menda mi ga je priskrbel moj svak, znani klobukoljub. Bil je takšen, bolj širokokrajn, ravno pravi, da je skrival moja rahlo klempava ušesa. Ko sem takšno svojo podobo na ogled postavil svoji ženi se je ta zgrozila: "Ja, a takšen greš v Ljubljano, le kaj bodo ljudje rekli?". "Mi je vseeno, saj me nihče ne pozna" sem se branil. "Ja, kaj pa bodo rekli v Šmartnem?" je vztrajala. "No, tu me pa itak vsi poznajo" sem zaključil zadevo.

Nekaj pa opažam. Tudi če si poveznem moj klobuk na oči da skoraj nič ne vidim, se me doma nihče ne boji. Menda tega sploh ne opazijo. ■

Prostorske informacije

Piše: Edi VUČINA

Čudno se obnaša letošnje poletje, kajne? Kot bi se okužilo z muhasto aprilsko spremenljivostjo. Po vrnitvi iz nič kaj vročega dopusta me je še najbolj "pogrela" informacija o odločitvi našega župana. V nabiralniku me je namreč med kupom računov in ostale pošte čakal sklep župana naše občine, v katerem me kot člana gradbenega odbora za izgradnjo nove osnovne šole seznanja s svojo odločitvijo o pričetku "postopka za oddajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije za Osnovno šolo Šoštanj".

Kaj bo zrastle na tem travniku?

Foto: Edi Vučina

Pa se le premika, sem sprva naivno pomislil. Mogoče je celo pomagalo moje javno "priganjanje" v Listu, naj se že neha "cincati" z naročilom projektov. Spomladi je bilo videti še vse O.K. Nova verzija idejne zasnove devetletke, ki jo je izdelal Nande Korpnik, je bila na zadnji seji gradbenem odbora namreč potrjena, dogovorjen pa tudi nadaljnji potek aktivnosti. A to je bil žal le prvi vtis. Berem naprej in v utemeljitvi sklepa opazim sumljiv stavek, ki ga bržkone ni napisal župan, in sicer, da "so dosedanja prizadevanja pokazala, da pri ločenih fazah izdelave projekta ni mogoče ugotoviti dejanskih možnosti umestitve in vrednosti investicije". Iz omenjenega strokovno neprebavljivega stavka je bilo moč sklepati le eno. Nekdo nekaj prikriva in zato z dvo(ne)umnimi zaključki "spušča meglo nejasnosti". Takoj se odločim, da informacijo preverim še pri projektantu. Žal mi je potrdil moje zle slutnje. Očitno so se odločili (mislim je verjetno na župana, njegovo svetovalko ter inženiring podjetje, ki ga

je najela občina), da odstopijo od projekta, ki se je, vključno z natečajem, razvijal že dobra tri (!) leta.

"Našel sem prostor, kjer se um spreminja v žarko svetlobo," je v navdušenju nad projektom zapisal urednik našega Lista. Pa je spet nekdo vrgel kamen v novo luč, ki v prebujajoče se mesto svetlobe pošiljala očitno preveč žarko svetlobo. Ali "že večkrat na smrt obsojeni" in ideološko razcepljeni Šoštanj res še ni zrel za življenje na "svetlobi"? Mogoče bi Zen Aj vedel, kaj je narobe z nami, da nam mračne sile pesimizma še vedno uspevajo pogasiti svetlobo sproščujoče ustvarjalnosti? Pretiravam?

Mogoče, a tudi če potisnem na stran osebno prizadetost, ostajajo številna objektivna vprašanja, na katera bi župan moral odgovoriti. Na primer, kaj je z javnim natečajem, ki ga je na podlagi Zakona o javnih naročilih razpisal še prejšnji župan. Se natečaj kot edina možna oblika izbora arhitekturne rešitve lahko vrže v koš in nadomesti s samovoljo samo oklicanega predstavnika javnega interesa?

Težko sprejemem, da bo izgled nove šole v povezavi s kvaliteto in ceno izgradnje le-te odvisen le od volje osebe s štiriletnim mandatom. Šola se gradi za vse občane in za mnogo dlje, kot traja mandat župana, ki začasno upravlja naše skupno premoženje. Boleče je tudi dejstvo, da se s takšno lahkotno skozi okno vrže tri leta časa in milijoni tolarjev, ki so bili v tem času očitno neučinkovito porabljeni (poleg nagrad natečaja je bilo na željo občine izdelano že več idejnih variant načrta, ki seveda niso zastonji). Kaj pa javna obljuba (predstavljena v tedniku NAŠ ČAS), da bo temeljni kamen za novo šolo položen letošnjega septembra, otroci pa naj bi v novo šolo vstopili že jeseni leta 2004? Pa državno sofinanciranje, bo Rop še "šparal" proračunski denar ali ga bo

z rebalansom raje dal tistim, ki ga znajo porabiti?

Ne morem si kaj, da ne bi vsaj poskušal uganiti, zakaj se je tako dramatičen zasuk sploh zgodil. Razumem, da občinska svetovalka, ki skrbi za celoten projekt izgradnje šole, strokovno ni kos tako velikemu projektu, a ne vem, zakaj bolj zaupa najeti firmi iz Maribora (katere legitimen interes je seveda zaslužek), kot domačim ljudem v gradbenem odboru in na natečaju izbranemu projektantu. Če poskušam ponazoriti absurdnost situacije z analogijo, izgleda odpoved izbranemu in strokovno zelo uspešnemu projektantu približno tako, kot če bi Zlatko Zahovič bil pripravljen igrati za šoštanjski Usnjar, a bi ga skeptično zavrnili in raje še naprej iskali dražjega igralca, ki pa bo seveda bistveno bolj ubogljiv in dovzeten za interese vodstva kluba (beri občine). Misli mi bega tudi dejstvo, da je omenjeno firmo, ki naj bi baje "zrihtala" (beri lobirala) denar od države, najel še bivši župan. S čim se je le omenjeno podjetje prikupilo zdajšnjemu županu in koliko denarja je občino njihovo triletno in do danes neplodno svetovanje že stalo davkoplačevalce?

Kakor koli že, odgovorni že vedo (upam?), zakaj so se tako odločili, čeprav po zavajajočih izgovorih sodeč, ne kaže tako. Izjava, da se ne da uskladiti oblike šole in šolskih normativov, je zame kot arhitekta, milo rečeno smešna. Nesprejemljiv je tudi izgovor, da naj bi bil izbrani projekt preveč "nadstandarden" (skupne notranje površine oz. vhodna avla, namenjena za likovne razstave, naj bi bila večja, kot jo je pripravljena država sofinancirati). Res pa je, da je zasnova nove šole dejansko odstopala od dolgočasnih in ustaljenih okvirov ortogonalno vojaških zasnov, ki pa jih je res možno zgraditi brez ustvarjalnega truda, zgolj z rutino in seveda z večjim in lažjim zaslužkom gradbenih firm. Zato smo na omenjenem natečaju (v komisiji je bil tudi župan) tudi izbrali najboljšo rešitev z zavestjo, da si naši otroci zaslužijo najboljšo šolo, pa četudi bi bila malce dražja (po zagotovilih projektanta bi bila celo cenejša). Še ena možnost za preboj iz sivega povprečja je torej izgubljena. Toliko v pojasnilo vsem bodočim učencem nove osnovne šole. Končna sodba bo namreč njihova. ■

Levo

od vzhodnega bloka

Kje je to, bo prej ko slej postalo jasno vsakomur, ki se bo potrudil zdržati v branju do konca zapisa. Le to bi še svetoval, da bi včasih veljalo kakšen stavek prebrati dvakrat ter, da bi sem ter tja bralec poškilil tudi med vrstice. Pa se spustimo proti toku reke Pake do njenega ovinka, kjer njena struga zavije skoraj devetdeset stopinj proti njenemu izviru. Smo v središču prestolnice Šaleške doline, v mestu s pestro pol stoletno novejšo zgodovino. O vrlih Zaleščanih Gustava Šiliha kdaj kasneje, tokrat le o najaktualnejših zgodah in nerodah, ki so te in okoliške kraje doletele pred nedavnim.

V petek, 20. septembra so med drugimi priznanji in nagradami MO Velenje v Velenju podelili tudi visoko priznanje "častni občan". Prejel ga je nedvomno zaslužen meščan, prof. mag. Ivan Marin. Znan "Starovelenjčan" je ob tem pripomnil, "zlomka, a dveh priznanj častni občan pa ne bi zmogli podeliti v enem letu?! No, zdaj je kar je, Ivan Atelšek, graditelj Velenja in Gorenja se prav gotovo ne bo nikoli tako ponižal, da bi koga prosil za priznanje... ki so mu ga ljudje, javnost in mediji podelili že davnega dne. Le MO Velenje (še) NE!

Bodo sredi najlepših sadovnjakov v Velenju pognale moderne stanovanjske vile?

Foto: Jože Miklavc

jutri raslo na opevani slovenski kmetijski zemlji?! In kaj bomo uživali v obliki barvitih sadežev in zelenjave iz uvoza produktivnejše EU?! Mnogo več gnojil in škropiv ter kloniranih pridelkov! Bodo jablane ob Celjski cesti v sadovnjaku KZ Šaleška dolina prihodnjo pomlad zadnjič cvetele?

Na "Gori jurišev" se je pred kratkim srečala množica planincev in borcev NOB ter vojne za Slovenijo z vseh vetrov med Šaleško, Zgornjesavinjsko in Koroško. Na srečanju ni bilo vojne, bilo pa je vihravo, s harmoniko, z golažem in govori. Predvolilnih obljub ni bilo, povedano pa je bilo jasno, da se tudi danes natančno ve, kdo se je boril (in se bori še danes) za svobodno slovensko zemljo in za ponos našega naroda. Ivan Dolničar je osrednjega govornika ob tej priložnosti javno pohvalil!

Kandidat za župana Občine Šmartno ob Paki Lojz Podgoršek (v Listu kuka izpod klobuka), je tik pred izidom Lista dobil konkurenco. Med župane se namerava vpisati tudi Janko Kopušar, brat sedanjega šoštanjkega župana Milana Kopušarja. Če je poslanec v Državnem zboru Milan Kopušar v Gaberkah jezdil kravo, pričakujejo v kraju pod Goro Oljko, da bo Janko ob Martinovem prijezdil na belem konju kot "Šent Martin", ki bo blagoslovljal vin!

Pokončno držo pa na volitvah župan Občine Šoštanj pričakujemo tudi od sedanjega župana Milana Kopušarja, ki je ob svetnikih Sveta Občine Šoštanj, pogostokrat z dejanji in optimizmom razsvetljeval Šoštanj, mesto svetlobe in deželo Šoštanjko! ■

Tudi letos so jablane v sadovnjakih Kmetijstva Šaleška dolina obilo obrodile. Še zlasti je bil lep pridelek vizavi velenjske policijske uprave. Medtem, ko so občinski mlini MO Velenje jabolka KZ Šaleška dolina že zmleli in predelali v donosejše gradbene parcele, se kmetijstvu na splošno in pridelovalcem iz Šoštanja in velenjskega Turna šibijo kolena. Kaj bo

Naše korenine

Moji spomini na življenje v Šoštanju med obema svetovnima vojnama

Maks Dvornik

Mestna občina Šoštanj je imela voz za škropljenje cest proti prahu in mrliški voz za pogreb občanov. Prav tako je bil pri občini tudi urad za merjenje šodov in uteži. Privatne osebne avtomobile so imeli Šoštanjčani: Senica, Kunst, Vošnjak, Kozlevčar, Šnajder. Vasle je imel avtobus. Šofer Viktor Taktor je vozil vsak torek in petek v Slovenj Gradec na okrajno glavarstvo in po naročilu na izlete in v zdravilišče za tuberkulozo v Topolšico.

Imeli smo ljudsko knjižnico ter dobrodelno ustanovo Rdeči križ. Občina je imela policaja J. Slomška in nočnega čuvaja gospoda Polanca, ki je prižigal in ugašal luči ponoči po ulicah, ter poseben prostor za streznitev pijancev in razgrajačev.

Na Brišnikovem jezu je g. Kocjanc napravil kopališče na Rivijeri. Za dva dinarja se je kopal lahko vsak. Sicer so se pa Šoštanjčani in mladina lahko kopali na Apatovem jezu, od tam je tekla struga na Vošnjakovo hidroelektrarno pri Agrariji. Kopali pa smo se lahko tudi v "kurjih lokah". Tam je bil primeren tolmun za plavanje. Tudi na Brišnikovem jezu je bilo za bolj zahtevne kopalce in skalalce v vodo prav primerno.

V Šoštanju se je leta 1922 ustavil potujoči kino, katerega lastnik je bil Čeh Maks Kratila. Hotelir Kunst mu je dal na razpolago dvorano, ki jo je imel za splošne prireditve, za predvajanje kinopredstav. Na dvorišču je namestil svoj generator za proizvodnjo električnega toka s primerno močjo za kinoprojektor. Kmalu je bila pri Kunstu dvorana premajhna, zato se je našel primeren prostor v hotelu Jugoslavija pri Vasletu v prvem nadstropju. Tu je bila dvorana primernejša in akustična v splošno zadovoljstvo gledalcev. Predvajali so se nemi filmi s spremljavo klavirja - igrala je gospa Stopar. Predvajali so filme: Plesalka smrti, Hari Pil, Rintintin, Robinzon, Carski sel, Ladja Potemkin, Edi Polo, Roman Novaro, Pat in Patašon,

Giuseppe Garibaldi in druge. Nekako deset let kasneje smo se razveselili prvih zvočnih filmov in med prvimi se spomnim filmov: Pastir Kostja, Dve srci v taktu, Gore v plamenih in druge. V začetku je bil takšen naval na kinopredstave, da so morali filme ponavljati več dni zaporedoma, saj je bil to šele začetek zvočnih filmov. Ko je kino odkupil lastnik hotela, se je privadil predvajanja tast novega lastnika g. Jože Destovnik, ki je bil odtlej kinooperater in je nabavljal filme.

Omeniti je potrebno tudi, da je sokolska amaterska igralska skupina vsako leto uprizorila eno ali tudi dve igri in je bil vedno velik obisk. Nekaj teh iger: Deseti brat, Mlinarjev Janez, Krjavelj, Noterdomski zvonar, Lepa Vida, Vzoren soprog, Gospa ministrica, Veseli dan ali Matiček se ženi in druge.

V spremljavi zabavnega orkestra, ki ga je vodil g. Luce Koricki, je bilo odigranih tudi nekaj operet, kot so Mežnarjeva Lizika, Študent naj bo in Veleturist. Nekatere igre so ponavljali večkrat, z nekaterimi pa so gostovali pri sosednjih sokolskih društvih v Velenju, Mozirju, na Vranskem, v Slovenj Gradcu.

Hvalevredno je bilo Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj. Ustanovljeno je bilo leta 1879 in je s svojimi člani sodelovalo pri gašenju vseh požarov v mestu in v bližnji okolici. Pri poplavih reke Pake, ki je vsako leto napravila nemalo škode ne samo na polju, ampak tudi po hišah, predvsem po kleteh, je bilo treba z gasilsko črpalko izčrpati vodo. Vse to so požrtvovalni gasilci vselej radi delali, kjer je le bilo potrebno. Tudi pri prostovoljnih akcijah so vedno sodelovali. Vsako leto so priredili vrtno veselico, združeno z gasilskimi vajami s staro in novejšo gasilsko opremo. Narod je s svojo navzočnostjo izkazal hvaležnost in spoštovanje do gasilcev. Tudi meddruštvene vaje in tekmovanja z gasilsko opremo so bila prav tako zanimiva, kjer najboljša izurjenost in iznajdljivost pri uporabi opreme prideta do izraza in pripeljeta do

uspeha.

Šoštanj je znan po domačem umetniku kiparju Ivanu Napotniku, ki je konec svetovne vojne dočkal v rojstnem kraju Zavodnje, kjer je bil kot vojni rojenec na zdravljenju in tam nadaljeval s kiparjenjem in rezbarjenjem raznih kipcev in skulptur iz lesa. Njegovo delo je odraz umetniške ustvarjalnosti, ki si jo je pridobil pri študiju v inozemstvu na Dunaju in na Češkem ter pri raznih umetnikih, kjer je služboval.

Pred vsakim večjim praznikom so bili sejmi. Prodajalo se je vse mogoče od tekstilnih izdelkov, osebnega perila, obutve in živil, seveda tudi bratcev - krošnjarjev ni manjkalo. Spomladi in jeseni sta bila še živinska sejma, kjer se je zamenjevalo in mešetarilo z živino. Takrat je bilo v Šoštanju živahno in gostinci so imeli polne roke dela. Kadar smo bili fantje posebno razpoloženi, smo se zvečer, ko je bilo sokolske telovdabe konec - to je ob 10. uri zvečer - ustavili pod kostonji pri Šmigovem in zapeli kakšno domačo pesem, za konec pa šoštanjsko himno, ki se je glasila takole:

*Mi, Šoštanjčani to smo fantiči,
ki jih nobeden strup ne uniči,
to vsako dekle dobro ve,
da Šoštanjčan prav dober je,
mi pa naprej, mi pa naprej,
mi pa naprej, mi pa naprej,
dokler je vinca kej, vinca kej,
naj svet Martin, naj svet Martin
požegna ga, požegna ga,
debelo gos naj zraven da.
ltd.*

Skoraj vsako leto je prišla spomladi v Šoštanj ciganska družina Roj s svojim vrtljakom in gugalniki. To je bilo veselje za mladež in tudi za malo starejše. Tudi potujoči cirkusi so nas večkrat obiskali, predvsem cirkus Roni je imel eksotične živali, konje, ponije in razne ptice, medveda in kače. Znani vrhovodec iz

Maribora je večkrat prišel s svojo ekipo v Šoštanj. Na glavnem trgu so napeli žico od Zelišča do Kunsta ter izvajali svoje atrakcije, vožnjo na kolesu in razne vaje na trapezu. Gledalci so z občudovanjem spremljali izvajanje artista.

V jeseni se je začela sezona vinskih trgatve. Društva so pohitela z veselicami, da bi si nabrali čim več sredstev za svoje potrebe, po pravilu: Kdor prej pride, prej melje.

Prvi december je bil državni praznik "ujedinenje". Vsa društva in vsi šolarji so v uniformah z godbo na čelu v povorki šli v cerkev k maši in potem so maši je bila v Sokolskem domu proslava, kot se šika za tak praznik. Popoldan je Sokolsko društvo priredilo telovadno akademijo in slavnostno podelitev priznanj najzaslužnejšim članom društva.

Leta 1930 je občina Šoštanj uvedla "kuluk", to je 3 dni udarniškega dela ali denarni prispevek. Za našo hišo, Primorska 5, sem delal na cesti v Penku, kjer smo kopali kanal čez glavno cesto v dolžini 10 metrov. Isto leto je Šoštanj obiskal tudi zloglasni ravbar Grebenšek. Zvečer je prišel k nam v gostilno. Pri skalici in tu prespal, a zjutraj ga ni bilo več, saj je odšel neznano kam. Zjutraj sta prišla orožnika z vestjo, da je bil ta gost ravbar Grebenšek. Prejšnjo noč je bil v Šentandražu okraden bogat kmet. Najbrž je bil tat ravno on.

Za kulturo in razvedrilo je skrbelo turistično društvo. Vsako leto je priredilo maškarado - povorko s pustnimi maskami in prikazom, recimo, reguliranja Pake. To so izvedli tako, da so na zgornji strani mostu z "ajmerji" zaje-

ter dajal poklicne in življenjske nasvete in prodajal svojo knjigo Naš život i okultne tajne. Kupec knjige je dobil brezplačno življenjsko analizo. Tudi Svengali, svetovno znani hipnotizer, je izvajal svoje čarovnije pred gledalci. Fregul in Reta sta tudi večkrat prišla in izvajala hipnotizerske čarovnije v splošno zadovoljstvo gledalcev. Občasno so prišli donski kozaki za nekaj dni. Na nogometnem igrišču so izvajali atrakcije med jahanjem na konjih, predvsem pa peli ruske pesmi kot Ej juhnem, Volga, Kalinka itd. Leta 1939 je v jeseni obiskal Šoštanj znan razbojnik Hace. Pri slaščičarju Kajbu je nakupil slaščic in nasgručo fantov - povabil, da mu pomagamo pojesti, in to v gostilni pri Pleteršku. Zvečer pa je šel z nami bedet k mrliču h p.d. Grmadetu v Metleče. Drugi dan smo šele izvedeli, ko so

nas zasliševali orožniki, da je bil ta mladenič "car slovenskih tolovajev" Tone Hace. Z nami je bil zelo prijazen in družaben.

V vsakem kraju imamo posebnosti - osebe, ki se jih radi spominjamo. Tako sta tudi v Šoštanju bila dva, in sicer g. Verhovnik, vojni invalid, ki je zgubil spodnji del noge v I. svet. vojni in je uporabljal bergle pri hoji. Klicali so ga "aintacler", za kar je bil hud in se je jezil predvsem, kadar ga je imel pod kapo. V gostilnah so ga imeli kar radi, ker je imel citre, na katere je kar dobro igral in zraven pel. Bil je pač vinski bratec, znan po vseh gostilnah. Bil je vdovec in je stanoval v ubožni hiši. Drugi posebnost pa je bil g. Kocjanc, upokojeni carinski uslužbenec, pravili so mu "mulitrajber". Bil je samski in veseljak, poln raznih idej. Nekega dne je povabil v gostilno Cerovšek njemu pozna-

Igralska skupina "Sokola" leta 1929 - igra "Graničarji".

Foto: Arhiv KC IN

Vsako leto je Sokolsko društvo Šoštanj priredilo Miklavževanje z veselico. Najbolj se je tega veselila mladina, ker so simpatizerji društva pripravili sladkarije in praktična darila, ki jih je Miklavž podaril raznim članom in udeležencem. v Sokolskem domu je bila vsako leto najbolj obiskana prireditve Silvestrovanje. Takrat je vsako leto prihajal igrat ansambel Roni jazz, to je bil priznani kvartet, v katerem so igrali znani glasbeniki, med katerimi sta bila tudi glasbenika Bojan Adamič in Ati Sos. Njihova glasba je spodbudila staro in mlado k splošnemu rajanju. Ob polnoči je predstavnik Sokola vsem navzočim zaželel obilo sreče v novem letu.

mali vodo in jo na drugi strani mostu vlivali nazaj v Pako. Postavljali so javna stranišča, ki jih ni bilo; ali mlin za pomlajevanje starih žensk in menjanje župana ter druge podobne primere. V Sokolskem domu je društvo Sokol priredilo maškarado s tekmovanjem mask: najlepše so bile nagrajene. Kmalu po pustu je Planinsko društvo Šoštanj priredilo planinski ples, združen z veselico. Obisk je bil množičen, saj so se ga udeležili tudi člani drugih okoliških društev. Bile so tudi plesne vaje, ki jih je priredilo Sokolsko društvo. Plesni učitelj je bil Srečko Robinščak. Za zaključek je bila čajanka. Večkrat je prišel v Šoštanj psihografolog F.T. Karmah, ki je analiziral pisavo

ne uradnike, učiteljstvo in starejšo mladino, da bi pokazal načrte za izdelavo letala na nožni pogon in obrazložil zamisel tega konstrukta. Navzoči smo kazali zanimanje in odobravanje ob prikazanih načrtih, kar je g. Kocjancu tako prijalo, da je z nekaj litri vina počastil navzoče, kar sicer ni bilo v njegovi navadi. Nekako dve leti pozneje je tudi on sodeloval pri letalskem prazniku v Lajšah, kjer smo krstili v Šoštanju izdelano jadralno letalo z imenom Bovha in uživali pri prvem poletu letala z Verhovnikovega hriba. ■

Zapiske ureja prof. Tone Ravnikar

Nadaljevanje prihodnjič

Jesen(i) v gorah

Poletje se poslavlja, z njim pa tudi zahtevnejše ture v gore. No, vsaj za večino ljubiteljev gora in planin. Jesen s svojimi čudovitimi barvami vabi medse. Rjava, rdeča, rumena, zlata barva pričarajo pravo pravljico vzdušje. Zato vam bomo tokrat predstavili eno najlepših planinskih pravljic - Pravljico o Zlatorogu.

Na Gorenjskem, od koder izvira pripoved, so dandanes redke babice in dedki, ki svojim vnukom še vedo povedati pravljico o Zlatorogu. Celo v Bohinju je pravljica skoraj pozabljena. Malemu Jaku Čopu jo je v otroštvu pripovedoval oče vsakokrat, ko se je vračal z gora. Po ustaljeni navadi je oče prinesel s seboj šopek alpskih pečnikov (armeria maritima, subs. alpina), ki so mu nato služili kot uvod k pravljici. Te okrogle, rdeče cvetlice so namreč v očetovi pripovedi zrasle iz kapelj Zlatorogove krvi. Katere izmed njih so pristne, Zlatorogove, mu je razlagal oče, pa se pokaže pri potegu iz pečlja korenin, kajti le-ta je pri pravih krvavo rdeča.

Najlepšo slovensko pripovedko je sicer spenil Rudolf Baumbach, nemški državljani, objavil jo je v nemščini K. Dežman v Ljubljani leta 1868. Ni ga bilo našega človeka, ki bi spenil to pripovedko v slovenskem jeziku, vendarle pa imamo vzoren slovenski prevod pesnika Antona Funtka. Se je pa tudi sam Baumbach tako vživel v naše planine in v pristno, sanjavo dušo našega naroda, da ga smemo šteti med naše pesnike, čeprav je pesnil v tujem jeziku. Jezik je tuj, duh pa je naš, meni Jože Abram. (Bogatin. V: Baumbach, R.: Zlatorog: planinska pravljica)

Pravljica o Zlatorogu govori (na kratko) o: ... dolini Triglavskih jezer in skalnati Komni, kjer je bil nekoč planinski raj. Tam so prebivale bele žene, bitja milega, usmiljenega srca, ki se jih ljudje še dandanes hvaležno spominjajo. Pogosto so zahajale v dolino, da so pomagale siromakom v stiski. Porodnicam so stale ob strani in fantje, ki so jih matere rodile z njihovo pomočjo, so bili vse življenje pod posebnim varstvom belih žena. Pastirje so učile spoznavati zdravilne moči zelišč. Na golih gorskih pečinah je po njihovem posredovanju poganjala krepka trava in so se kože siromakov lahko do sitega najedle. Zahvali dolincev so se izogibale in če se je kdo drznil njim približati, so mu grozile in branile nadaljnjo pot z grozečimi gibi.

Po grebenu, čigar stene strmo padajo v Soško dolino, so se pasle njihove snežnobeke kože. Te kože je vodil postaven kozel z zlatimi rogovi, imenovan Zlatorog. Bele žene so ga naredile neranjivega. Četudi bi ga zadelo lovčeva krogla, kamor koli bi padla samo kaplja njegove krvi, bodisi na skalo ali na ledeno snežno plan, pri prči je pognala iz vsake kaplje krvi zel čudovite zdravilne moči, triglavska roža.

Ko je Zlatorog použil list te zeli, je na mah ozdravel, četudi ga je zadela krogla v srce. Še močnejši je bil čar njegovih rogov. Komur bi uspelo, da bi se Zlatorogu približal in bi uplenil enega izmed njegovih zlatih rogov, bi tako imel v rokah ključ do vseh zlatih in srebrnih zakladov, ki jih večglava kača varuje v gori Bogatin.

Zaplet in razplet zgodbe se že nakazuje. Lakomen lovec in drugi nesrečno zaljubljeni fant sta želela priti do bogastva. Četudi sta zadela Zlatoroga, se je le-ta okrepil s "čudotvorno" rožo in pognal mladega fanta v dolino. Šele ko so se vrnile lastovice in je Soča narasla od raztopljenega snega v gorah, je priplavalo po reki truplo lovca. V roki je držal šopek triglavskih rož.

Ko so pozno poleti pastirji prišli na Jezersko planino, so zagledali pusto skalnato krajino. Bele žene so se za zmeraj ločile od tega kraja in z njimi bele kože. O nekdanjem planinskem raji ni smelo ostati najmanjše sledi. Zlatorog je jezen razril lepe travnate pašnike; še dandanes se vidi v skalnatih tleh odtiski zlatih rogov.

Pravljica tako simbolično govori o človeškem napuhu in je opozorilo vsem pohlepni posegom v naravo. Danes lahko pravljico o Zlatorogu razumemo kot vzpodbudo za ohranitev ljudskega izročila in gojenje spoštivejšega odnosa do našega okolja.

KAM se lahko "podate" s planinskim društvom Šoštanj to jesen?

- V septembru Občina Šoštanj praznuje svoj praznik. Planinci smo v sklop praznovanja vključeni s pohodom na najvišji vrh občine - Smrekovec.

29. septembra ob 8.00 uri je organiziran tradicionalni pohod na Smrekovec izpred gostišča Grebenšek. Na vrhu bo brezplačen golaž (PD Šoštanj in Občina Šoštanj),

- 12. oktobra bomo skupaj dokončali Zasavsko pot (vodnika Evgen in Brina),

- prav tako 12. oktobra MO organizira planinsko orientacijsko tekmovanje,

- 26. oktobra pa se lahko pridružite Miranu in Vladu na izletu v neznano. Več informacij o prireditvah, izletih in ostalih akcijah lahko preberete na spletni strani

<http://www.planinskodrustvo-sostanj.si/> ali na društvenih plakatih po mestu in okolici.

Vabljeni v našo družbo! ■

Brina Jerič

David Sevčnikar - državni prvak v odbojki na mivki

Vsi ljubitelji odbojke dobro poznajo črnolasega mladeniča iz Lajš pri Šoštanju. Ob velikem uspehu na državnem prvenstvu v odbojki na mivki pa je prav, da ga podrobneje predstavimo tudi ostalim.

Ime: **David**

Priimek: **Sevčnikar**

Rojen: **18. 9. 1979**

Stanujoč: **Topolšica 206 a**

Višina: **190 cm**

Teža: **83 kg**

Klub: **OK Šoštanj-Topolšica**

Največji uspehi na mivki: leta 1999 6. mesto na evropskem mladinskem prvenstvu v Grčiji (Atene), leta 2001 državni prvak do 23 let, leta 2002 zmaga na treh turnirjih Siemens Beach volley CUP 2002, vključno tudi z naslovom državnega prvaka v Izoli.

Sicer pa je tekmovanje potekalo po nekoliko spremenjeni formuli. Prvi štirje turnirji so šteli samo kot kvalifikacije za zaključni turnir, ki je štel tudi za naslov državnega prvaka. Prizorišča pa so bila v Izoli, Novem mestu, Slovenski Bistrici in znova v Izoli.

David Sevčnikar pa ni nastopal sam. Skupaj s prijateljem Rokom Satlerjem tvorita ekipo FUJITSU-SIEMENS, ki je bila najboljša. Z medaljo okoli vratu je z veseljem strnil svoje občutke tudi za bralce Lista.

Kaj je letos odločilno vplivalo na odlično igro, ki jo z Rokom prikazujeta na turnirjih?

Že v lanskem letu sva pokazala nekaj dobrih iger, rezultati pa vseeno niso bili vrhunski. To je bila predvsem posledica neuigranosti, saj je bila lanska sezona prva, ko sva igrala skupaj. S precej odrekanja sva igro letos izboljšala, rezultati pa so temu primerni.

Sevčnikar na sprejemu pri županu.

Foto: Milojka Komprej

Kako usklajujeta treninge, saj je Rok doma iz Ljubljane in je razdalja precejšnja?

To je res manjša ovira. Kraje treninga je pač treba uskladiti. Včasih trenirava pri meni, drugič pri Roku, največkrat pa na nevtralnem terenu. Pa tudi zunaj odbojarskih igrišč se odlično razumeva, tako da je to še dodatna prednost.

Na turnirjih se v zaključnih bojih pojavljajo letos ista imena in ekipe. To verjetno ni naključje.

Najboljše ekipe letos res nekoliko odstopajo. To je predvsem posledica izkušenj in uigranosti, ki se z leti skupnega igranja zelo izpopolni. Je pa želja ostalih, da se nam čim prej približajo ali nas celo premagajo. V podobnem položaju sva bila z Rokom lansko sezono. Že v naslednji sezoni se lahko stanje moči precej spremeni.

Ali je letošnja sezona na mivki za vaju že končana?

Do 20. avgusta bova nastopala na turnirjih po Sloveniji, 22. pa se prične turnir evropske serije v Zagrebu. Tam bi rada dosegla dobro uvrstitev, hkrati pa tudi ugotovila, kakšna je najina vrednost v evropskem merilu. Letos je tudi evropsko prvenstvo ...

Za uspeh na zaključnem turnirju se je bilo treba pošteno potruditi?

Vse ekipe so proti nama igrale še posebej motivirano, saj sva v Izolo prišla kot favorita. Že v četrtfinalu je bila tekma zelo napeta, najina nasprotnika (Perhaj in Makovec) pa sta prikazala odlično igro. Veterana v polfinalu (Fujs in Hafner) sta bila za odtenek slabša, igra v finalu pa je bila spektakularna. Polne tribune in prisotnost TV kamer je bil še dodaten razlog za najboljšo igro na turnirju. Ekipa Pomurka - Agens, za katero nastopata Škorc in Bačvič, nama je bila najbolj nevarna že na prejšnjih turnirjih. Prvi set je bil prava poslastica za ljubitelje odbojke na mivki. V zelo tesni končnici sva z Rokom imela tudi malce sreče. Zmaga je nama dala še dodatnih moči za igro v drugem setu. Prepričljiva zmaga je bila dejansko zaslužena, saj so nama za uspeh vsi iskreno čestitali.

Kakšni pa so vaжинi cilji za prihodnje sezone?

Če bo možno, bi rada več igrala z evropskimi ekipami in sodelovala tudi na tekmovanjih v tujini. Samo s takšnim načinom igranja in razmišljanja se je možno uveljaviti tudi zunaj naših meja.

Naslov državnega prvaka v odbojki na mivki je torej samo vmesna postaja do še večjih uspehov. Ambiciozni športniki imajo vsekakor določeno prednost. Še enkrat iskrene čestitke in še veliko uspehov tako v dvorani kot na mivki. ■

Milojka komprej

Ekipa NK Šoštanj.

Foto: Zdravko Kočevar

Ali bodo spremembe prinesle pričakovano?

V 3. SNL - SEVER je odigran že 6. krog. Nogometaši NK Šoštanj so trenutno na osmem mestu z osmimi točkami. V 6. krogu so gostovali v Rogatcu pri ekipi Mons Claudius in zmagali z izidom 2:1 ter tako nadoknadili izgubljene točke iz prejšnjega kroga, ko so doživeli poraz na domačem igrišču proti ekipi Pohorja iz Ruš.

Tekmovanje v 3. SNL - SEVER je moštvo Usnjarja začelo z novim imenom. To je NK ŠOŠTANJ. Prav tako je novo vodstvo kluba. 25. aprila t.l. je na izrednem občnem zboru društva prišlo do izvolitve novega vodstva. Društvo se je preimenovalo v klub, dopolnjen oziroma obnovljen je bil statut in NK USNJAR se je preimenoval v NK ŠOŠTANJ.

Za predsednika kluba je imenovan Matjaž Cesar, za podpredsednika Marjan Vrtačnik, za tehničnega direktorja Robi Lah. V vodstvo kluba so bili imenovani še Ratko Stevančević, Drago Kostanjšek in Urška Kurnik. Za trenerja prvega moštva je bil izbran Ervin Polovšak.

Igralski kader prve ekipe sloni na domačih igralcih. Na dvojni registraciji pa je nekaj igralcev NK Rudarja in NK Era Šmartno.

Do sprememb je prišlo zaradi izredno slabega finančnega stanja, kar je pogojevalo nadaljnje tekmovanje kluba v 3. SNL in slabšanje medsebojnih odnosov. Vse to pa se je odražalo na rezultatih in vprašljiv je bil obstanek v ligi.

Novo vodstvo si je postavilo nalogo, da izboljša odnose v ekipi in naredi vse, da ekipa obstane v 3. SNL. V prvem moštvu prevladujejo igralci iz Šoštanja. Posebna pozornost se namenja delu z mlajšimi selekcijami, mladinci, kadeti in pionirji. Za delo s selekcijami so v klub angažirali štiri priznane strokovnjake. Da pa niso ostali samo pri besedah, je dokaz šola nogometa za dečke in deklice do deset let.

Delo nove uprave je opazno tudi na ureditvi štadiona in njegove okolice. Urejena sta novo parkirišče in okolica. Za kakšne večje posege pa še ni čas zaradi nedokončanih postopkov denacionalizacije.

Pa še cilj in želje vodstva kluba v sezoni 2002/2003?

S prvim moštvom osvojiti enega od prvih treh mest v 3. SNL - SEVER. Želijo si večje število gledalcev in navijačev na domačih tekmah, ki bodo lahko uživali v dobrih predstavah NK Šoštanj in s svojim športnim navijanjem prispevali k čim boljšim rezultatom svojega kluba. Mislim, da so poteze vodstva prave in da bodo prinesle pričakovane rezultate. ■

BrankoV

Ervin Polovšak.

Foto: Zdravko Kočevar

Šport ob zaključku poletja

Poletje je čas dopustov, počitnic in aktivnega preživljanja prostega časa. Tudi šport najde svoje mesto pod poletnim soncem, a je le-ta v veliki meri zunaj različnih organiziranih aktivnosti in tekmovanj. Poznamo tudi izjeme, kot so nogomet, planinstvo, taborništvo, jamarstvo, odbojka na mivki ipd., za katere je to glavna sezona.

Čas po koncu kolektivnih dopustov je namenjen tudi prvim sestankom in začetkom dela v novih tekmovalnih sezonah in novih sezonah rekreacijske vadbe. Potrebno se je spopasti s "papirnato vojno", urediti stvari v lastnih vrstah in pričeti pripravljati programe.

Športna zveza Šoštanj se je na svojem prvem popočitniškem sestanku lotila vroče teme: Letnega programa športa Občine Šoštanj za leto 2003, katerega določa nov pravilnik za področje športa. Na osnovi letnega programa, ki ga sprejema Svet Občine Šoštanj, so navedene višine finančnih sredstev, ki jih bo občina namenila za posamezne športne programe v prihodnjem letu. Tako kot na drugih področjih, tudi na športnem nikoli ni dovolj denarja, a je kljub temu uspelo pripraviti kompromisno rešitev. Praksa v letu 2003 pa bo pokazala, kako pravično so bila sredstva razporejena.

Največja športna prireditev v Občini Šoštanj so vsako leto Dnevi rekreacije. Opis in seznam le-teh je objavljen v posebnem prispevku.

V juliju in avgustu je bil javno objavljen razpis za koriščenje Doma TVD Partizan Šoštanj, na katerega se je odzvalo kar nekaj društev. Prostih je še nekaj terminov, predvsem v dopoldanskem času ter ob sobotah in nedeljah.

Na seji je bil imenovan tudi nov Strokovni svet Športne zveze Šoštanj, katerega delovno področje je zelo široko. Člani sveta so Boris Plamberger (šolski šport), Nikolaj Pozniak, Borut Cerar in Robi Lah (tekmovalni šport), Vid Novak (specifični šport), Peter Bolha (športna rekreacija) in Anton Rehar (športni novinar).

Še vedno velja poziv vsem športnim društvom, da na naslov:

Športna zveza Šoštanj

p.p. 26

3325 Šoštanj

el. pošta: info@sportna-zveza-sostanj.si

posredujejo podatke o športnih prireditvah in aktivnostih, ki se bodo objavili v Šoštanjškem športnem napovedniku. ■

Bojan Rotovnik

Obvestilo Športne zveze Šoštanj vsem športnim društvom

Upravni odbor Športne zveze Šoštanj je na svoji 3. seji, ki je bila 27. avgusta 2002, potrdil sistem organiziranja športnih turnirjev za pokal mesta in Občine Šoštanj:

1. Športne turnirje v posamezni športni panogi za pokal Občine Šoštanj lahko enkrat letno organizira športno društvo s sedežem v Občini Šoštanj, ki je nosilec te športne panoge. Če nosilec določene športne panoge ne organizira turnirjev za pokal Občine Šoštanj, lahko izvedbo turnirjev prevzame drugo športno društvo s sedežem v Občini Šoštanj, če se s tem strinja tudi nosilec športne panoge. V obeh primerih mora organizator pridobiti soglasje za uporabo imena (pokal Občine Šoštanj) od župana Občine Šoštanj.

2. Športne turnirje v posamezni športni panogi za pokal mesta Šoštanj lahko enkrat letno organizira športno društvo s sedežem v Občini Šoštanj,

ki je nosilec te športne panoge. Če nosilec določene športne panoge ne organizira turnirjev za pokal mesta Šoštanj, lahko izvedbo turnirjev prevzame drugo športno društvo s sedežem v Občini Šoštanj, če se s tem strinja tudi nosilec športne panoge. V obeh primerih mora organizator pridobiti soglasje za uporabo imena (pokal mesta Šoštanj) od predsednika Krajevne skupnosti Šoštanj.

Športna zveza Šoštanj v izogib nepotrebnim nesporazumom poziva vsa športna društva, da upoštevajo zgornji sistem organiziranja športnih turnirjev za pokal mesta in Občine Šoštanj. ■

Športna zveza Šoštanj

Tradicionalne vaške igre v tekmovalnem duhu

Turistično društvo Šmartno ob Paki je na tretjo nedeljo v septembru tudi letos pripravilo tradicionalno prireditev VAŠKE IGRE.

Že samo ime družabnega srečanja krajanov vaških skupnosti v občini Šmartno ob Paki povezuje vse dimenzije pomena besede igra, ko se igrajo odrasli. A pomembno je, da se ne prestopi okvirov igranja in da je vse skupaj odeto v obilico smeha in zabave. Potem tekmovalnost izgubi tisti svoj naboj, ki je v našem načinu življenja že tako vse preveč prisoten in nima prav ničesar skupnega z osnovnim namenom vaških iger. In organizatorjem je tudi letos uspelo združiti vse potrebne elemente za zabavno in pristrčno nedeljsko popoldne za vse tiste, ki so se zbrali na prostoru ob brunarici v Šmartnem, zdaj že tradicionalnem prizorišču iger. In zabavali so se tudi predvsem tekmovalci in tekmovalke. Od desetih vaških skupnosti so tokrat manjkali le Malovršani. Za lepe pokale, predvsem pa prestižen naziv najboljših v deželi šmarški, se je tako potegovalo devet ekip, ki so na žirijo hotele napraviti čim boljši vtis že s samim prihodom na prizorišče iger. Tako smo lahko videli pravo parado domiselno okrašenih voz, s katerih so mahali odlično razpoloženi predstavniki vaških skupnosti, odločeni, da bo največji pokal letos njihov. Prav zaradi te odločnosti smo spremljali zagrizen boj v štafetnem prenosu krompirja, kotaljenju velike buče in prevažanju jabolk z živo samokolnico. Največ navijaškega adrenalina pa je pri gledalcih prav gotovo sprožilo tradicionalno vlečenje vrvi, ki je nazadnje tudi odločilo zmagovalce. Vsaj do naslednjih vaških iger bo ta naslov doma v Gorenju. Ekipa Podgore, ki je imela daleč najbolj bučne navijače, je zasedla drugo mesto, tretji pa so bili Rečičani. Vrstni red udeležencev vaških iger bo kmalu utonil v pozabo, ostal pa bo prijeten spomin na druženje in še en uspel dogodek v življenju Občine Šmartno ob Paki. ■

Mojca Ažman

Ekipa Podgore.

Foto: Arhiv

PRIDELO- VANJE OZIMNIH ŽIT

V zadnjih letih se delež površin, zasejanih z ozimnimi žiti, na našem območju zmanjšuje. Vzrokov je veliko, najpogostejše pa se za oženje poljedelskega kolobarja na račun ozimnih žit odločamo zaradi omejenosti obsega njivskih površin na kmetiji in visokih stroškov pridelave ozimnega žita na manjših površinah. Prepogosto pri tem pozabljamo na posledice ozkega kolobarja - slabšanje strukture in teksture tal, prekomerno pojavljanje posameznih vrst plevelov, škodljivcev in bolezni na njivskih površinah, enostransko založenost s posameznimi hranili, ki imajo na koncu za posledico količinsko in kakovostno zmanjševanje pridelkov ter zniževanje rentabilnosti pridelave. Morda tudi vi razmišljate, da boste v letošnji jeseni na del svojih njivskih površin posejali ozimno pšenico ali ječmen, rži ali tritikalo. V prihodnjih dneh bomo pričeli s pripravami na setev - pravo njive, odločali se bomo za primerno sorto, ...

Za pridelovanje ozimin so primerne površine, s katerih bomo predposevke pospravili vsaj do konca septembra, saj bomo le tako, v odvisnosti od vremenskih razmer, površine lahko primerno in pravočasno pripravili za setev. V primeru, da bomo ozimino sejali na težja tla, je zaželeno, da površino preorjemo vsaj 10-14 dni pred setvijo, v lahkih tleh pa 7-10 dni prej. Orjemo od 18 do 25 cm globoko. Globina oranja je odvisna od lastnosti tal in globine živice, priporočljivo pa je, da površine ne orjemo leto za letom do iste globine. Brazde po oranju razrežemo z brano in večje grude razbijemo. Tik pred setvijo pa s predsetvenikom pripravimo še setveni sloj tal do drobnogrudčave strukture. Pri pripravi površine za setev ne smemo zanemariti tudi osnovnega gnojenja. Za količino in vrsto gnojila, ki ga bomo uporabili, se najlažje odločamo na osnovi rezultatov analize tal. V primeru, da analize tal nimamo, pa se pri gnojenju lahko držimo osnovnih smernic. Ker cena mineralnih gnojil iz leta v leto raste, na kmetiji pa imamo običajno v jesenskem času na

razpolago dovolj organskih gnojil, konkretno gnojevke, lahko nekaj dni pred setvijo površino pognojimo s približno 25 m³ govejke na hektar. Priporočljiva je čim prejšnja zadelava gnojevke, saj tako zmanjšamo izgube hranil. V primeru, da bomo za jesensko gnojenje uporabili mineralna gnojila, so zato primerna mineralna gnojila z nižjo vsebnostjo dušika, kot so na primer NPK 0-18-18 (500 kg/ha), NPK 7-20-30 (400 kg/ha), NPK 8-26-26 (500 kg/ha) ali 6-12-24 (450 kg/ha). Dve tretjini gnojila zaorjemo, preostalo tretjino pa posujemo na brazdo pred brananjem. Za visoke in kakovostne pridelke pa v spomladanskem času ne smemo zanemariti dognojevanj z dušikom.

Z namenom, da po setvi dobimo dobro ukoreninjene in dovolj razvite rastline za prezimitev, ki bodo ob žetvi dale optimalno število klasov, s primerno visokim in kakovostnim pridelkom, moramo setev opraviti pravočasno, posejati pa moramo dovolj semena sorte ozimne pšenice, ječmena, rži ali tritikale, ki je primerna za naše območje. Setev na našem območju je priporočljivo opraviti med 1. in 25. oktobrom, upoštevati pa moramo optimalne roke za posamezne sorte. Prezgodnje in prepozne setve imajo za posledico nižje pridelke. Natančno količino potrebnega semena določimo glede na priporočeno gostoto sorte, ki jo bomo sejali, in na podlagi kakovostnega razreda, ki je določen s čistočo, absolutno težo in kalivostjo, kar na naših kmetijah pogosto pozabljamo in se še vedno držimo splošnih količin za setev: 180-300 kg semena ozimne pšenice na hektar, 150-210 kg semena ozimnega ječmena na hektar, 120-150 kg semena ozimne rži na hektar in 180-220 kg semena tritikale na hektar. Ker se na tržišču pojavljajo vedno nove sorte in jih je vedno več, je vedno pomembnejše, da vemo, kakšno gostoto zahteva določena sorta, saj je to eden izmed najpomembnejših faktorjev, ki vplivajo na pridelek. Setev opravimo z žitno sejnalnico na globino do 4 cm, pri tem velja pravilo, da v težkih tleh sejemo plitveje, v lažjih pa globlje. Ker je na naših prodajnih policah na voljo veliko različnih sort in se pogosto sprašujemo, katero sorto izbrati, je vsekakor pri odločitvi pametno upoštevati priporočeno sortno listo, saj so nanjo uvrščene sorte, ki so v Sloveniji že preizkušene in seveda ob upoštevanju sodobnih tehnologij dajejo količinsko in kakovostno zadovoljive pridelke. Na priporočeno sortno listo ozimnih žit za leto 2002/2003 so kot nosilne sorte ozimne pšenice uvrščene sorte marija, žitarka, srpanjka, soissons, justus, profit in renan - torej že poznane sorte. Med sorte ozimne pšenice v uvajanju so uvrščene sorte lenta, lara, GK Mura, mihelca, GK Lendava, brutus, toronto, peggasos, ludwig, ornica in tina. Zadnje tri sorte so novost na sortni listi. Sorti toronto in peggasos sta novejši sorti z visoko slamo in poznim dozo-

revanjem, primerni za setev na srednje globokih in globokih tleh, ki so dobro preskrbljena z vodo. Ker dobro izkoriščata hranila, je priporočljivo zmerno gnojenje z dušikom. Ludwig je nova sorta, ki je po obliki klasov bela golica s srednje visoko do visoko slamo in poznim dozorevanjem. Primerna je za pridelovanje na srednje globokih in globokih tleh, ki so dobro preskrbljena z vodo. Ornica je francoska sorta, ki je po obliki klasa bela golica s srednje visoko slamo in s srednje zgodnjim dozorevanjem. Primerna je za pridelovanje v vseh pridelovalnih območjih in dosega pri dobri oskrbi visoke pridelke zrnja. Tina je novejša sorta. Po obliki klasa je bela golica s srednje zgodnjim dozorevanjem. Primerna je za pridelovanje v vseh pridelovalnih območjih.

Spekter sort ozimnih ječmenov je nekoliko ožji in med nosilne sorte so tako uvrščene sorte plasant, gotic in helga (vsi trije so šestredci) ter sorti rex in astrid (dvoredca). Omenjene sorte so pridelovalcem dobro poznane. Kot sorte ozimnega ječmena v uvajanju pa so na sortno listo uvrščene sorte virgo (dvoredca) in favorit ter ornella (večredca). Virgo je nova sorta, ki je primerna za pridelovanje v vseh pridelovalnih območjih. Sorta je odporna proti poleganju in pomembnim boleznim. Favorit je sorta, ki ob dobri oskrbi posevkov daje visoke in kakovostne pridelke. Sorta je odporna proti poleganju in srednje odporna proti boleznim. Ornella je sorta z visokim potencialom za rodnost in je primerna za pridelavo v vseh pridelovalnih območjih. Sorta je odporna proti boleznim in poleganju.

Na priporočeni sortni listi ozimnih žit za leto 2002/2003 sta še dve sorti ozimne rži - warko in eho-kurz ter hibridna rž marder, ki jih pridelovalci dobro poznajo. Na priporočeno sortno listo so uvrščene še tri sorte ozimne tritikale - clercal, almo in binova. Sorta clercal je primerna za setev v bližini gozdov, kjer dela škodo divjad. Almo in binova pa sta sorti z visokim potencialom za rodnost in sta odporni proti boleznim in poleganju.

Predvsem na ekoloških kmetijah pa se v zadnjih letih pogosto odločajo za pridelovanje pire - žita, ki se dobro odziva na skromne pogoje.

Za količinsko in kakovostno primeren pridelek ozimnega žita pa na žalost pravočasna in kakovostna priprava setvišča, sama setev in izbira ustrezne sorte ne zadoščajo. Preko leta bomo morali tudi na našem območju poskrbeti za ustrezno oskrbo posevkov - varstvo pred pleveli, boleznimi in škodljivci ter primerno dognojevanje, saj sami sebi delamo gospodarsko škodo z zanemarjanjem ali le polovičnim izvajanjem potrebnih ukrepov. ■

Ribno 2002

rod Pusti grad Šoštanj

Ribno. Najbrž že vrabci na strehah čivkajo o tej gorenjski vasi- ci ob Savi, kamor vsako poletje z največjim veseljem odidejo mali in veliki, suhi in debeli, svetlolasi in temnolasi ... taborniki rodu PUSTI GRAD iz Šoštanja. Le kaj naj tokrat napišem o našem taborjenju? Pa ne mislite, da je bilo tako dolgočasno, da ne bi imela o čem pisati. Ravno nasprotno! Bilo je tako zanimivo, pestro in polno novih izkušenj, da enostavno ne vem, kje naj začnem.

Pa bom začela kar pred šoštanjsko telovadnico Kajuh 25. julija ob osmi uri zjutraj, ko se je tam zbralo okoli sto mladih tabornic in tabornikov, ki so člani našega rodu. Sledili so še zadnji objemi, poljubi in nasveti staršev, nato pa smo se odpeljali ... in se pripeljali v Ribno. Ko smo prišli v tabor, je sledilo nameščanje v šotore, spoznavanje okolice in tudi spoznavanje ljudi, kar zna biti zelo zabavno. Razdelili smo se v vode in spoznali ostale člane in vodnike, s katerimi smo se preostalih 9 dni največ družili in delovali kot celota. Tako je prvi dan zelo hitro minil v znamenju novih poznanstev in ogledovanju ukolice, izbiri vodovega imena ter izdelovanju vodove zastavice. Napočil je prvi večer in vsi taboreči smo se zbrali ob tabornem ognju, kjer se je vsak vod posebj predstavil z zanimivo točko. Seveda tu ni potrebno poudarjati, da smeha in petja ni manjkalo. Naslednji dan smo se na taborjenje že privadili in tako so ob pestrem in skrbno pripravljenem programu dnevi hitro minevali. Vsak vod si je uredil svoj vodov kotiček, prostor v gozdu, kjer si je

uredil ognjišče in po želji in sposobnostih še druge pionirske objekte. Tako je nastalo kar nekaj zanimivih kotičkov, kjer smo preživljali ure zabave in učenja. Ja, prav ste prebrali, tudi učili smo se. Toda to še zdaleč ni takšno učenje, ki se ga prakticira v šolah, marveč je predvsem pridobivanje taborniškega znanja s pomočjo lastnih izkušenj, iger, ročnega ustvarjanja itd. Za vsako starost taborečih je bil prilagojen program, tako da so s pomočjo svojih vodnikov opravljali taborniške večšine, kot so na primer poznavalec ognjev (1. razred), prva pomoč (2. razred), robinzon (3. razred), lokostrelec (4.razred) in še mnoge druge.

Za še večjo popestritev programa pa vsako leto skrbijo vodje programov, ki si venomer izmišljujejo kaj novega in še bolj zanimivega. Tako smo letos povabila na obisk zelo znanega čarovnika Harryja Potterja. Tudi mi smo se preoblekli v čarovnice in čarovnike in ta dan, ko je Harry prišel, poimenovali kar "čarovniški dan". Povabil nas je v svoj

grad "Bradavičarka" in nam hotel razkriti recept za prav poseben čarovniški napoj. Toda manjkala mu je prav posebna rastlina "taleški strminar", ki smo jo odšli skupaj poiskat. Ko smo se s to magično rastlino vrnili, so nam "Bradavičarko" prevzeli hudobni čarovniki in s skupnimi močmi in vodnimi baloni smo jih premagali in jih začarali v dobre čarovnike.

Posebnost letošnjega leta je bil tudi celodnevni izlet. Medvedki in čebelice so se odpeljali na ogled Vindgarja, nato pa odšli čofotat na radovljiški bazen. Gozdovniki in gozdovnice pa so dan preživeli v Radovljici, kjer so si ogledali dve zanimivi razstavi, nato pa so jo kar peš mahnili še do Šobca, kjer so preostanek dneva izkoristili za hlačenje in zabavo v vodi.

Ker pa v našem rodu skrbimo tudi za tradicijo, smo tudi letos v program vključili kar nekaj že tradicionalnih aktivnosti, ki so vsako leto nekoliko drugačne in še vedno zanimive. Tako smo na primer odšli peš na Bled, kjer smo nekoliko spraznili naše denarnice v trgovinah s spominki ter namočili noge v hladno Blejsko jezero. K nam so prišli še

Indijanci in krstili tiste tabornike, ki so se letos prvič udeležili taborjenja v Ribnem. Ne smem pa pozabiti omeniti še bivakiranja. Vsak vod je odšel iz tabora in eno noč prespal nekje v gozdu, kjer so si člani sami skuhal kaj dobrega za pod zob. Tisti malo mlajši so prespali kar v vodovih kotičkih, starejši in bolj izkušeni taborniki pa so odšli z zemljevidi v rokah in s šotori na ramah kar na pravi hajk. Vas zanima, kaj vse se je dogajalo še na tržnici, pravljичnem večeru, nočni orientaciji za GG-je, kopanju v Šobcu, v Saloonu, na lovu za zakladom ... in še ostalih aktivnostih?

Foto: Arhiv

Svetujem vam, da o porobnostih povprašate kar kakšno mlado tabornico ali kakšnega navihanega tabornika, ki se je našega taborjenja udeležil. Tako boste izvedeli še mnogo več zanimivosti in argumentov, zakaj postati in ostati tabornik.

Vsega lepega pa je enkrat konec in ravno tako se je zgodilo tudi na našem taborjenju. Prišel je dan, ko je bilo potrebno pakirati in pospravljati ter nenazadnje tudi oditi. Toda domov nismo prišli žalostni. Bili smo veseli, da smo lahko bili skupaj ter da smo se vrnili domov polni novih poznanstev, spominov, dogodivščin in izkušenj. Zaupam pa vam lahko tudi to, da sem slišala marsikoga, ki je rekel: "Drugo leto zagotovo spet pridem."

Na koncu pa še en skavtski pozdrav: B.P. oz. Bodite pripravljeni! ■

Tina Dobelšek, RPC

Savudrija 2002

drugi del

Sobota - drugi dan taborjenja. Budnica "Na Golici" je vrgla pokonci tudi tiste, ki so spali najtrdnjeje. Telovadba nas je še dokončno predramila in po jutranjem umivanju je sledil zajtrk. Da nismo plavalali s polnim trebuhom, smo pred odhodom na plažo pospravili šotore. Na obali smo se naučili veliko o reševanju iz vode ter o prvi pomoči. Po kosilu so se začele priprave na orientalski večer. Izdelovanje bambusovih kap, poslikava teles s kitajskimi črkami.

Ko se je kosilo poleglo, smo se napotili na plažo, kjer smo tekmovali v prvi olimpijski disciplini, v veslanju s surfom. Tekmoval je lahko cel vod, lahko le en član (takih ni bilo), lahko pa so vodi sestavili več različnih skupin. Vsaka skupina si je izbrala nekaj predmetov, s katerimi si je lahko pomagala pri potovanju s surfom do boje in nazaj. Za surfom je plaval naš načelnik Žaži, ki je mlajšim pomagal, starejše pa prej kot to oviral, tako da smo vsi imeli enake pogoje za zmago. Zmagala je druga skupina Kapitanov – 2pitani. Prijetno utrujeni smo se umili za večerjo in pripravili na šaolin večer. Da bi nam bilo vzhodnjaško življenje še bližje, smo večerjali s kitajskimi palčkami, po večerji pa smo se naučili nekaj borilnih veščin. Pred spanjem so nas obiskali še šaolin in sumo borci ter nam pokazali, kaj znajo. Po napornem dnevu se je zaslužen spanec še kako prilegel. Nedelja – tretji dan taborjenja. Po zajtrku, umivanju in pospravljanju smo se na plažo prvič odpravili ločeno. MČ (medvedki in čebelice) so namreč osvajali večšino plavalca, GG (gozdovniki in gozdnice) pa so prehodili oz. preplavali podvodno minsko polje. Izmučeni in lačni smo pojedli, kar nem je bilo dano, potem pa v likovni delavnici barvali kipce iz mavca. Ko se je kosilo poleglo, smo še malo poplavalali, GG pa so se potapljali. Ob šestih pa nas je že čakal avtobus, ki nas je peljal v Umag. V pristanišču smo se vkrcali na ladjo, s katero smo pluli do slovenske meje in nazaj. Plovbo je vsak prenesel po svoje, a na koncu smo bili vsi veseli, saj smo lahko obiskali umaške sladoledarje in stojnice, ki so nam pokazale, kakšen je pravi utrip Umaga. Z zaspano roko smo si umili zobe, najvztrajnejši pa so se šli s soslednim taborom krajo zastave.

Ponedeljek – četrti dan taborjenja. Vstajanje je bilo vsak dan težje, a mi se nismo dali. Pri zboru po zajtrku nas je zmotil prepir treh gusarjev. Gusar Janez in gusar Marko sta zvelkala gusarja Pučkija na plažo, mi pa smo jim sledili. Gusar Pučki nam je povedal, da sta mu ati in mama zaupala, kje se nahaja zemljevid zaklada in zdaj, ko ga je našel, sta mu ga ukradla gusarja Janez in Marko. Do kosila smo se kopali, potem pa sta nas spet zmotila gusarja Janez in Marko. Z glasnim preprirom nedaleč od tabora sta bila vse prej kot neopazna. Ko smo se jima približali, smo videli, da imata zdaj vsak svoj zemljevid in tako smo eni pomagali gusarju Marku, drugi pa gusarju Janezu. Dve skupini sta iskali zaklad, vendar zaklada nismo našli. Drugi tega seveda niso vedeli in vnela se je bitka za zaklad. Ko smo bili vsi premočeni od streliva (vodni baloni), smo se po dolgih pogajanjih uspeli dogovoriti, da si pokažemo, kaj smo našli. Na cilju smo namesto zaklada našli del nekega gesla (pri enih THE, pri drugih pa KICK) in sporočilo varuha zakladov, naj se ob mraku zglasimo pri velikemu svetilniku, pri treh osamljenih drevesih. Odločili smo se, da zakopljemo bojno sekiro (oziroma pobereimo vodne balone) in gremo po zaklad skupaj ter si ga razdelimo. Ko smo prišli tja, je bil tam že gusar Pučki, ki je trdil, da ima tretji del gesla. Varuh zakladov nam je povedal, da so se pred 300 leti neki taborniki sprli zaradi tega zaklada in ga zato niso dobili. Mi smo mu obljubili, da bomo še naprej tako pridni in vestni taborniki, kot nam veli dvanaest - oh, vsemogočnih - taborniških zakonov (še posebno se bomo držali dvanajestega: Tabornik živi zdravo!). Zahteval je le še celotno geslo: KICK THE MUFLON in zaklad je bil čisto naš (in od gusarja Pučkija). V črni škatli z belo smrtno glavo je več kot 300 let na nas čakal zaklad: čokoladice Kandy, katerih rok uporabe smo za las ujeli. Zahvalili smo se še varuhu zakladov ter se vrnili v tabor. Umili smo si še zobe in zaspali kot ubiti ■

POTOPIS

LANGTANG

Andreja Žak

Gore so v mojem življenju v ospredju in veliko vzponov na domačih in v zadnjih letih tudi tujih gorah mi je bilo dano. To pravim zato, ker če te gora ne sprejme, ne moreš niti na majhen hrib, kaj šele na orjaške himalajske tisočake, kjer vsak človek začuti tisto majhnost in obenem veličino vsega. Verjetno prav zaradi tega občutka ponovno vračanje nazaj v objem tega skrivnega sveta, v katerem lahko doživim sebe na čisto svoj način.

Za plezanje in ostale stvari, ki sodijo zraven, me je navdušil Dani, ki je obiskal Nepal že sedemkrat poleg plezanja v Altaju, in kot sam pravi, mu je Azija "zlezla pod kožo" in se vedno rad vrača. Ker je imel leto prej poškodovano nogo in je imel še vedno težave pri hoji, sva se odločila, da greva tokrat na trekking in čim dlje v hribe z avtobusom, da bo manj pešačenja.

Že v letu 1999 smo bili spomladi in v jeseni pod Sveto goro Macchhapucchre (6993 m), kjer smo v jeseni kot odprava plezali na Mardi Himal (5588 m) in ga tudi osvojili.

Tako so priprave tokrat potekale zelo spontano, brez predhodne navorze. Vedela sva, če imava denar in nujno opremo za hribe (dereze, čevlje, obleko, ledno orodje), je to že skoraj vse; ostalo kupujeva v Kathmanduju, kjer je vsega na pretek v 100 trgovinicah v Thamelu, kjer ponavadi prenočujemo pred in po odpravi.

Na dan odhoda, 23. 4. 2001, smo se odpeljali na Brnik, od koder sva imela ob 18.20 letalo za Dunaj, tam pa sva morala čakati na naslednjega za Kathmandu do 23.05.

Ta čas sva porabila za potepanje po kičastih trgovinicah in bila sva še polna energije. Vkrcanje na letalo Lauda air in vzlet. Potovanje z letali postane le še rutina, ki se ji ni moč izogniti, ker je razdalja prevelika za drugačno potovanje.

Torej mirna nočna vožnja v ogromni jekleni ptici, kjer nas najprej nahranijo, potem pa predvajajo TV filme in če ti ni do spanja, lahko gledaš romantične limonade. Meni je hvala Bogu do spanja in tako mi mine noč fantastično hitro in že nas začne prebujati močno sonce vzhoda. Do pristanka imamo še kakšni dve uri in pol, vozimo pa se ravno nad Pakistanom. Poskušam se prebiti mimo ljudi do WC, kjer je vse mikroskopsko majhno, tako da sem zelo vesela, da mi je vsaj tokrat moja višina v prid.

Stewardese nam vljudno povedo, v angleščini seveda, da moramo pripraviti vsaj po dve sliki za vizo, ki jo rabimo v Nepal. Spogledava se, češ ...

Letalo.

Azija se je že "začela", kajti slik ni imel nobeden od naju. Mrzlično brskava po denarnicah in najdeva po eno sliko; bo že moralo veljati.

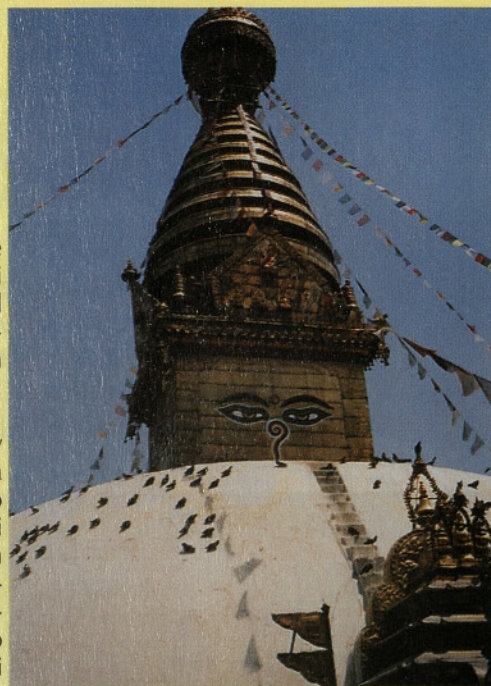
Končno prihod v Kathmandu, kjer na letališču, katerega so zopet malo dogradili (od nenapovedanih letaliških taks, seveda), opravi formalnosti in z vso prtljago odkorakava proti izhodu, kjer naju prička Mr. Harka –

zvezni oficir, postaven fant, s katerim že od predlani gojimo prijateljske odnose, saj je bil lani celo v Sloveniji na dopustu.

Harka pride z vencem rož, ki nama jih da okoli vratu v znamenje dobrodošlice in prijateljstva. Objamemo se in v tistem trenutku pozabim, da sem bila še prejšnji dan v Sloveniji, kajti Azija te vzame vsega ali pa te sploh ne vzame. Vročina, malo megleno, prah, dišeče palčke ali pa smrad, kar je v Kathmanduju skoraj vseeno, to je prvi vtis, ko se pelješ po ozkih ulicah Kathmanduja, kjer moraš imeti obvezno odprto okno na avtomobilu "taksista", s katerim naju je prišel iskat Harka. Pripeljejo nas v hotel Na-Na v Thamelu, to je turistični predel, kjer spimo za tri dolarje na noč in še voda je topla.

Naslednji dan odideva v agencijo Holiday Adventure Treks, kjer se z direktorjem Mr. Bhuwanom domenimo za odpravo v Langtang, to je dolina, ki jo obdajajo neizmerno lepi vrhovi pet-, šest- in sedemtisočakov, 30 km severno od Kathmanduja.

Nakupim še vse potrebno za hribe, kajti naslednji dan odrinemo skupaj z nosačem Ram Candro in Harko, torej štirje. Prenočevali bomo v t.i. lodžih ali po naše planinskih kočah, ki pa seveda ne ustrezajo našemu nivoju. Streha je, hrana pa tudi in to dobra. Preprosto ne moreš verjeti, kako dobro znajo kuhati, in če ješ njihovo hrano "dal bat", to je riž s prilogo, ne gre nobeden lačen od mize. Tako dolgo nosijo po restavraciji ali hiši riž in vse, kar spada zraven, dokler nisi sit. To je nadvse lepa gesta, ki je do sedaj še nisem nikjer videla. Nepalci jedo samo to in to vsak dan znova.

Budhanata.

Harka, Dani in Andreja.

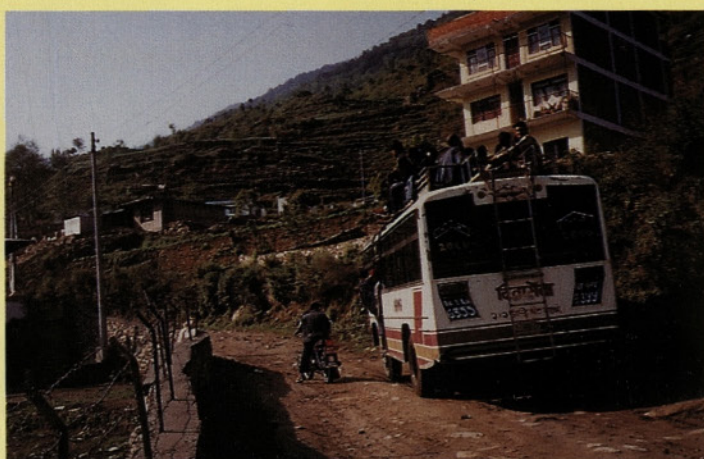

Dolina Langtanga.

Obiščeva še Budhanath – budistični tempelj – in Pashaputinath – hindujski tempelj, kajti bogovi nam dajo blagoslov za pot v hribe. Zjutraj odhod na avtobusno postajo v Kathmanduju, kjer nas vtaknejo v napol poln avtobus, ki je bolj podoben kamionu ali traktorju. Velike nahrbtnike zmečemo na vrh in kakor vidim, bodo tudi na strehi potniki. Prične se vožnja, ki naj bi trajala približno šest do sedem ur.

Počasi se pričnemo vzpenjati po ovinkasti cesti, ki ji zmanjka tudi asfalta in čedalje bolj je strma, tako da postajam čedalje bolj tiho; ne vem, ali od skakanja avtobusa po makadamu ali od slabosti, ki ji botruje še moja ženska mesečna tegoba, tako da je mera zvrhana. Imamo postanek za "dal bat", ki se ga niti ne dotaknem, kajti čaka nas še vsaj tri ure tega cinkanja po zviti strmini. Nadaljujemo in mislim, da če bi vožnja trajala še deset minut, ne bi preživela, kajti vsake toliko časa se avtobus v strmini ustavi, da se motor ohladi. Fantje s strehe poskačejo dol in pod velikanjska kolesa podložijo kamenje, da ne zdravimo nazaj po pobočju. Tako "visimo" po nekaj minut, da lahko zopet požene stroj v pogon. Po nekajkratnem poskusu zaganjanja uspe in vozimo dalje. Vsi smo bledi, ko nas avtobus izpljune in moramo do meje še pešati.

Tu nas vojaki temeljito pregledajo, tudi nahrbtnike moramo odpreti, in končno odkorakamo proti hotelu v vas Dhunche. Zrak je čist in rezen, saj smo že na višini čez 2000 m. Spanje dobro dene, predvsem ker je končno ponoči mir. Jutro je jasno in vidi se, da bo čez dan vroče. Odpravimo se proti bližnjim gorskim vasedem, kjer je polno teras riža. Zanimivo pa je, da imajo na tej višini tudi polnilnico mineralne vode, torej po tej cesti vozijo vso ustekleničeno vodo v mesto. Postanek imamo za kosilo – "dal bat" in nadaljujemo do Syabru Village (2355 m), kjer spimo. Vasica je posrečena, z budistično stupo, saj tu živijo le budisti in je dosti močan vpliv iz Tibeta, od koder so se ljudje tudi priselili. Pogovarjala sem se z mlado družinico in očka je povedal, da ima pravi štedilnik, v katerem peče "germany biskvit", to so nekaki rogljički, ki se jih je hodil učiti peč v Kathmandu. Ker je res dišalo po celi vasi, so otroci zve-

Avtobus.

davo hodili okrog hiše in se muzali, kajti to je za njih, ki jedo vsak dan le riž, nekaj povsem novega. Pove, da starša živita v Tibetu in izdelujeta razne predmete in tudi jaz sem kupila eno ogrlico za hčerko.

Spanje in naslednji dan pot ob reki Langtang Kholi, po gozdovih, mimo številnih lodgev. Zgleda, da bo dan zelo vroč ob pihljanju vetra, tako da sploh ne veš, kdaj te opeče.

Postanek za kosilo ob reki v Bamboo - lodgu, kjer je z bambusovo streho pokrito počivališče. Potem imamo še dobre štiri ure do Lama Hotela, kjer prenočujemo. Ker smo se sedaj spustili do reke, se moramo zopet dvigniti na višino in to je čar vsega – gor in dol in dnevi minevajo.

Lama Hotel je majhno gnezdece samih lesenih koč (hotelov) za turiste, brez elektrike, prislono v hribovje, kjer se šele vzpon prične. Do zdaj smo bili bolj kot ne turisti in komaj že čakam, da se malo razredčimo. Tisti, ki so za "dol", bodo ostali tu, ostali gredo v hrib.

Postreže nam človek, ki izgleda kot Indijanec, vsaj jaz sem imela tak občutek. V enem prostoru je tako rekoč vse. Jedilnica s pečjo na sredini, na kateri pečejo chapati (nekakšen nekvašen kruh), ki ga kar sproti jemo. Poleg je pregradna stena, ob kateri je naloženo vse od keksov do čokolad, ob tem pa nobenemu še na misel ne pride, da bi pogledal rok trajanja, kajti tam je vse užito, tako smo se prepričali in tako je. Poleg te "trgovinice" je prostor, ki je podnevi kuhinja za goste, ponoči pa spalnica za domače. Mi gremo spat v posebno leseno hišo. S svečami, ki jih dobimo, zlezemo vsak v svojo spalno in na "posteljo" in (če se da) zaspimo.

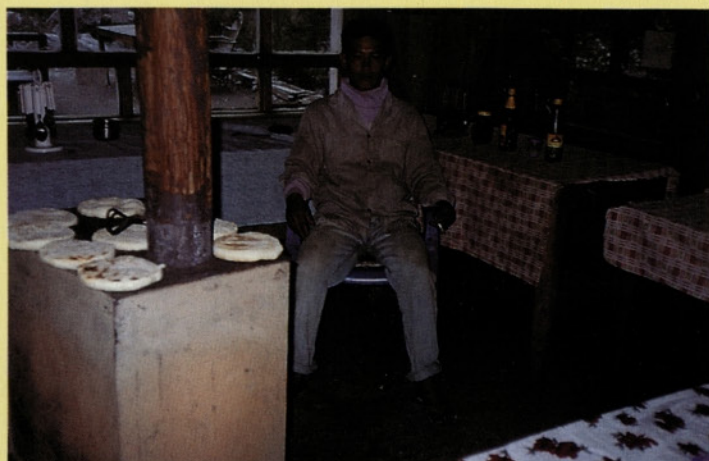
Jutro je sveže in sledi umivanje ob edini pipi, čemur midva nisva posvečala ne vem kakšne pozornosti, za razliko od Harke, ki je s sabo nosil še odišavljeno vodico. Ti Nepalci veliko dajo na čistočo, mogoče ravno zato, ker so temnopolti. Pol ure ga ni bilo iz "kopalnice na fraj", kjer je mene že ob misli, da bi se morala čisto sleči in umiti, zgrozilo. Umivali se bomo spodaj, je bil moj moto, razen seveda najnujnejših delov telesa.

■

(NADALJEVANJE SLEDI)

Gruča otrok.

Mož ob peči s kruhom.

"SONCE"

vladar znamenja Leva

SONČEV SISTEM:

Sončev sistem je del vesolja, v katerem so planeti, njihovi sateliti, planetoidi, kometi, meteorji in droben material, razsut v medplanetarnem prostoru, združeni s privlačno silo Sonca in njegovo energijo. Astrološko so najbolj pomembni planeti (Merkur, Venera, Zemlja, Mars, Jupiter, Saturn, Uran in Pluton) Luna kot Zemljin satelit ter Sonce, osrednja zvezda sistema.

SONČEVO ZNAMENJE:

Sončevo znamenje je zodiakalno znamenje, v katerem je bilo v trenutku rojstva Sonce. Za določanje Sončevega znamenja je dovolj, če poznamo datum rojstva. Prav Sončevo znamenje je najbolj pogosta osnova komercialne astrologije in časopisnih horoskopov.

"SONCE" V ROJSTNEM HOROSKOPU:

Sonce je osrednje telo našega sončevega sistema, okrog katerega se vrtijo planeti.

Daje nam življenjsko moč, vzpon, vitalnost in avtoriteto. Pri človeku vpliva na srce in kroženje krvi, dobri aspekti z drugimi planeti dajejo osebi, ki jih ima v svojem horoskopu, aristokratsko vedenje, dober, visok položaj ter ustvarjalnost. Slabi aspekti dajejo negativne lastnosti: bolezen, samoljubnost, vzvišenost, objestnost, neuspeh v življenju in težke boje za doseg ciljev. Sonce v astroloških hišah ima različne vplive. Vse je odvisno od aspektov z ascedentom in drugimi planeti.

ZAKLJUČEK:

V ezoterični astrologiji je Luna mrtev planet. Po ezoterični tradiciji naj bi na večini planetov našega sončevega sistema obstajalo življenje, le na Luni ne. Luna je "pokopališče mrtvih duš", pokopališče vse preteklosti. Pri boju za preživetje nam Lunin svet predstavlja osnovno pribežališče in počivališče; brez njega bi nas kruto in suho življenje kaj hitro izčrpalo in izželo.

ŠIFRA: "SONCE"

Vaše Sonce v Levu, Luna v Ovnu in Ascedent v Tehnici, kažejo na kombinacijo ognja in zraka. Za ognjena znamenja je značilna velika bojevitost, še posebej kar se tiče vašega čustvovanja, odnosov z ljudmi in s svetom nasploh. V konfliktu se odzovete zelo burno, pogosto sebično. Prestrašite se zase in za svoje blagostanje. Če pa se znajdete v precepu, je linija najmanjšega odpora tudi ta, da lahko tudi fizično obračunate z nasprotniki. Vaša bojevitost narava se še posebej izraža doma, ker nad sabo ne prenesete nobene nadzora in domači morajo čutiti, da ste gospodarji lastne imovine. Pri odnosih s soljudmi se morate naučiti, kako naj svoje dobro in slabo delite z drugimi. Ste Lev z Luno v ognjevittem Ovnu, ki se seveda zna zelo razjeziti, toda vaša slaba volja se hitro razkadi in na dan poka topla, optimistična in plemenita oseba, ki strastno hiti v objem novega dne. Osebnostno ste občutljiva oseba in zelo pomembno vam je, da imajo ljudje o vas dobro mnenje, zato neuspehe težko prenašate. Toda, ker ste v osnovi pozitivna oseba, ponosna in močna, se po vsakem porazu hitro poberete in odhitite naprej. V ljubezni nikoli ne čakate na "maj". Ste drzni osvajalec, ki pričakuje samo eno: vdajo! Radi živite na veliki nogi, ljubite svetlo sonce, naravo, živali in potovanja. Potrebujete partnerja, ki zna početi tisto, česar vi ne zmorete - poslušati namreč!

Vaša Venera v 12. astrološki hiši nakazuje razburljivo in spremenljivo čustveno življenje z veliko odrekovanja in žrtvovanja.

Res je, da je sprememba edina stalnica v človekovem življenju, prav tako je tudi res, da prebuditev v to spoznanje človeka osvobodi in mu omogoča, da zre v življenje iz širšega zornega kota, v katerem je svobodnejši. Zato bo za vas potrebno še kar nekaj časa, da se boste zavedali, da je nujna ostrina dogodkov, ki vas bo povedla do tega, kar je vaša življenjska naloga. Vse to se dogaja zato, ker ste preveč prevzeti z zunanjim svetom in pri tem pozabljate na svoj notranji svet in potrebe le-tega, ki so vas pripeljale v to inkarnacijo. ■

Astrologinja "Špela"

MIT IN IZVOR:

Simbolizem Sonca je zelo razvejan in poln nasprotij. Za Pigmejce in Bušmane je Sonce oko vrhovnega boga. Sonce oplodi, lahko pa tudi zažge in ubije. Je izvor svetlobe, toplote in življenja. Stvari naredi vidne. Je simbol kroga in srce cesarstva. Pri Dogonih je ženskega spola, prototip oplojene maternice. Tudi v keltščini ima žensko ime. V starih civilizacijah je predstavljal bogove junake (Atum, Oziris, Baal, Mitra, Helios, Apolon, ...)

ASTRONOMSKI PODATKI:

Velikost 109 zemeljskih premerov in 1.300.000 volumnov Zemlje. Sonce je zvezda, katere masa ni sorazmerna njegovi prostornini. Astrološko so zanimive tudi Sončeve pege, ki se pojavijo vsakih 11,13 leta. V fazi maksimalnega delovanja se jih pojavi okoli 200 naenkrat, trajajo nekaj dni, nekatere pa tudi teden ali dva. Sončeve pege imajo zelo močno magnetno polje in dokazano je, da vplivajo na zemeljsko ionosfero in njen magnetizem. Kadar nastopijo Sončeve pege, so lahko motene tudi radijske komunikacije.

ŠOLA ASTROLOGIJE STELLA V VELENJU
VAS VABI V 36-URNI

ZAČETNI TEČAJ ASTROLOGIJE

ŠOLA DELUJE POD OKRILJEM PRIZNANE ASTROLOGINJE
EME KURENT, D.F. ASTROL. S., Q.H.P.

PRIČETEK TEČAJA: OKTOBER 2002

PRIJAVE SPREJEMAMO DO 15. 10. 2002 NA GSM:
031/382-456
031/497-905

SVETLOBA

Meditacija

Človek je v svojem najbolj notranjem bistvu popolnoma sam, kajti tja ne more stopiti nihče. Ko enkrat sprejememo svojo popolno samoto, smo osvobojeni. Vendar pa, ko človek pride v svoje najbolj notranje središče, ni osamljen, ampak je sam, ni samota in praznina, temveč je izpolnitev.

V današnjem času večina ljudi zapravlja svoj čas s tem, da se ukvarja s posvetnimi stvarmi, da širi svoje materialno znanje in se zapleta s svojim umom, ki nam potem zavzame večino časa. Um je veliko zlo, s katerim se dandanašnji ukvarjamo ljudje. Postal je zelo pomemben dejavnik, ki se ga časti in postavlja na najvišje stopnice. Um nam daje upanje po prihodnosti, po izpolnitvi pričakovanj. Um nam vedno ponuja nekakšno boljšo prihodnost, ki pa nas v resnici pelje stran od edino resnične sedanosti. Ta pa je v večini primerov nezadovoljiva in nikoli zadosti lepa, zato pa je človek odvisen od svojega uma. Um vedno obljublja in obljublja boljše stvari v prihodnosti, ki pa nikoli ne pridejo in se nikoli ne izpolnijo, kajti um nikdar nič ne izpolni. Zato je danes toliko ljudi vdanih alkoholu, mamilom ali drugim stvarjem, ki podaljšujejo vtise tega sveta, ker nas le-ti ponesejo v tolikšno nezavest, da lažje prenašamo sedanost. Sedanost, ki nam je na razpolago, pa je tako polna preteklosti in prihodnjega upanja, da nam v vsakodnevem življenju potem vedno zmanjkuje časa za resnični sedanji trenutek. Človek današnjega časa vedno nekam hiti, hitenje pa mu narekuje njegov diktatorski um. Tako ostaja poražen v bitki s svojim umom in časom. Današnji človek se pravzaprav zelo malo ukvarja s svojo notranjostjo, s sedanostjo, tako da postaja čedalje bolj izgubljen na vseh področjih življenja. Danes temelji vse na znanju, preučevanju, primerjanju preteklega s sedanjim, se pravi, mrtvega z živim. To potem imenujemo znanje in inteligenca, ki pa nas vodita v čedalje večji kaos, v svet razuma in učenjakov. Za pravilno in bivanjsko lepo življenje pa je to vsekakor premalo, je celo škodljivo, škodljivo predvsem v takšni meri, kot se uporablja danes. Pravo učenje je nekaj povsem drugega, kot pa dosegati znanje, naslove in izkušnje. Pravo učenje izvira iz srca in nikoli ne prenaša s seboj naučenega, pridobljenega, preteklega, kajti vse to mora človek nepreklicno pustiti za sabo, ko se približa grobu. Kar smo zbirali vse življenje,

propade v enem samem trenutku. Vse znanje, vsi naslovi, vse imetje, vse to je za nas izgubljeno. To, kar pa ostane z nami, pa je tisto, kar je naše bistvo, kar je bilo skrito v naši notranjosti, v našem bitju.

Večina ljudi živi na napačni poti. Pravi način je živeti na notranji poti, poti ljubezni, darovanja, deljenja z drugimi. Napačen način pa je izkoriščanje in kopičenje. Zakaj se je zgodilo, da smo skoraj vsi ljudje na napačni poti, v napačni smeri? Premalo smo se učili s srcem. Malo je bilo prosvetljenih, ki bi podajali pravo znanje. Nihče nam ni pokazal, kako ljubiti in izgubiti vse, iti celo tako daleč, da izgubimo svoje telo, možgane in življenje, da bi spoznali, kaj je ljubezen. V večini primerov so nas učili in tudi živimo danes tako, da je najvažnejše, kako ohraniti življenje, ga zavarovati, posebej pa se izogibati smrti. Smrt je edini strah, iz katerega izvirajo vsi posredni strahovi, zato je danes ves svet usmerjen v zavarovanje in zaščito. Zaščito predstavljajo denar, vlada, moč, vojska, bančni račun in podobne stvari. A vse zaman. Kar je namenjeno propadu, bo propadlo, kar je namenjeno nadaljevanju, bo živelo. Človekov sovražni um pa ima danes vse pogoje za svoje cvetenje in bohotenje. Verjetno v vsej zgodovini ni imel takšne podpore. Ker človek tega ne prepozna, mu um diktira tempo, postavlja meje in z njim manipulira. Posameznik se tako sam uničuje na ego subtilen način. Naučeno znanje je najboljša hrana za manipulacijo s človekovim srcem. Znanje je prav gotovo potrebno, vendar ne na račun človeka, kajti človek je nosilec bitja.

Potreben je novodobni pristop. To pa pomeni, postati navaden, sebe žavedajoč, pozoren, meditativen posameznik, usmerjen v izpolnjevanje notranjosti, ne pa v tehnološki napredek za vsako ceno, kar je, žal, danes stalna praksa. Današnji kapitalski sistem, ki ga vodi logika dobička, pa je na žalost prodrl na vsa področja življenja. Deluje že od male šole naprej, vse tja do univerze, delovnega mesta, kjer je potrebno pridobivati vse več in več materialnega znanja, ki pa se enači z dobičkonosnim kapitalizmom. Rezultati pa so vidni v svetovnem dogajanju, kjer imamo vojne, bitke, onesnaženo okolje, bolne ljudi, potrošniško miselnost in k sebi obrnjene ljudi, namesto v svoji notranjosti zadovoljne posameznike, ki težijo k celoti. ■

Zen AJ

NAGRADNA
KRIŽANKA

Pravilna rešitev prejšnje križanke se glasi:

**ŠENTVID, ANDREJEV DOM
NA SLEMENU, ŽIV ŽAV NA
BAZENU**

Za pravilno rešitev križanke v 7/8. številki Lista, smo izžrebali naslednje nagrajence:

Dve karti za predstave v SLG Celje po lastni izbiri prejme:

Alenka Čebul,
Prešernov trg 4,
3325 Šoštanj.

Literarni almanah Hotenja prejmeta:

Darinka Verbič,
Ravne 38c,
3325 Šoštanj in
Greta Srnovrnik,
Šalek 97,
3320 Velenje.

Po dve vstopnici za filmsko predstavo po lastni izbiri v Kinu Velenje prejmeta:

Jelka Levar,
Goriška 35,
3320 Velenje in
Dora Velunšek,
Kersnikova 21,
3320 Velenje.

Izmed pravih rešitev septembrske križanke bomo izžrebali: dve vstopnici za gledališko predstavo v SLG Celje, dve knjižni nagradi (literarni almanah Hotenja) in dvakrat po dve vstopnici za filmsko predstavo v Kinu Velenje po lastni izbiri.

SLOVARČEK:

ANINA - mesto na jugu Romunije;
BUKOVSKA - vas ob Mislinji;
EGAN - ameriški igralec (Richard);
HUE - pristanišče v Vietnamu;
KARAJAN - avstrijski dirigent (Herbert von);
LASGEN - mesto na vzhodu Nemčije;
SRAJACH - avstrijski naziv za Sreje;
UDEN - flamski slikar (Lucas van).

Foto: BAST

Volitve se bližajo. Veliko ljudi bi bilo rado v časopisu. Tudi odgovorni urednik. List ima praviloma 48 strani.

KL IK

Volitve se bližajo.

»Korporacije so v zadnjih desetih letih prevzele vse vzvode moči, danes so one tiste, ki diktirajo vedenje politike nacionalnih držav. Velekapital je postal najmočnejša globalna sila. Sedaj so vlade prav tako kot ljudstvo nemočne, iz tega pa izhajajo usodne dileme demokracije. Odgovora ne bomo našli v novih tehnologijah, ne potrebujemo nove tehnološke revolucije, pač pa temeljito kulturno prenovno v etiki sobivanja.« (A. Komat, Večer, 14. 9. 2002)

KL IK

Jesen je tu. Pridelki. Sadje. Grozdje. Ne morem si kaj, da ne bi opazil novo igračko naših gospodarstvenikov. Grozdi! Najprej so stavili na svobodni trg, zdaj smo za takšno svobodo premajhni. Ko velike ribe popapcajo male. Hm ... korporacije! Lek? Novartis! Da bi se v krutem svetu korporacijskega kapitalizma ubranili z grozdom? De ja vu!

Tudi tistemu Edvardu se je pred leti sanjalo o »sozduju«.

KL IK

V primerjavi z volkovi se je psom bistveno zmanjšal volumen možganov. Strokovnjaki pravijo, da zaradi dresure. A lahko sklepamo, da bolj ko je pes dre-

siran in bolj ko uboga na ukaz, manjše možgane ima?

KL IK

Zadnji teden v septembru sem si ogledal dva nova ameriška filma. Ameriški filmi. Ah, kako predvidljivo!

V filmu Nezvesta Richard Gere demonstrira umor v afektu. Umorjeni ženin ljubimec (Francoz, ker Amerikanci tega ne počnejo...) postane žrtev neokrnjene družine. In družina ubrani morilčevo »svobodo«. Svoboda – ujetnica družine. Ah, kako ameriško?!

Film Mullholand drive pa ... demonstracija Davida Lyncha, da po Twin Peaksu ne more narediti nič drugega kot ... Twin Peaks.

Oba filma sta zelo gledljiva. Dobri dve uri pobega možganov v druge svetove. V filmsko virtualnost. Zabava pač.

Prijetna mirna zabava v mraku kinodvorane. Na Rudarski cesti 1 v Velenju. Ker Trg Jožeta Lampreta v Šoštanju za kino ni primeren ...

KL IK

Pristojni mi skušajo pojasniti, kaj se je RES dogajalo s šolo! Tisto, ki je ne bo. Jasno. Za vse je kriv Nande Korpnik. To se Korpniku v Šaleški dolini ni zgodilo prvič.

Zna biti, da je bilo njegovo ravnanje tokrat namerno zato, da lahko v miru rešuje eno od dveh »vabljenih«

natečajnih rešitev urbanistične ureditve stare cinkarne v Celju – kjer bo zrasel stanovanjski kompleks.

Arhitekturni biro Nandeta Korpnika se je zadeve lotil »v svoji maniri. Agresivno in radikalno.« (Večer, 4. 9. 2002)

Jasno. Kar je dobro za Celje, ni dobro za Šoštanj.

KL IK

Vojteh Ravnikar: »Arhitektura je ena od umetnostnih zvrsti, razlika je med stavbarstvom in arhitekturo. Gre za tisto sfero, ki zahteva presežek znotraj stroke. Za preživetje potrebujemo marsikaj: da nam nekdo pridela hrano pa izdelava čevlje, postavi streho nad glavo. Hiša ponuja nekaj več, kot zgolj zavetje in presežek, ki ga ponudi arhitekt, je v njegovem dialogu s prostorom. To je umetnost, ki vsebuje neko iracionalno plast. Mislim, da je treba vztrajati na ločevanju med profanim in duhovnim. Specifika arhitekture je prav v tem, da je umetniška nadgradnja neločljivo povezana s prizemljivitvami. Arhitektura se mora umestiti v konkreten prostor, ki je administriran s predpisi in regulativami; slikar in pesnik tega ne poznata. Največji del posla je vzpostavljanje stvarnega življenjskega stika te umetnine s prostorom, v katerega je umeščen. Če pustimo to, da morajo funkcionirati lastniški in komunalni odnosi, je nesporno dejstvo, da je arhitektura zelo povezana z zemljo. Arhitekt ni nekdo, ki si nekaj izmisli, niti nekdo, ki bi ga materialnost in konkretnost omejevali.« (Sodobnost, julij-avgust, 2002)

KL IK

Družmirje (pesmi: 1998) MOST // Na cestah / se vidimo. / Vidim, / ne vidim. / Slišim, / ne slišim. / Govorim, / molčim. // Ali ima sonce / neskončno Energijo? / Ali je življenje končno? // V majhni, / štirio-glati sobi / stoji vse narobe. // Strop je na tleh / in tla so na stropu. / Skozi sobo pada Most, / ki nas vodi / na Ono stran. / Proti domu Kulture.

. . . odgovornega urednika

**OB OBČINSKEM PRAZNIKU
ČESTITAMO VSEM OBČANOM**

KOLEKTIV TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

Velenje
SP Do 35
LIST
2002

352(497.4 Šoštanj)

9001755.9

KUŽNICA KULT. CENTRA
1. NPOJNIK VELENJE

COB:SS 0

Posebna ponu kmetovalce

NLB d.d., Trg republike 2, Ljubljana, www.nlb.si

V Novi Ljubljanski banki se zavedamo pomena kmetijstva in njegove vloge pri razvoju podeželja, zato želimo sodelovati pri udejanjanju vaših zamisli. Prisluhnili smo vašim potrebam in pripravili celo paleto storitev, tako za vašo poslovno-kmetijsko dejavnost kot za vaš osebni namen.

Posebna ponudba za poslovno-kmetijsko dejavnost je namenjena vsem, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, ribištvo ali gozdarstvom. Poleg drugih ugodnosti smo pripravili tudi posojila za razne namene, z različnimi ročnostmi in po ugodnih obrestnih merah:

- kratkoročna posojila nad 1 do 6 mesecev 10,35% letno, obrestna mera je fiksna in nominalna

- kratkoročna posojila nad 6 mesecev do 1 leta 10,85% letno, obrestna mera je fiksna in nominalna
- posojila za prirejo mesa do 18 mesecev 10,85% letno, obrestna mera je fiksna in nominalna
- dolgoročna posojila, tudi do 10 let po TOM + 5,00% letno, obrestna mera je variabilna.

Vabimo vas, da se oglasite v najbližji poslovalnici za pravne osebe in samostojne podjetnike Nove Ljubljanske banke. Vaš skrbnik oziroma bančni komercialist vam bo svetoval in podrobneje predstavil našo ponudbo.

Pričakujemo vas z veseljem, znanjem in zaupanjem.

ljubljska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana